

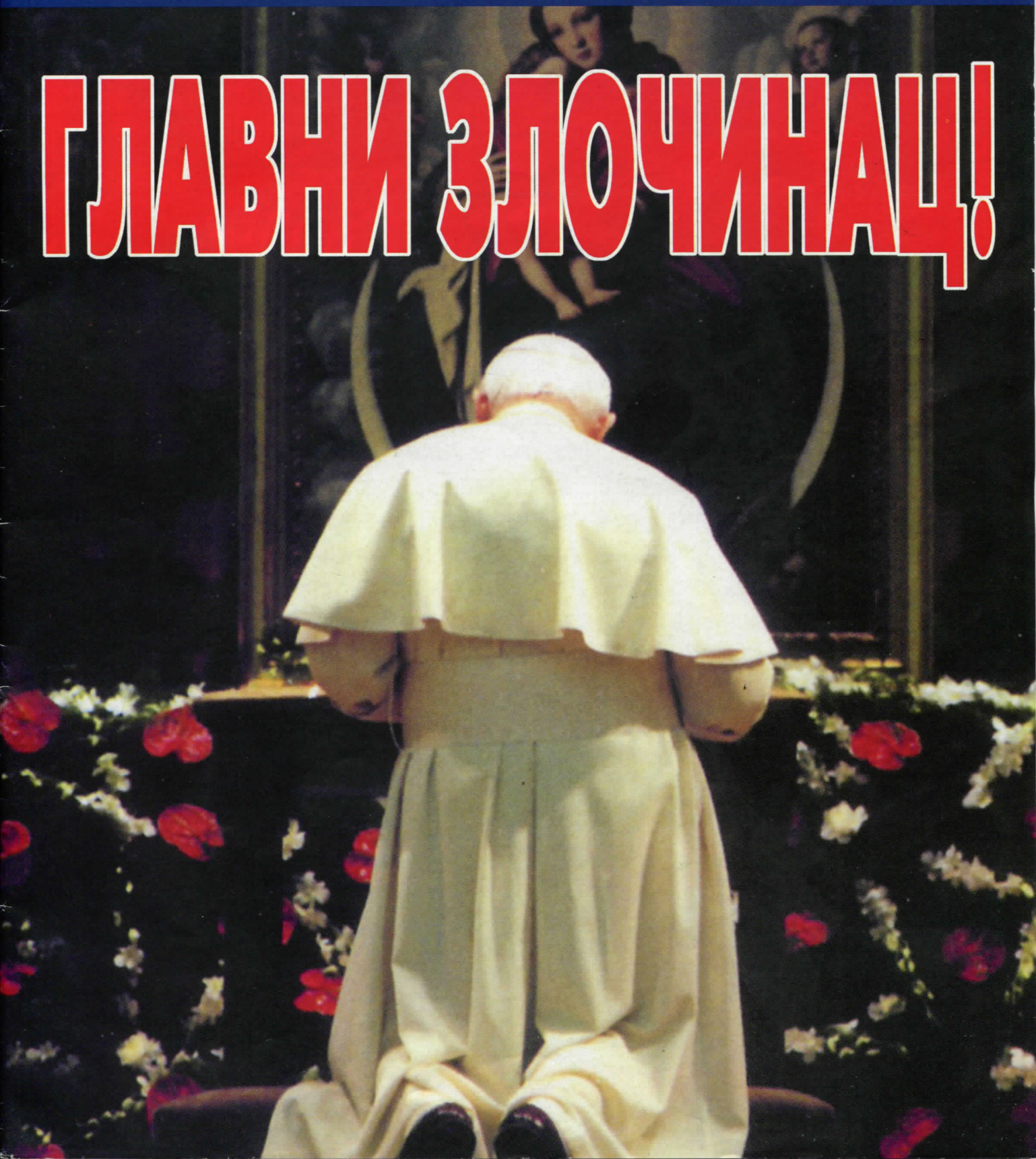
ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, АПРИЛ 2005. ГОДИНЕ
ГОДИНА XVI, БРОЈ 2000

ГЛАВНИ ЗЛОЧИНАЦ!

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

ИДЕОЛОГИЈА
СРПСКОГ НАЦИОНАЛИЗМА

ВЕЛИКА СРБИЈА А.Д.
БЕОГРАД 2002.

У ИЗДАЊУ
СРПСКЕ
РАДИКАЛНЕ
СТРАНКЕ

ТВРДИ ПОВЕЗ
ЗЛАТОТИСАК

У својој најновијој књизи проф. др Војислав Шешел, на хиљаду страна текста, синтетизује све научне чињенице, филозофске парадигме и теоријске постулате на којима је саздана идеологија српског национализма. Шешелјево дело одликује критички приступ и бриљантна анализа, а аутор се и овде потврђује као ерудита и стрпљив истраживач, који је у току вишегодишњег рада проучио огроман број историјских, лингвистичких, филозофских, социолошких и политиколошких студија, дела водећих научних ауторитета у разним дисциплинама и областима, селекционишући њихове врхунске резултате и доводећи их у хармоничан склад.

Др Шешел је ову обимну студију довршио проширујући своју претходну монографију „Научно и публицистичко дело проф. др Лазе Костића“. Српски народ је тако добио компактно, систематизовано и комплетно дело у коме су обрађени сви значајни аспекти српског национализма, његова природа, циљеви и систем моралних судова. Пред нама је први прави уџбеник српског национализма.

ЦЕНА ЈЕДНОГ ПРИМЕРКА ЈЕ 1300 ДИНАРА. ПРАВО ПОПУСТА ОД 50% ИМАЈУ СВИ ЧЛАНОВИ И СИМПАТИЗЕРИ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

КЊИГА “ИДЕОЛОГИЈА СРПСКОГ НАЦИОНАЛИЗМА” МОЖЕ СЕ КУПИТИ У СЕДИШТУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ, ТРГ ПОБЕДЕ 3, 11080 ЗЕМУН КАО И У СВИМ ОПШТИНСКИМ ОДБОРИМА СТРАНКЕ

СВЕ ИНФОРМАЦИЈЕ НА ТЕЛЕФОН: 011/316-46-21

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач

Проф. др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник

Елена Божић Талијан

Заменик главног и одговорног уредника

Марина Томан

Помоћник главног и одговорног уредника

Момир Марковић

Редакција

Огњен Михајловић, Амџад Мигати,
Будимир Ничић, Момир Васиљевић,
проф. др Сретен Сокић, Вјерица Радета,
др Бранимир Блажић, Љубомир
Краговић

Карикатуре

Синиша Аксентијевић

Техничко уређење и компјутерски прелом

Владимир Кадић

Унос текста

Весна Марић и Златија Севић

Лектори

Ивана Борац и Зорица Илић

Председник Издавачког савета

Др Ђорђе Николић

Заменик председника Издавачког савета

Др Бранко Надовеза

Издавачки савет

Проф. др Војислав Шешел,
Томислав Николић, Маја Гојковић,
Гордана Поп-Лазић, Радослав Кањерић,
Александар Вучић, Драган Тодоровић,
Мирко Благојевић, Душко Секулић,
Огњен Тадић, Александар Василијевић,
Зоран Красић, Мирољуб Вељковић,
Наташа Јовановић, Горан Цветановић

Штампа

СЗР штампарија „Драгић“, Борђа
Јоановића 20, 23000 Зрењанин,
тел: 023/535-491

Редакција прима пошту на адресу

„Велика Србија“, Трг победе 3,

11080 Земун; рукописи се не враћају

Новине „Велика Србија“ уписане су у
Регистар средстава јавног информисања
Министарства за информације под бројем
1104. од 5. јуна 1991. године.

ЦЕНЕ ОГЛАСА

Цене огласа за издање у сто хиљада
примерака: последња колорна страна
корица 100.000 динара; унутрашња ко-
лорна страна корица 80.000 динара; уну-
трашња новинска страна 60.000 динара;
1/2 унутрашње новинске стране 30.000
динара; 1/4 унутрашње новинске стране
15.000 динара; плус порез на промет.

Косово и Метохија

• ВЛАСТ ДОНОСИ РЕШЕЊЕ
БЕЗ РАДИКАЛА

2

Одроз

• РУКОМЕТ И КОШАРКА
КАО ПОВОД

6

Стоп окупацији

• ПРАВО НА ЖИВОТ КРАЛИНЕ

7

Шешел захтева

• ВАТИКАН ДА ОБЕЗБЕДИ СВУ
ДОКУМЕНТАЦИЈУ О СВОЈОЈ УЛОЗИ
У ЈУГО-КРИЗИ

10

Шешел обелоданио

концепт одбране

• ПАПА ЈЕ ГЛАВНИ КРИВАЦ ЗА
СВЕ РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ КОЈИ МИ
СЕ ЛАЖНО ПРИПИСУЈУ

21

Маја Гојковић, градоначелник

• ДРЖИМ ДО СВОЈИХ ОБЕЋАЊА

35

Милорад Мирчић, председник

Одбора за безбедност

• СРБИЈУ УНИШТАВАЈУ
ШИПТАРСКИ, ЕКОНОМСКИ И
МЕДИЈСКИ ТЕРОР

37

Радикали траже смену Динкића

• УНИШТИО СВЕ ШТО МУ ЈЕ ДОШЛО
ПОД РУКУ

45

Митинг

• СРБИЈА УЗ ШЕШЕЉА

52

Власт доноси решење без радикала

Народна скупштина одбила разговор о Резолуцији о очувању Косова и Метохије у оквиру територије Републике Србије коју је српском парламенту предложила Српска радикална странка

Владајућа структура у овој земљи још увек не зна како да реши проблем Косова и Метохије, мада последњи час већ откуцава и упозорава да је крајње време да они, који су се до сада бавили својим сујетама, покажу одговорност. Једино што је до сада власт успела да уради, то је да из процеса доношења најзначајније одлуке искључи Српску радикалну странку, која представља пола Србије и осамдесет одсто Срба са Косова и Метохије, једину странку која је четрдесет дана позивала на доношење одлука везаних за јужну српску покрајину. Те политичке странке, које су себе прогласиле за најзначајније, у тренутку када овај број новина одлази у штампу, још нису успеле да постигну ни минимум сагласности о решењу које би Косово и Метохију сачувало у оквиру Србије.

Томислав Николић, заменик председника Српске радикалне странке изјавио је да питање Косова и Метохије не могу решавати министри, премијер и председник Србије, него Скупштина. Он је нагласио да су српски радикали увек помагали када је реч о Косову и Метохији, али да сада може да се деси да сада не дођу на седницу. „Очекујте да нас, заиста, ништа више не везује за судбину Владе Србије. Ова Влада мора што пре да падне, Србија мора што пре да бира председника и нову владу,” истакао је Николић.

Српска радикална странка, свесна да је последњи тренутак да Србија званично заузме јединствен политички став према решавању косовометохијског проблема, на седници одржаној 8. марта ове године предложила је да се по хитном поступ-

ку донесе Резолуција о очувању Косова и Метохије у оквиру територије Републике Србије. Циљ доношења Резолуције по хитном поступку је очување територијалне целокупности и вођење јединствене политике према јужној српској покрајини. Међутим, скандалозно је да у српском парламенту, очигледно, никоме није било стало ни да разговара о горућем проблему, мада је потпуно јасно да ће, уколико се што пре не постигне консензус о овом кључном националном питању, последице по државу и грађане бити несагледиве.

У образложењу предложене Резолуције, посланици Српске радикалне странке наводе да ће ова, 2005. година, после деценијске кризе у односима између Срба и Албанаца на Косову и Метохији, по свему судећи, бити одлучујућа за правну и политичку будућност јужне српске покрајине.

Српски радикали истичу да је обавеза свих политичких чинилаца у Србији да очувају територијалну целокупност Републике Србије. То, пре свега, значи да кључни политички субјекти, а посебно државни органи Републике Србије морају да воде јединствену политику према Косову и Метохији, стављајући на страну све политичке, партијске и идеолошке разлике до коначног признања свих значајних међународних чинилаца да Косово и Метохија трајно остају у оквиру територије Републике Србије.

Поштовање и спровођење у дело Резолуције 1244 представља приоритетан задатак за све државне органе и политичке факторе у Србији, који су обавезни да на сваком месту, у међудржавним разговорима, учешћу у раду међународних организација, дипломатским контактима, истичу немогућност разговора о испуњавању било каквих међународних обавеза Републике Србије док чланице Савета безбедности Уједињених нација не спроведу у факте правне акте који се тичу Косова и Метохије, а које су сами донели, наглашава Српска радикална странка.

Она указује да Резолуцијом Народне скупштине Србија јасно саопштава свима у свету да ће поштовати све своје правне

и политичке обавезе засноване на нормама међународног јавног права, али захтева од свих међународних организација поштовање норми и одредби о Косову и Метохији и територијалном интегритету и суверенитету Србије које су сами донели.

Предложени текст Резолуције о очувању Косова и Метохије у оквиру територије Републике Србије, преносимо у целини:

1. Сви релевантни политички чиниоци у Србији инсистираће на поштовању и спровођењу обавеза међународне заједнице из Резолуције 1244 Савета безбедности Уједињених нација усвојену на свом 4.011 састанку одржаном 10. јуна 1999. године. Нико не сме да улази у било какве разговоре, или преговоре о односима између привремених власти на Косову и Метохији и централних власти у Србији, све док Резолуција 1244 не буде испуњена, односно док у фактичко стање не буду проведени они правни делови Резолуције који иду у корист одбране територијалног интегритета Србије и Црне Горе.

Посебно се захтева испуњење обавеза из:

– тачке 4 анекса 2 Резолуције 1244, у којој се каже: „Потврђује да ће после повлачења, договореном броју југословенског и српског војног и полицијског особља бити дозвољен повратак на Косово ради обављања дужности у складу са анексом 2”.

– тачке 6 анекса 2 Резолуције 1244 СБ УН која гласи: „Након повлачења, договореном броју југословенског и српског особља ће бити дозвољено да се врати и обавља следеће функције:

1. везу са међународном цивилном мисијом и међународним безбедносним присуством;
2. обележавање/чишћење минских поља;
3. одржавање присуства на местима српске културне баштине;
4. одржавање присуства на главним граничним прелазима”.

2. Србија као демократска земља, која поштује норме међународног јавног права учествоваће у изградњи широке територијалне аутономије Косова и Метохије унутар Србије, али не може и не сме да прихвата нове предлоге о редефинисању финалног статуса јужне српске покрајине са могућношћу урушавања територијалне целовитости Републике Србије. Представници свих државних органа заступаће интересе државе Србије која сматра да је коначни статус Косова и Метохије решен Резолуцијом 1244 Савета безбедности Уједињених нација, а о свим модалитетима односа између централних органа власти и привремених органа власти на Косову и Метохији могуће је водити сваку врсту разговора.

3. Србија гарантује, у складу са етничким, историјским и културним правима Албанаца на Косову и Метохији, поштовање суштинске самоуправе припадницима албанске националне мањине кроз давање широке територијалне аутономије Косову и Метохији.

Косовскометохијска територијална аутономија у оквиру Србије, имала би праву:

– на формирање сопственог законодавног тела, извршне власти (моноцефалне и бицефалне), правосудне власти, са изузетком врховног суда и највишег суда за заштиту људских права на нивоу државне заједнице,

– на уређење целокупног економског система, решавање свих социјалних питања и вођење фискалне политике са изузетком царинске, пошто би царинска стопа била јединствена за целу територију Републике Србије,

– на утврђивање сопственог образовног програма, руковођење и управљање здравственим сектором, културним и спортским животом,

– на формирање органа безбедности, својих полицијских снага, али без могућности стварања и организовања сопствене војске. Границу према Албанији и Македонији чувале би граничне полицијске службе Републике Србије.

Прерогативи власти територијалне аутономије могу бити само делимично ограничени надлежностима децентрализоване српске самоуправе унутар Косова и Метохије.

5. Територијална аутономија Косова и Метохија треба да функционише као децентрализована област, уз могућност заштите и гаранција националног идентитета, културне и историјске посебности српског народа у оквиру територијалне аутономије. Срби, као народ, треба да буду представљени у органима територијалне аутономије на равноправној основи са Албанцима, без могућности мајоризације, било над српским народом или албанском мањином. Српска самоуправа била би организована на територијалном принципу, у више самосталних области, а српска посебност била би заштићена поштовањем етничке репрезентативности у органима територијалне аутономије и на оним територијама где Срби не представљају већину.

6. Однос српске самоуправе на Косову и Метохији према територијалној аутономији Косова и Метохија мора бити једнак и реципрочан односу територијалне аутономије према централним органима Републике Србије. Српска самоуправа не може да наруши целовитост Косова и Метохије, а територијална аутономија Косова и Метохија, на исти начин, не може да наруши територијални интегритет Републике Србије. Такво решење би на правичан начин зауставило даљу дезинтеграцију и могућност било каквих војних и озбиљних политичких сукоба у овом делу Балкана. Истовремено, омогућава се широко културно повезивање Албанаца са Косова и Метохије са Албанцима на југу централне Србије.

7. Органи Републике Србије, у складу са Резолуцијом 1244, имају право и обавезу да заштите све верске споменике и културну баштину српског народа на Косову и Метохији. Споменици српске културе и православни верски објекти на Косову и Метохији имали би, због присуства полицијских снага Републике Србије, неку врсту екстериторијалности у односу на територијалну аутономију.

8. Територијална аутономија Косова и Метохија има обавезу да поред заштите колективних права обезбеди поштовање људских права и слободу сваког појединца. Та надлежност територијалне аутономије само делимично је ограничена постојањем Суда државне заједнице Србија и Црна Гора, или сукцесора тог суда на нивоу Републике, који би у највишој инстанци решавао појединачне жалбе о кршењу људских права на територији Косова и Метохије.

9. Република Србија посебно ће водити рачуна о заштити државне и друштвене имовине у оквиру територијалне аутономије и спречити њено противправно отуђење. Пљачка наше имовине не може и не сме да добије легалитет и легитимацију пред било којим домаћим или међународним телом или органом.

10. Република Србија ће поздравити сваку помоћ Уједињених нација у утврђивању коначног решења на овим принципима и у његовом спровођењу у пракси.

Међународна заједница ће вероватно овог лета отворити питање коначног статуса Косова и Метохије. Хоћемо ли Косово и Метохију сачувати, зависиће пре свега од става српског политичког врха и од помоћи пријатеља из оног дела света који нам је наклоњен. А све је унапред изгубљено уколико ми изађемо са неколико ставова о овом, за Србију виталном питању

Пише: Момир Марковић

Прљаву игру и припрему за дефинитивно отимање Косова и Метохије од државе Србије и српског народа, изв. међународна заједница приводи крају. Остало је само још да, током ове године, на некој од седница консултација да су остварени стандарди, којима је заједнички животи могућ, па да заврше крвави посао који су заочели. Ипак, постоји и онај други део међународне заједнице, нама пријатељски настројен, који је спреман да стигне у одбрану наших интереса. Тај део, а пре свега Русија, веома је забринут због незаинтересованости српског политичког естаблишмента по овом питању. Ако се хитно не договоримо и не постигнемо консензус свих релевантних политичких фактора по питању статуса Косова и Метохије, дозволићемо да окупација прерасте у дефинитивно решење. Решење којим ће озаконити и ову отимачину. Истовремено ћемо онемогућити пријатеље из света да нам помогну. А питање је да ли нам и Бог, оваквима какви смо, може помоћи.

Крвави колоплет, који је почео још деведесетих година и којим је откидан и отиман део по део српског етничког простора, део по део српских територија и припајан неким новоформираним државама, тзв. међународна заједница, тачније речено група окупљена око НАТО перјаница - Америке, Енглеске и Немачке приводи крају покушајем да нам коначно отме и Косово и Метохију. Брутално и бездушно, како уосталом једино умју и како су нам све до сада отели. Ипак, ситуација око Косова и Метохије је мало другачија и неће моћи то да заврше онако како су до сада радили. Неће моћи, пре свега, због чињенице да је то простор који је увек припадао српској нацији и српској држави, а ломљење преко колена ове ситуације изазвало би ланчане процесе широм света, што би се многим државама Запада обило о главу као бумеранг. И они имају и националне мањине и сепаратистичке покрете и тежње. Ми, ипак, и поред свих наших брига не би требало да њихове бриге бринемо. За нас историјски сат откуцава последње тренутке кад као држава и као нација морамо заузети јединствен политички став и тај став бранити пред међународном заједницом. Наш политички врх мора консензусом свих релевантних политичких чинилаца (под овим се подразумевају све политичке странке које имају упориште у бирачком телу), до таквог става доћи. Покушаје да се избегне присуство најјаче политичке странке, какав је било организовање оне вампирске седнице пре неку ноћ, на којој су Борис Тадић и Коштуница кобајаги усаглашавали ставове, неће нигде одвести. Поготово неће довести до консензуса, јер се и њих двојица баш ни у

чему не могу сложити, кад су Косово и Метохија у питању. Захваљујући њиховим досадашњим ставовима и политичким потезима, стање на Косову и Метохији је у ове четири године знатно погоршано. То су чињенице преко којих се не може прећи. Њихове изјаве су или немуште или апсолутно анти-српске. Кад се томе дода и деловање оног блентавог Вука Драшковића, који ево већ петнаестак година олажава Србију и српство где год стигне, а нарочито сад, од када су га угурали у столицу шефа дипломатије, перспектива је апсолутно црна и тмурна.

Дипломате из нама пријатељских земаља, забринути због нашег понашања, шаљу нам отворене сигнале да се узмемо у памет и донесемо закључке по овом питању и омогућимо им да се за нашу ствар заузму и бране нас пред светом. Јасно нам кажу да ћемо, уколико не заузмемо јединствен чврст став, дефинитивно изгубити све дипломатске битке за Косово и Метохију. Они су вољни и спремни. Амбасадор Русије је, кад је другог марта посетио Српску радикалну странку, у разговору са замеником председника Томиславом Николићем то јасно и недвосмислено рекао. А Русија није више на коленима. То више није она Русија од пре десетак година. Данас она поново представља светску силу и снагу чије ставове запад беспоговорно респектује. Сличне сигнале свакодневно добијамо и од Кине, Индије, арапског света и из многих других земаља, чак и од неких земаља са Запада, додуше у завијеној форми. Снагу коју Српска радикална странка има и политички капацитет који је концентрисан у тој снази уважавају и поштују сви. Осим, наравно, муљавог премијера и председника државе чији су лични и страначки интереси често у колизији са интересима државе и народа. Њих двојица су се недавно састали на некој вампирској седељци,

усред ноћи, и кобајаги договарали стратегију и тактику. Договорили су се да треба да се договоре. Утврдили су ставове да треба да утврде став о овом питању. Само то и ништа више. А време неумитно измиче. Албанци су зацртали став још у Призренској лиги и сада, кад им је циљ на дохват руке, упрели су све у та њихова кола. Невероватне количине долара, зарађених углавном продајом дроге на том истом Западу, деле се немилосрдно секретарима, конгресменима, председницима, католичким великодостојницима, речју свима и свакоме ко може бар мало припомоћи да се тај њихов циљ оствари. Заменик председника Српске радикалне странке, Томислав Николић, већ је неколико пута позивао и Бориса Тадића и Војислава Коштуницу да седну и утврде предлог који би на седници Скупштине Србије требало консезусом да усвојимо. И да усвојено бранимо и у земљи и пред светом. Бадава је што су сви адути на нашој страни.

Последња седница Скупштине Србије почела је тако што су посланици минутом ћутања одали пошту Србима изгинулим у прошлогодишњем бестијалном и рушилачком нападу албанских помахниталих јуришника. Ако не предузмемо ништа, бојим се да ће све седнице, свих органа и тела ове државе, ускоро почињати управо овако. А ако бисмо свим досадашњим жртвама одавали почаст, посланици и носиоци функција би морали сатима, не да стоје, већ да клече на коленима, јер ће бити да су многе жртве пале узалуд, а да су за већину њих управо ови и криви.

Све ће пасти у воду ако се власт у памет не узме. Због тога је Српска радикална странка ових дана поднела предлог Резолуције којом се, уколико се ови призову памети и ставе је на дневни ред а посланици усвоје, обезбеђује опстанак Косова и Метохије у Србији а Србима који живе на тим просторима гарантују елементарна права. Шиптарима се обезбеђује широка аутономија. Само то и ништа више. Нашим пријатељима се обезбеђује материјал за који се могу ухватити у одбрани наших националних и државних интереса.

Стварамо могућност да нам помогну. Уколико се ова Резолуција не усвоји, не само да нам неће моћи помоћи, већ ће мирно морати да гледају како нам черече државу и растачу национално ткиво. Онда нам више ни сам господ Бог неће моћи да помогне. Зато је ово последњи апел досманлијским великодостојницима да се узму у памет.

Пише: Александар Вучић

Сваки пут када се на некој фудбалској или кошаркашкој утакмици београдских и загребачких или сплитских клубова догоди инцидент, то представља повод за озбиљну анализу српско-хрватских односа. Тако је и утакмица између рукометних клубова Загреб и београдског Партизана изазвала пажњу, неупоредиво већу, него што је то спортска димензија догађаја заслуживала. Међутим, оно што је било заједничко братствожединствујућој кампањи помирења и љубави Срба и Хрвата, попут оне коју су водиле телевизије Б-92 или БК, јесте изненађење свирепости, агресивности и бруталности хрватских навијача. Додуше, само у првим моментима после сукоба.

Наиме, сви млађи Хрвати (до 35 година), Загребчани, пошто ни рукометни ни фудбалски клуб Загреб уопште немају навијаче, скупили су се на улицама највећег хрватског града, добро организовали и решили да претуку све оне који из Србије стижу, макар и као официјелна лица, јер Срби су се дрзнули да их победе у првој утакмици. Ипак, једна слика емитована као немонтирани материјал на СОС каналу најбоље је дочарала количину безумља и хрватске мржње према свим Србима.

Дакле, у једном тренутку старица од својих седамдесетак година са цегером у руци, не схватајући шта се око ње збива, мало гледа у аутобус пун српских новинара, мало у разуларене Хрвате који поскакују, псују и прете свима у аутобусу, па затим, кад схвати да су у возилу стварно Срби (макар неки од њих то били само по рођењу), хитро спушта торбу на асфалт, узима камену коцку и баца је директно на про-

зоре аутобуса из Београда. Истовремено, један средовечни, очигледно Хрват, својом скијом или смучком погодио је прозор аутобуса. Бес, жестина и мржња била је код Хрвата приметна на сваком месту и на сваком кораку.

У самој дворани највећи и најупечатљивији транспарент, био је транспарент који су донели они који себе називају усташама из Вуковара, на којем је писало: „Трактор бригада у изгнанству Влада”. Тако су Хрвати показали да се најбоље осећају кад почине најтеже злочине, највише се радују кад цео један народ или побију, или протерају на тракторским приколицама са њихових огњишта. Истина, има ту и једна добра вест. Толико је и вуковарске и оне друге усташе заболело формирање нове Владе Републике Српске Крајине и поновно буђење српске националне свести да сам сигуран да ни они који су учествовали у стварању крајишке владе у избеглиштву нису очекивали такву медијску победу и успех.

Ипак, са изузетком појединих новина у Београду, лажно демократски медији и лажно демократска власт кренули су у офанзиву умиривања Срба уз објашњење да је највећи национални интерес тај да нико по злу и не помене Хрвате, а камоли нешто уради против њих на предстојећој утакмици Партизан-Цибона. Тако је и било. Хиљаде до зуба наоружаних полицајаца чували су и сачували Хрвате. Србе нису ни чували. У тучи Партизанових навијача двојица су избодена ножем и тешко да ће било ко преживети. Уосталом, неким Срби нису ни важни. Важно је да је „национални интерес” сачуван и да су Хрвати одбрањени.

Јадна нам је и власт, а Бога ми, још гори су самопрокламовани ослобођени медији који на овај начин штите државне и националне интересе.

Новоформирана Влада Републике Српске Крајине у прогонству почела је да функционише 26. фебруара 2005. године и на првом заседању се обратила Уједињеним нацијама и Европској заједници за заштиту права и имовине Срба прогнаних из Републике Српске Крајине.

Прво заседање новоформиране Владе Републике Српске Крајине у прогонству примљено је у свету са интересовањем, а у великом броју земаља и са симпатијама. Незадовољство радом Владе у прогонству су отворено исказали једино поглавници, доглавници и равнајелци Хрватске (што је било и нормално очекивати), Санадерови Срби за личну употребу, извесни Пуцовац и Станимировић (што је ненормално али иакође очекивано) и власти у Београду, од Бориса Тадића, преко Кошћунице па закључно са оним несрећним Вуком Драшковићем, што је глупо, блесаво, болесно и у крајњој линији айсолутно ненормално и неочекивано. Ови последњи се, наиме, већ дуже време представљају и декларишу као Срби, српске политичке вође и, кобајаги, заштитници српских националних интереса. Овим појезом су коначно и са њихових лица пале маске.

Право и правда се не могу мењати у зависности од прохтева и захтева појединаца, од ђефа и хира, од дневнополитичких интереса појединих политичких или квазиполитичких фактора, од става некаквих група или држава и нација. Право и правда су универзалне и вечне категорије. Све што, мимо елементарних правних постулата, дневна политика или тренутни интереси донесу, девијантно је и неправедно а на неправу се право не може градити. Кад тад се мора стати пред лице правде и исправити или поништити све што је „грбаво рођено”. Од државе се очекује да стане у заштиту чак и сваког појединца или групе чија су и најмања права угрожена. Кад се ради о нацији и националним интересима, то постаје државна обавеза – превасходна и неприкосновена. Наравно, кад државу воде часни, честити, поштени и национално свесни људи. За њих ће и најмање кршење права појединца представљати проблем, који ће решавати кроз институције система. А кад државно кормило преузму неспособни, национално неодређени и љигави, какви нашу државу данас воде, онда је боље да по том питању ништа и не раде јер од њиховог посла увек буде више штете него користи. Тада се мора узети ствар у своје руке и покушати да се право и правда затраже мимо њих. Управо су то ових дана урадили представници протераног, измасакрираног и ет-

нички очишћеног српског народа из Републике Српске Крајине.

Пуних десет година, још од оног крвавог августа 1995. године, кад су пред побеснелим усташким хордама пребегли у матицу Србију са више од 500.000 прогнаника, представници Владе Републике Српске Крајине су чекали да држава Србија предузме дипломатске и друге кораке у циљу заштите њихове државе, њихове имовине, њихових људских права и на крају, њиховог права на живот и опстанак. Чекали су да њихова национална држава, њихова матица учини још нешто, осим што их је примила оног августа и распоредила по домовима културе и спортским халама и уписала у спискове избеглица у Црвеном крсту. Кад су видели да је враг однео шалу и да ови, што тренутно држе полуге власти у Србији, немају ни воље ни намеру да се у разрешавању проблема укључе, чланови Владе и народни посланици одржали су 26. фебруара у сали Дома синдиката у Београду седницу Скупштине, на којој су сменили дотадашњег председника, иначе издајника и хашког инсајдера, Милана Бабића, конституисали нову владу и оживели рад парламента. Седници Скупштине Републике Српске Крајине присуствовали су готово сви посланици из сазива пре егзодуса. Готово сви, осим оних који су у међувремену умрли. И наравно, оних који су Србе и српство издали, као председник Бабић на пример. За новог председника Владе у прогонству изабран је Милорад Буха, осведочени патриота и борац за права прогнаних и расејаних Срба из Републике Српске Крајине.

Крајиници, тражећи своја права, не задиру у права других. Траже само своје. Траже оно што им по правди и праву припада. Људској и Божјој правди и праву. Траже само оно што је међународна заједница својим актима прописала за све људе света. Уосталом, та иста међународна заједница је Републику Српску Крајину, резолуцијом Уједињених нација бр.743 (Венсов план) признала, дајући јој посебан међународноправни статус, а као заштићену зону ставила под непосредну заштиту Уједињених нација све области које јој као држави припадају. Управо због тога је одговорност међународне заједнице за прогон свих Срба и свега српског са простора Републике Српске Крајине, за невиђена зверства над оном нејачи која није могла или није успела да избегне, за паљевину и пљачку разуларених усташких кољача и за покушај отимања државе, дефинитивна.

Са друге стране, ни Србија, као матична држава прогнаног, недокланог и тотално опљачканог народа, поготово њена садашња владајућа номенклатура, ништа не предузима а и нема намеру да предузме око стављања овог питања на дневни ред. Заинтересовани искључиво за остварење личних циљева и интереса, намерни да се што више матери-

јално збрину и поткоже, док су на местима властодржаца, јер знају да им се крај приближава вртоглаво, немају намеру да се укључе у било шта што ће их скренути са пута према трезорима, провизијама и процентима који им се сливају у џепове и новчанике. Од силне загледаности у своје новчанике и унутрашње џепове, не виде да нам отимају Косово, да нам отимају Војводину, да нам отимају Рашку област. Или виде, али их не занима. Можда је то договор између њих и ових других – договор о немешању у интересе.

Огромна штета коју због њихове грамзивости трпи целокупна српска нација, њих не занима. Због тога ће Срби из Србије морати врло брзо, већ на следећим изборима, да узму ствар у своје руке и најуре их са позиција које сад држе а које ни по ком основу не заслужују. А Срби из Републике Српске Крајине не траже

ништа више од онога што им припада и на шта имају право, али истовремено и не дозвољавају да се под тепих гурне цела њихова држава, све њихове муке и патње, сав зној, сва крв и све сузе и држава Хрватска уђе у заједницу европских народа и држава, а да пре тога не врати отето и не плати за злочинства. Пошто су чекали све ове године, коначно су одлучили да, искључиво сопственим снагама, реше своје проблеме. И решавају их.

Резолуција коју је донела Скупштина Републике Српске

Крајине има за циљ да подсети ту исту Међународну заједницу да је она једини легални и легитимни представник српског народа и српске државе на том простору и да ће морати да им се врати политичкоправни статус државе, да ће окупација морати да престане, да пљачкаши и злочинци морају бити изведени пред лице правде и да Србима морају бити враћене опљачкана имовина и држава која им је отета. Резолуција, коју преносимо у целости, гласи:

Паника која је завладала како у политичком врху Хрватске, тако и међу тамошњим грађанима, јер су схватили да ништа није ни опроштено ни заборављено и да се српско питање мора покретати све док се не реши, док се држава Крајина не призна и док јој се не врате статус и имовина а злочинци казне, апсолутно је разумљива. Нејасно је и неразумљиво то што ове наше домаће подгузне муве плачу на „туђем гробљу”, што дижу оволику галаму и халабуку, кад их нико ништа не пита. Или је можда тек сада све јасно.

Руковођена императивом опстанка, а полазећи од Универзалне декларације о људским правима и универзалних принципа о праву народа на самоопредељење, Скупштина Републике Српске Крајине на сједници одржаној 26. фебруара 2005. године, доноси слиjedeћу

РЕЗОЛУЦИЈУ

1. Република Српска Крајина је настала као одговор на отцјеplење Хрватске од суверене и међународно признате СФРЈ, на основу истог таквог права Срба да се самоопредеље и живе у својој слободној држави. Република Српска Крајина је створена као израз природних политичких тежњи српског народа, који је стварањем државног оквира желио да се заштити од најављеног геноцида, који се на том простору десио и за време Другог свјетског рата;

2. Република Српска Крајина је имала све атрибуте савремене државе, становништво, територију и суверену власт. По Резолуцији Савјета безбједности Уједињених нација 743 (тзв. Венсов план), све области које чине Републику Српску Крајину – Источна Славонија, Западна Славонија и Крајина – добиле су посебан међународноправни статус, и као заштићене зоне стављене под непосредну заштиту Уједињених нација. Република Српска Крајина је четири године постојала као самосталан политичкоправни субјект, вршећи ефективну власт на сопственој територији све до тренутка бруталне агресије од стране Републике Хрватске, 5. августа 1995. године;

3. Срби у Републици Српској Крајини су аутохтон народ. Темелје Републике Српске Крајине налазимо још у формирању Војне крајине, кад су Крајишници (највећим дјелом Срби) штитили Западну Европу од турске инвазије. У Држави Словенаца, Хрвата и Срба из 1918. године, која се 1. децембра исте године ујединила са Краљевином Србијом у Краљевину СХС, Срби су били равноправан народ са Словенцима и Хрватима;

4. У Другом свјетском рату у НДХ је над Србима извршен ужасан геноцид. Хрватска држава је ликвидирала више од 700. 000 Срба на разним стратиштима, а највише у злогласном концентрационом логору Јасеновац;

5. Због српског немјерљивог доприноса ослободилачком, антифашистичком покрету на Другом засједању ЗАВНОХ-а, октобра 1943. године, донијета је резолуција у којој се између осталог каже: „Нема, не смије и неће бити Хрватске у којој Србима не би била зајамчена пуна равноправност и једнакост”. Крајем Другог свјетског рата донијета је Декларација о основним правима грађана Демократске

Хрватске у којој је назначено да су хрватски и српски народ у Хрватској потпуно равноправни. Одредба назначене декларације била је саставни дио свих устава НР и СР Хрватске, од 1947. до 1990. године;

6. На вишестраначким изборима у Хрватској 1990. године, победа ХДЗ-а представљала је обнову великохрватских идеја, знамења и праксе, уз јасну најаву новог погрома српског становништва, што је и потврђено доношењем новог хрватског устава, 22. децембра 1990. године, уз игнорисање свих српских предлога. Устав утврђује да се Хрватска установљује као „национална држава хрватског народа и држава припадника иних народа и мањина који су њени држављани”, чиме су Срби избачени из Устава као конститутиван народ;

7. Процес хрватског отцјеplења од Југославије пратио је исти такав процес институционализације и територијализације аутономних и државотворних права Срба у Крајини. Када је, 20. фебруара 1991. године, Хрватски сабор донио допуњени Уставни закон, по којем у Хрватској више не важи Устав Југославије, 28. фебруара исте године Српско национално вијеће и Извршно вијеће САО Крајине

донијели су одлуку о раздруживању са Републиком Хрватском;

8. Бруталном агресијом на Републику Српску Крајину, Хрватска је погазила све норме међународног права, прије свега Резолуцију 743 Савјета безбједности Уједињених нација. Војним акцијама у мају и августу 1995. године Хрватска је окупирали Републику Српску Крајину и извршила највеће етничко чишћење у Европи послије Другог свјетског рата, протјеравши више од 500.000 Срба убијањем, паљењем и уништавањем њихове имовине;

9. Окупација није правно већ привремено стање и стога захтјевамо да се српско национално питање и опстанак Срба рјешава само прекидом такве окупације и обезбјеђивањем сигурности и слободног одлучивања свих који су до окупације Републике Српске Крајине живјели на тој територији.

Такође, захтјевамо да Хрватска не може и не смије да постане саставни дио европских интеграција, а да при том буде створена етничким чишћењем над српским народом. Срби никад, па ни данас не траже оно што им не припада, већ само право на самоопредељење, право које имају сви слободни народи Европе и свијета;

10. Скупштина Републике Српске Крајине на основу горенаведених чињеница тражи од својих декларисаних заштитника, Уједињених нација и Европске уније да се укључе у наставак демократског политичког процеса рјешавања питања српског народа у Хрватској и статуса Републике Српске Крајине.

Несхватљиво је и неприхватљиво понашање тзв. међународне заједнице и систем двојних аршина кад су у питању заштићене зоне, односно територије за које је она преузела одговорност. Кад је Република Српска Крајина нападнута, кад се на голорук народ сручила армада наоружаних усташких кољача и кад је целокупна територија попаљена, опљачкана и етнички очишћена, кад је над припадницима српског народа извршен геноцид невероватних размера, незапамћен још од Другог светског рата, та иста међународна заједница је благо, формално и бледуњаво, кобајаги осудила протеривање, пљачку и убиства. А кад је била у питању Сребреница, читава булумента, од званичника до најситнијег писарчића у некој од администрација дигла је дреку и кукњаву, која је на крају резултирала низом санкција и ограничења, уведених читавој српској нацији са обе стране Дрине и Дунава.

Prof. dr Vojslav [e]eq podneo novi Zahtev Tribunalu, u februaru ove godine, koji m tra` i :

Vatikan da obezbedi svu dokumentaciju o svojoj ulazi u jugo-krizi

Prof. dr Vojslav [e]eq tra` i da Tribunalu i Vatikanu dostavi sva dokumenta i informacije koje se odnose na papu Jovana Pavla Drugog, sve njegove kardinalne, nadbiskupske, biskupske i sve crkvene funkcionere Rimokatolike crkve, u kojima ova licapomirna križna Balkanu, posebno bivši SFRJ, rat i oružane sukobe. To je neophodno u cilju pripreme odbrane dr [e]eqa kojom namjera da doka` e svoju nevinost i da je glavni krivac za sve ratne zločine koje mu Tužilaštvo la`no pripisuje rimokatolici papa

Prof. dr Voji slav [e{ eq i wegov Stru-ni ti m za odbranu podnel i su Zahtev da Pretresno ve}e i zda nal og pod pretwom kazne, na osnovu pravi la 54 Pravi l ni ka o postupku i dokazi - ma, da Vati kan preko Tri bunal a dr [e{ equ stavi na raspol agawe tra`enu dokumentaciju i i nformacije koje bi i skori sti o kao dokaze u okvi ru svog koncepta odbrane, a to je da je gl avni kri vac za sve ratne zlo-i ne koji mu se la`no pri pi suju papa Jovan Pavl e Drugi . Na ovaj na-i n, l i - der srpski h radi kal a bi raspol agao ef i kasni m dokazi ma koji bi mu omogu}i l i da se odmah odbrani od svi h la`ni h optu` bi koje kori sti tu` i l ac. Tekst Zahteva prenosi mo u cel i ni :

I Uvod

Optu`eni prof. dr Voji slav [e{ eq je u peri odu od 1995. do 2003. godi ne nekol i ko puta javno saop{ ti o da }e dobrovoqno da se odazove na pozi v Me|unarodnog kri vi -nog suda za bi v- { u Jugosl avi ju (u daqem tekstu: MKSJ) ukol i ko ga pozovu na odgovornost. Te i zjave je davao povodom u-estal i h i zjava po jedi ni h aktera na pol i ti -koj sceni u Srbi ji , koji su radi svo- ji h pol i ti -ki h i nteresa i nsi nuaci jama poku{ aval i da pol i ti -ki dezavui { u prof. dr Voji sl ava [e{ eqa. Odmah nakon objavqi vawa optu`ni ce (predmet: tu` i l ac proti v prof. dr Voji sl ava [e{ eqa), 15. januara 2003. godi ne prof. dr Voji - sl av [e{ eq je najavi o da }e dana 24. februara 2003. godi ne dobrovoqno da pri stupi MKSJ. Kao { to je i obe}ao, 24. fe- bruara 2003. godi ne je dobrovoqno do{ ao u MKSJ i od toga dana se nal azi u pri tvoru, gde ve} dve godi ne -eka po-etak su- |ewa.

Od 24. februara 2003. godi ne do danas su se odr`aval e sta- tusne konferenci je, razmatral i prel i mi narni podnesci , oba- vi l o neuspe{ no obel odawi vawe navodni h dokaza optu` be ko- ji bi potkrepi l i ta-ke optu`ni ce, tu` i l ac je podneo zahtev za pro{ i rew e optu`ni ce da bi obezbedi o opravdawe za odu- govla -ewe pretpretresne faze ovog kri vi -nog postupka i neo- grani -eno trajawe pri tvora.

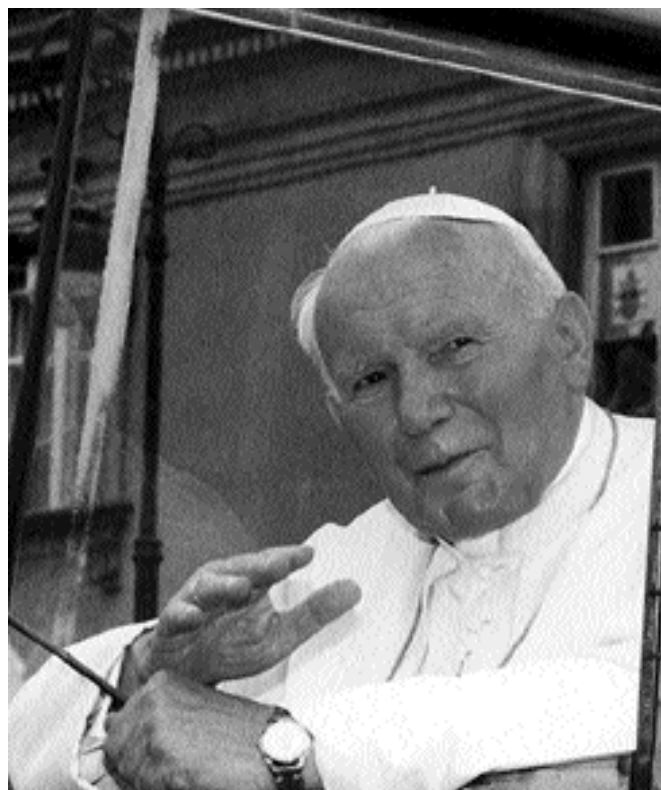
Optu`eni prof. dr Voji slav [ e{ eq brani se sam uz po- mo} Stru-nog ti ma koji mu poma`e u pri premi odbrane i ap- sol utno i gnori { e na si l u nametnutog, navodno, advokata u pri pravnosti (na -ekawu). Sa nametnuti m advokatom prof. dr Voji slav [e{ eq ne`el i , ni ti }e i kada da bude u pri l i - ci da i ma bi l o kakvu komuni kaci ju. Za nametnutog advokata po potrebi , i zvesnog gospodi na Tjarda van der Spul a, optu` -eni prof. dr Voji slav [e{ eq, koji se sam brani , ne`el i ni da -uje.

Optu`eni prof. dr Voji slav [ e{ eq je u toku (jo{ uvek vremenski neograni -enog) pri tvora, koji traje dve godi ne, podnosi o prel i mi narne podneske, zahteve koji ma je poku{ ao da i zdejstvuje nal oge Pretresnog ve}a povodom statusni h pi - tawa optu`enog u pri tvoru, obel odani o dokaze koje }e od- brana da kori sti i i maju}i uvi du sve aspekte optu`ni ce na- javi o osnovni koncept svoje odbrane. Jasna je namera prof. dr Voji sl ava [ e{ eqa da`el i da se ovaj postupak ubrza i za- to tu` i ocu i Pretresnog ve}u bl agovremeno, al i i pre ne- go { to je po pravi l i ma Pravi l ni ka o postupku i dokazi ma obavezan, pored najave dokaza odbrane koje namerava i zvesti , najavquje i osnovni koncept svoje odbrane po svi m ta-kama optu`ni ce.

Na statusnoj konferenci ji 31. januara 2005. godi ne prof. dr Voji slav [e{ eq je i zjavi o da nema ni { ta proti v da tu` i l ac pro{ i ri optu`ni cu i da obuhvati sva kri vi -na del a koja su se uop{ te desi l a u toku oru`ani h sukoba na teri to- ri ji bi v{ e Jugosl avi je i da i h sve pri pi { e optu`enom prof. dr Voji sl avu [e{ equ. Tom pri l i kom prof. dr Voji slav [e- { eq je i zjavi o da je u stawu da sam i za }e na kraj sa svi m ta- kama postoje}e i bi l o kako pro{ i rene optu`ni ce, al i da i n- si sti rada { to pre po-ne su |ewe. Obavesti o je tu` i oca i Pre- tresno ve}e da ne i zbegava o bi l o -emu da raspravqa, al i da kao mi ni mum zateva da mu se dostave odgovaraju}i materi ja- l i . Dakl e, osnovni koncept odbrane bazi ra}e se na -i weni - ci da je za sve ratne zlo-i ne koji se la`no pri pi suju prof. dr Voji sl avu [ e{ equ gl avni kri vac ri mokatol i -ki papa Jo- van Pavl e Drugi . To zna- i da }e na tome zasnovati odbranu i da tu` i l ac mo`e da uradi { ta god ho}ete, al i samo da { to pre po-ne su |ewe.

Optu`eni prof. dr Voji slav [ e{ eq je na statusnoj kon- ferenci ji sl i kovi to objasni o da Tu` i l a{ tvo mo`e da pro- { i ri optu`ni cu, da dodaje jo{ hi cqade strana, da hi cqade zlo- -i na pri pi { e prof. dr Voji sl avu [e{ equ, al i da se { to pre po-ne sa su |ewem i da se u postupku vi di koji su to argumen- ti , koji su to tu` i o-evi dokazi , ko su to tu` i o-evi svedoci , al i i da se jasno vi di s kakvi m argumenti ma optu`eni raspo- l a`e. Svaki razumni prosudi teql akom o`e dashvati da ono { to je bi tno u ovom predmetu - Tu` i l ac proti v prof. dr Vo- ji sl ava [e{ eqa, jesu dokazi . Kako tu` i o-evi dokazi , tako i dokazi koje }e da upotrebi optu`eni koji se sam brani .

Dakl e, prof. dr Voji slav [e{ eq se ne suprotstavqa pro- { i rew e optu`ni ce, al i i stovremeno i nsi sti ra da ni jedan po- tez, ni tu` i oca, ni Pretresnog ve}a u pretpretresnoj fazi ne bude sra-unat za prol ongi rawe dana po-etka su |ewa, jer je u nezakoni tom pri tvoru pune dve godi ne i da je s pravom po- stao nestrpqi v.

П ^iweni~ni i pravni kontekst

Optu`eni prof. dr Voji sl av [ e{ eq koji se sambrani ni-je u mogu}nosti da komuni ci ra sa svoji m Stru~ni m ti mom koji mu poma`e u pri premi odbrane, jer sekretar i upravni k Pri tvorske jedi ni ce ne dozvoqavaju da prof. dr Voji sl av [e{ eq pri ma u posetu l i ca koja su ~l anovi Stru~nog ti ma koji mu poma`e u pri premawu odbrane. [ to se ti ~e mogu}nosti tel ef onski h komuni kaci ja one su mu bi le zabrawene i zabrana je trajal a kumul ati vno du`e od { est meseci . Kada su tel ef onske komuni kaci je dozvoqene, onda su one bi tno ograni ~ene ~i weni com da se sl u` beno pri sl u{ kuju i tel ef onski razgovori . Dakl e, u pri tvor, bez mogu}nosti komuni kaci je putem pri mawa poseta i sl obode tel ef onski h razgovora, prof. dr Voji sl av [ e{ eq se prakti ~no nal azi u si tua- ciji da, i pored `arke `eqe da pri kupi dokaze koji bi ogo- l i l i la` ne optu` be, to ni je u mogu}nosti ni teoretski dau- i ni .

Dakl e, mora da se konstatuje i i ma u vi du procesna pasi vnost tu` i oca. On to dokazuje i tako { to na svaki na~i n poku{ava da gl umi kako navodno pri prema dokaze i svedoke za po~etak pretresne faze ovog postupka, a su{ ti nski i zbegava po~etak su|ewa. Dokaz za to je i ~i weni ca da tu` i l ac u ovom predmetu i ma vi { e pol i ti ~ki h i zjava, a najmawe i zjava koje bi i mal e neki kri vi ~nopravni zna~aj. Uostal om, sve i zjave prema medi ji ma i na statusni m konf erenci jama mogu samo da se tuma~e kao pol i ti ~ka i kupovi na vremena kojom tu` i l ac poku{ava da opravda nezakoni ti pri tvor. U tom kontekstu jedi no mo`e da se tuma~i i postavqawe advokata u pri pravnosti koji treba da bude maska koja gl umi fer i zakoni ti sudski postupak u predmetu Tu` i l ac proti v prof. dr Vo- ji sl ava [e{ eqa.

Dakl e, tu` i l ac neskri veno` el i da se prof. dr Voji sl av [e{ eq dr` i { to du`e u pri tvor i da { to mawe bude u mogu}nosti da daje i zjave i l i komuni ci ra sa javno{ }u. Tu` i l ac bi bi o najsre} ni ji kada bi se zaboravi l o da je prof. dr Vo- ji sl av [ e{ eq u pri tvor, odnosno kada bi mogl o da se zabo- ravi da prof. dr Voji sl av [ e{ eq postoji . Zato se, u tom smi- sl u, kao javnost tretiraju i ~l anovi Stru~nog ti ma koji prof. dr Voji sl avu [ e{ equ poma`u u pri premi odbrane.

Podseti mo se da su strane u postupku pred MKSJ, tu` i l ac i odbrana (odbrana: op- tu`eni i / i l i pravni zastupni k) u smi sl u pravi l a 2. Pravi l ni ka o postupku i dokazi - ma. Nesporno je da su u procesnom smi sl u strane (tu` i l ac i optu`eni prof. dr Vo- ji sl av [e{ eq) ravnopravne, jer ukol i ko ne bi postojal a ravnopravnost i svojevrna jed- nakost procesni h prava onda su|ewe ne bi mogl o da zadovoqi standard fer i pravi ~nog su|ewa koje je garantovano svakom qud- skom bi }u o ~i joj se odgovornosti raspra- vqa.

Ta ravnopravnost zna~i da, ukol i koje tu` i l ac sl obodan u proceni koje }e dokaze op- tu` be da obezbedi , onda je i prof. dr Voji - sl av [e{ eq sl obodan u proceni koje }e do- kaze odbrane da upotrebi . Ako tu` i l ac ne mo`e da obezbedi potrebne dokaze zato { to ne zna gde se nal aze i l i onaj ko i h poseduje

ne` el i da i h preda tu` i ocu, onda i ma pravo da tra` i od Pre- tresnog ve}a da ono i zda odgovaraju}i sudski nal og (subpoe- na) koji je obavezuju}i pod pretwom kazne. Uostal om to je tu` i l ac do sada kori sti o u gotovo svi m predmeti ma pred MK- SJ, na osnovu pravi l a 54 i 54 bi s Pravi l ni ka o postupku i do- kazi ma.

Dakl e, tu` i l ac koji je apsol utno sl obodan, sa ogromnom stru~nom sl u` bom, ~i novni ~ki aparatom, nakl ono{ }u i po- mo}i ~i tavog si stema nevl adi ni h organi zaci ja f i nansi ra- ni hod Soro{ f ondaci je i sl i ~ni h f ondaci ja, u dnevni m ko- muni kaci jama sa tajni m sl u` bama i drugi ma koji su zai nte- resovani , ~ak i kao zvani ~ni l obi sti , pri nu|en je da kori - sti ovo pravo, da tra` i od Pretresnog ve}a i zdavawe sudskog nal oga (subpoea). Optu`eni prof. dr Voji sl av [ e{ eq, kao samo f ormal no procesno ravnopravna strana sa tu` i ocem, koji ne mo`e da i ma ni el ementarnu komuni kaci ju sa l i ci - ma koja mu poma`u u pri premi odbrane (zabrana posete, sl u- ` beno pri sl u{ ki wawe tel ef onski h razgovora) i kome Dr- `avna zajedni ca Srbi ja i Crna Gora ni je dostavi l a ni jedan od potrebni h dokumenata, a tu` i ocu jeste ~ak i one koje ni - je ni tra` i o, pri nu|en je da kori sti pravo koje mu je pri zna- to pravi l i ma 54 i 54 bi s Pravi l ni ka o postupku i dokazi ma. Da bi se odbrani o od la` ni h optu` bi koje su tol i ko o~i gl ed- ne, jer ne postoji ni vremenska ni teri tori jal na, pa ~ak ni mi ni mal na uzro~no~posl edi ~na veza sa optu`eni m, prof. dr Voji sl av [ e{ eq je pri moran da prevremeno najavi svoj kon- cept odbrane koji zasni va na tvrdwi da je za sve zl o~i ne ko- je mu tu` i l ac la` no pri pi suje gl avni kri vac ri mokatol i ~- ki papa Jovan Pavl e Drugi .

Prof. dr Voji sl avu [e{ equ, da bi svoj koncept odbrane osna` i o u onoj meri koja je neophodna da svaki razumni pro- sudi teq mo`e zakqu~i ti da se radi o tu` i o~evi m la` ni m optu` bama, neophodni su dokazi koje optu`eni u pri tvor, bez el ementarne komuni kaci je sa ~l anovi ma Stru~nog ti ma koji mu poma`u u pri premi odbrane, ne mo`e obezbedi ti . Na- i me, dokazi postoje al i prof. dr Voji sl av [e{ eq je ve} dve godi ne u pri tvor, l i { en sl obode i onemogu}en da se sl obod- no kre}e, te ni je f akti ~ki u mogu}nosti da pri kupi dokaze. Gde se ti dokazi nal aze i kako najboqe mogu da se pri kupe, u ovoj f azi postupka i pod ovakvi mokol nosti ma pri tvora, si -

gurno prof. dr Vojslav [e] eq mora da ~uva kao svoju tajnu dok i h ne pri kupi, odabere i najavi kao dokaze koje }e da upotrebi odbrana, odnosno bl agovremeno obel odani da bi i tu` i l ac i mao saznavu kom pravcu }e i }i odbrana. To i sto radi i tu` i l ac, pa ne treba da se zamera optu` enom prof. dr Vojslavu [ e] equ ako se na i stovetan na- i n kori sti procesni m pravi ma kao i tu` i l ac.

Shodno usl ovi ma propi sani m pravi l i ma 54 i 54 bi s Pravi l ni ka o postupku i dokazi ma prof. dr Vojslav [e] eq ovi m zahtevom dokazuje da je za fer i pravi ~no su |ewe neophodno da Pretresno ve}e i zda tra` eni sudski nal og, i to:

a) *Obavezni sudski nal og pod pretwom kazne (subpoena) i z pravi l a 54 Pravi l ni ka o postupku i dokazi ma koji m se Vati kanu nal a` e da dostavi Pretresnom ve}u II MKSJ, radi stvarawami ni mal ni husl ova za fer i pravi ~no su |ewe u predmetu- Tu` i l ac proti v prof. dr Vojslav [e] eqa, dokumente i i nformaci je koji su potrebni prof. dr Vojslavu [e] eq da bi i h upotrebi o kao dokaze u skl opu osnovne koncepcije odbrane koju pri prema ~ da je za sve ratne zl o- i ne koji se od strane tu` i oca l a` no pri pi suju prof. dr Vojslavu [e] eq ugl avni kri vac ri mokatol i ~ki papa Jovan Pavl e Drugi .*

b) *Defi ni sati umeri u kojoj je to mogu }e dokumenta i i nformaci je na koje se zahtev odnosi . Sudski nal og se odnosi na dokumente i i nformaci je:*

~ u pogl edu l i ca: odnosi se na ri mokatol i ~kog papu Jovana Pavl a Drugog, sve wegove kardi nal e, sve wegove nadbi skupe, sve wegove bi skupe i sve crkvene f unkcione ri mokatol i ~ke crkve,

~ u pogl edu sadr` i ne: na sve podatke i svaku i zjavu u cel osti u koji ma ova l i ca pomi wu (navode, i nteresuju se, tra` e re} ewe, predl a` u re} ewe, bri nu o pravi ma i sl .) kri zu na Bal kanu (posebno teri tori ju bi v} e SFRJ), rat, oru` ani sukobi ,

~ u pogl edu vremenskog peri oda: po~ev od dana i zbor a Jovana Pavl a Drugog za pogl avara ri mokatol i ~ke crkve do danas.

Pod dokumenti ma i i nformaci jama podrazumevaju se:

~ wi hove i zjave,

~ pl anovi i programi ri mokatol i ~ke crkve koje su predstavqal i i zastupal i , a ti ~u se razbi jawa SFRJ i re} a- vawa uzroka oru` ani h sukoba na teri tori ji bi v} e SFRJ, ~ stenograf ske bel e} ke kompl etni h razgovora sa bi l o koji m pol i ti ~ari ma gde se pomi we pi tawe Bal kana.

v) *Na koji na- i n su dokumenti i i nformaci je rel evantni za neko pi tawe i potrebni za pravi ~no presu |ewe:*

I nteresi Ri mokatol i ~ke crkve za pojed i na pi tawa na teri tori ji bi v} e SFRJ koja prevazi l aze zna- aj verskog pi tawa odavno su pri sutni . Samo radi podse} awa mora da se navede op- } tepoznata i stori jska ~i weni ca da je Ri mokatol i ~ka crkva takozvani m "pacovski m kanal i ma" spasi l a, sakri l a, prebaci l a, za } ti t l a i pomogl a da neko l i ko hi qada najodgovorni ji h pri padni ka usta} kog pokreta ni kada ne budu i zvedeni pred l i - ce pravde. Radi se o usta} ki m i deol ozi ma koji su najodgovorni ji za ratne zl o- i ne i genoci d koji je u peri odu od 1941. do 1945. godi ne i zvr} en nad Srbi ma na teri tori ji Hi t l erovog mezi m- ~eta Nezavi sne Dr` ave Hrvatske i l i ci ma koja su neposredno vr} i l a ubi stva, progon, masovna streqawa, bacal a srpsku neja- u jame. Za sve vreme usta} ki h zl o- i na oni su i mal i podr} ku ri mokatol i ~ke crkve, a u pojed i ni m zl o- i ni ma su u- estvoval i i sve} teni ci ri mokatol i ~ke crkve sa teri tori je Nezavi sne Dr` ave Hrvatske. O tome su objavqene kwi ge autenti ~ni h dokumenata koji dokazuju di rektnu ume} anost ri mokatol i ~ke crkve uz l o- i ne nad Srbi ma.

Dol askom Tu | mana na vl ast usta} tvo je postal o dr` avna i deol ogi ja Hrvatske i osnovni uzrok i zbi jawa oru` ani h sukoba u koji ma su se ~i ni l i i ratni zl o- i ni . Qubav i nakl onost Ri mokatol i ~ke crkve mani festovana u programski m dokumenti ma, drugi m dokumenti ma, i zjavama, zvani ~ni mi tajni m sastanci ma, podr} ci i drugi m obl i ci ma pomo} i ni je i z- ostal a ni prema novom usta} kom pogl avni ku Frawi Tu | manu. Sve to dokazuje da su ri mokatol i ~ki papa Jovan Pavl e Drugi i wegovo sve} tenstvo (kardi nal i , nadbi skupi , bi sku- pi i drugi crkveni f unkcioni eri) pri l i ~no ume} ani u sve } to se od 1991. godi ne de} aval o na teri tori ji bi v} e Jugosl avi je i da je papa Jovan Pavl e Drugi gl avni kri vac za sve ratne zl o- i ne koji se l a` no pri pi suju prof. dr Vojslavu [e] equ.

U tom smi sl u prof. dr Vojslav [e] eq namerava da u okvi rugl avnog koncep- ta svoje odbrane ponudi konkretne dokaze i ndi vi dual ne kri vi ~ne odgovornosti pape Jovana Pavl a Drugog u skl adu sa osno- vom i z ~l ana 7 Statuta Me | unarodnog kri - vi ~nog suda za bi v} u Jugosl avi ju. Nai me, papa Jovan Pavl e Drugi je naredbodavac, podstreka~, pomaga~ i l i ce koje je pl ani - ral o po- i wewe ratni h zl o- i na. Shodno kri teri jumi ma koje pri mewuje MKSJ i tu` i l ac, za papu Jovana Pavl a Drugog bi mogl o da se doka` e da je l i ce kri vi ~no odgo- vorno i zato } to su ratni zl o- i ni bi l i pri rodna i predvi di va posl edi ca wegove cel okupne akti vnosti povodom kri ze, oru` ani h sukoba i ratni h zl o- i na na teri tori ji bi v} e Jugosl avi je od 1991. godi - ne. Ovo se posebno odnosi na one ta- ke optu` ni ce proti v prof. dr Vojslavu [e] eqa u koji ma ga tu` i l ac kri vi ~no goni za

zlo-i ne i zvr{ ene na oni m lokal i teti ma za koje se ne mo` e prona}i ni kakva veza sa prof. dr Voji sl avom [e{ eqem, kao { to su na pri mer: Bjeqi na, Kowi c, Bora-ko jezero i druga mesta.

Prof. dr Voji sl av [e{ eq, da bi se odbrani o od la` ni h optu` bi , mora da ponudi pouzdane dokaze koje te zlo-i ne u-i ni o, jer bi wegova tvrdwa da sa ti m zlo-i ni ma nema ni -kakvi h dodi rni h ta-aka bi la nedovoqna da se la` demaski -ra do kraja i oslobodi kri vi -ne odgovornosti . Dakl e, prof. dr Voji sl av [ e{ eq i ma opravdani i nteres da doka` e koje i po -i jem nal ogu po-i ni o te zlo-i ne, jer o-i gl edno prezumpci ja wegove nevi nosti u MKSJ ni { ta ne predstavqa kada mogu i la` no da ga optu` uju.

Zna-i , prof. dr Voji sl av [e{ eq tra` i da mu se obavezni m sudski m nal ogom obezbede dokumenta i i nformaci -je o gl avnom kri vcu, papi Jovanu Pavlu Drugom, za zlo-i -ne koje Tu` i la{ tvo la` no pri pi suje optu` enom. Da je koji m sl u-ajem prof. dr Voji sl av [e{ eq na sl obodi i da mu je obezbe|en pri stup svi marhi vama Vati kana, l ako bi skoncentri sao zahtev na ta-no utvr |eni broj i datum dokumenta, mesto, vreme i f undus gde se dokument u arhi vi nal azi . Me|uti m, u pri tvor u, bez mogu}nosti sl obodne komuni kaci je, uskra}en za posete i kval i tetnu pri premu odbrane, pri nu|en je da ovi m zahtevom mo` da { i roko i na prvi pogl ed nepreci kno tra` i dokumenta i i nformaci je kako bi na osnovu ukupno obezbe|eni h dokumenata i i nformaci ja obel odani o samo one koji su najrel evantni ji za odbranu.

Prof. dr Voji sl av [e{ eq, po{ to druga-i je ne mo` e da se odbrani od la` ni h optu` bi tu` i oca, pri nu|en je da na ovaj na-i n vodi svojevrsnu i stragu i da putem sudskog nal oga zahteva da mu se obezbede dokumentaci ja i i nformaci -je koje se kri ju u Vati kanu, a koje daju odgovor na pi tawe -ko je gl avni kri vac za ratne zlo-i ne.

I maju}i u vi du da tu` i lac Zahtevom za pro{ i rewe optu` ni ce, pored besmi sl enog osnova "govora mr` we", tra` i kri vi -nu odgovornost za nove lokal i tete zlo-i na po osnovu u-e{ }a prof. dr Voji sl ava [e{ eqa u udru` enom zlo-i na-kom poduhvatu, i to za mesta gde ni je ni bi lo dobrovoqaca i gde prof. dr Voji sl av [ e{ eq ni je ni pro{ ao, name}e se potreba da prof. dr Voji sl av [ e{ eq akti vni m pri stupom, odnosno dokazi vawem kri vi ce pape Jovana Pavla Drugog, odbrani sebe od la` ni h optu` bi . Da ne bi bi -lo zabune, ne samo za te lokal i tete obuhva}ene Zahtevom za pro{ i rewe optu` ni ce, ve} i za druge na teri tori ji bi v- { e Jugosl avi je papa Jovan Pavl e Drugi snosi kri vi -nu odgovornost, al i za ovaj predmet je zna-ajno da prof. dr Voji sl av [e{ eq ne` el i da ga optu` uje, jer to i ne mo` e po odredbama Statuta Me|unarodnog kri vi -nog suda za bi v- { u Jugosl avi ju, ve} namerava da u okvi ru osnovnog koncepta svoje odbrane doka` e svoju nevi nost prona la` ewem gl avnog kri vca. Na ovaj na-i n se ne zahteva od tu` i oca da podi gne optu` ni cu proti v pape Jovana Pavla Drugog, ve} se od Pretresnog ve}a zahteva sudski nal og da Vati kan preko MKSJ prof. dr Voji sl avu [ e{ eq u stavi na raspol aga we tra` enu dokumentaci ju i i nformaci je koje bi i skori sti o kao dokaze u okvi ru svog koncepta odbrane. Tra` ena dokumenta i i nformaci je su rel evantni i i zuzetno ef i kasi ni dokazi koji ma se momental no obezbe|uje za{ ti ta prof. dr Voji sl avu [ e{ eq u od svi h la` ni h optu` bi koje kori sti tu` i lac.

g) Koje je korake preduzeo optu` eni da bi osi gurao pomo` Vati kana:

Optu` eni je dve godi ne u nezakoni tom pri tvor u. Zabra weno mu je da pri ma posete -l anova Stru-nog ti ma koji mu poma` e u pri premi odbrane. Tel ef onski razgovori koje optu` eni obavqa sa -l anovi ma Stru-nog ti ma, koji mu poma` e u pri premi odbrane, sl u` beno se pri sl u{ kuju.

Optu` enom se i u pri tvor u svakodnevno prave smetwe kako bi se deval vi ral a wegova odl uka da se kao uni verzi tetski profesor prava sam brani . Mi mo voqe prof. dr Voji sl ava [ e{ eqa i na si l u, postavqen je advokat u pri pravnosti sa koji m optu` eni ne` el i ni da se vi di jer ga ne pri znaje, ve} ga tretira kao podmetnutog advokata koji i ma zadatak da sme ta optu` enom i gl umi neku odbranu koja -eka na uzdi koju dr` e sekretar i tu` i lac. I l uzorno je i vrl o nemoral no ako bi neko o-eki vao da prof. dr Voji sl av [e{ eq treba da poku -{ a da preko advokata u pri pravnosti tra` i dokumentaci ju i i nformaci je od Vati kana. Postavqewem advokata u pri -pravnosti poga` eni su svi me|unarodni standardi o qudski m pravi ma i gotovo sve odl uke Evropskog suda za qudska prava. Nezakoni to postavqeni advokat u pri pravnosti ni kada ne}e bi ti u pri l i ci , al i ni teori jski ni kada ne}e mo}i da preduzme ne{ to { to bi bi lo zakoni to, jer nezakoni tost i zvi re i z wegovog statusa, pa to ni vreme ne mo` e da i spravi . [to se grbo rodi , tako osta dovi jeka.

Pri mera radi, treba i mati u vi du da i kada se optu`eni prof. dr Voji slav [ e{ eq zvani -no obrati svojoj dr`avi ne mo`e da dobi je tra`enu dokumentaciju. Gotovo i denti -nastituacija bi bila i sa drugi m dr`avama. Kada su u pi tawu optu`eni Srbi, jasno je da se nai lazi na zi d }utawa. Neka zabrana postoji, te je i l uzorno tra`i ti i li o-eki vati od optu`enog da bezuspe{no poku{ava. I denti -na si tuacija je i sa Vati kanom. I pre dobrovoqnog dolaska u MKSJ prof. dr Voji slav [e{ eq je vi { e puta prozva o ri mokatol i -ku crkvu da je jedan od gl avni h kri vaca za sve ratne zl o-i ne na teri -tori ji bi v{ e Jugosl avi je i svaki zahtev koji bi uputi o Vati kanu u pogl edu dokumentaci je i i nf ormaci ja nai { ao bi na zi d }utawa. Wi h jedi no mo`e naterati obavezni sudski nal og koji bi bi o obavezuju}i i pod pretwom kazne, odnosno sudski nal og sl i -an onom koji m se dr` avama name}e saradwa. Ta saradwa ne sme i ne mo`e bi ti samo u kori st tu`i oca, ve} i za potrebe odbrane, odnosno optu`enog koji se sam brani .

Kao { to tu`i l ac i zgomi l e dokumenata i i nf ormaci ja ko je dobi je na osnovu obaveznog sudskog nal oga za potrebe kri -vi -nog postupka i skori sti samo one koje smatra rel evantni m za dokazi vawe kri vi ce, tako }e i optu`eni koji se sam brani , tek kada na osnovu obaveznog sudskog nal oga dobi je tra`enu dokumentaciju i i nf ormaci je, odl u-i ti koje }e da i s kori sti kao rel evantne za svoju odbranu.

Pored ovi h, postoje i drugi razl ozi koji opravdavaju prof. dr Voji slava [e{ eqa za{ to do sada ni je di rektno od Vati kana tra`i o za odbranu potrebnu dokumentaciju i i nf ormaci je. Ri mokatol i -ki papa Jovan Pavl e Drugi je vi { e puta javno stavi o do znawa da prof. dr Voji slava [ e{ eqa tretri ra kao svog nepri jateqca, te u tom kontekstu treba i ovaj zahtev tuma-`i ti, odnosno da se dokumentaci ja i i nf ormaci je nal aze kod dr` ave i l i ca koja ne `el e da pomognu odbranu, ve} nastoje svi msredstvi ma da se, i nevi n, prof. dr Voji slav [e{ eq progl asi kri vi m, kako bi se papa spasi o kri vi -ne odgovornosti .

Dakl e, ri mokatol i -ki pogl avar, papa Jovan Pavl e Drugi, shodno organi zaci ji i ustrojstvu Vati kana, pored toga { to daje i zjave koji ma i znosi zvani -ne stavove Ri mokatol i -ke crkve i stovremeno predstavqca svojevrnog garanta da wegove stavove verno prenose i svi i spod wega u hi jerarhi ji, ni -` i sve{ teni -ki redovi (kardi nal i, nadbi skupi, bi skupi i drugi f unkcioni eri) u okvi ru crkve na -i jem je -el u papa. I maju}i u vi du usl ove za pri premu odbrane, okol nosti nezakoni tog pri tvora koji traje dve godi ne i -i weni cu da tu`i l ac ne raspol a` e dokazi ma pa pri begava i l a` nom optu`i vawu da bi opravdao svoju nemo}, u ci qu obezbe}i vawa mi -ni mal ni h usl ova za fer i pravi -no su |ewe u ovom predme-`u, bi l o bi vi { e osnova da pretresni sudi ja i l i Pretresno ve}e II propri o motu i zda ovi m zahtevom tra`eni obavezni sudski nal og nego da eventual no odbacuje ovaj zahtev prof. dr Voji slava [ e{ eqa pau{ al nom procenom da dokumenti i i nf ormaci je ni su rel evantni i l i da optu`eni ni je pred-uzeo razumne korake da od Vati kana pri bavi dokumenta i i nf ormaci je.

Kao pri mer treba uzeti u obzi r kwi gu pod nasl ovom "Uni -{ ti ti srpski vi rus", u kojoj su objavqene si nhroni zovane i zjave pojedni h mo}ni ka koje su i zre-ene za vreme oru`anog sukoba u Bosni i Hercegovini . Pi sac kwi ge, Zoran Petrovi } Pi ro}anac, pri kupi o je javno objavqene i zjave. Jedna je vrl o upe-atqi va: "Trebalo bi da bombardujete Srbe". To je javno i zjavi o papa Jovan Pavl e Drugi i to su wegove re-i upu-}ene predsedni ku SAD Bi l u Kl i ntonu pri l i kom zvani -nog pojavqi vawa u Denveru.

III Tra`eno pravno sredstvo

Ovi m zahtevom prof. dr Voji slav [e{ eq tra`i da Pre-`resno ve}e II na osnovu pravi l a 54. Pravi l ni ka o postupku i dokazi ma i zda obavezni sudski nal og pod pretwom kazne (subpoena) koji m se Vati kanu nal a` e da u roku od 30 dana dostavi Me}unarodnom kri vi -nom sudu za bi v{ u Jugosl avi ju, za potrebe pri preme odbrane prof. dr Voji slava [ e{ eqa kojom namerava da doka`e svoju nevi nost i da doka`e da je za sve ratne zl o-i ne ko je Tu`i l a { tvo l a` no pri pi suje prof. dr Voji slavu [e{ eq u gl avni kri vac ri -mokatol i -ki papa Jovan Pavl e Drugi, sve dokumente i i nf ormaci je:

- u pogl edu l i ca: odnosi se na ri mokatol i -kog papu Jovana Pavl a Drugog, sve wegove kardi nal e, sve wegove nadbi skupe, sve wegove bi -skupe i sve crkvene f unkcioni ere ri mokatol i -ke crkve,
- u pogl edu sadr`i ne: na sve podatke i svaku i zjavu u cel osti u koji ma ova l i ca pomi wu (navode, i nteresuju se, tra`e re{ewe, predl a` u re{ewe, bri nu o pravi ma i sl.) kri zu na Bal -kanu (posebno teri tori ju bi v{ e SFRJ), rat, oru`ane sukobe,
- u pogl edu vremenskog peri oda: po-`ev od dana i zbora Jovana Pavl a Drugog za pogl avara Ri mokato- l i -ke crkve do danas.

Трибунал одбија да финансира Шешељеву одбрану

Проф. др Војислав Шешељ већ дуго покушава да оствари своје право и да од Хашког трибунала добије одговарајућа средства за припрему одбране. Међутим, као што се крше сва његова права гарантована међународним конвенцијама и правним документима самог Трибунала, тако нимало не изненађује што му је и ово право ускраћено. Овај квазисуд се све време једино труди да му што више погорша услове и да на сваки начин онемогући лидера српских радикала да припреми одбрану. Др Шешељ је 7. децембра 2004. године поднео Хашком трибуналу поднесак у којем је обесмислио све њихове тзв. примедбе које их наводно спречавају да изврше своју обавезу. Текст поднеска преносимо у целини:

Пошто сам се 31. октобра 2003. године обратио секретару Међународног суда са захтевом да ми тај суд обезбеди, сходно члану 21. Статута, одговарајућа средства за припрему одбране, а неколико дана потом попунио прописани формулар изјаснивши се детаљно о сопственом материјалном стању и обавио усмени службени разговор с вишим чиновником Љубомиром Јовановићем, прошло је више од једне године, да би ми шеф Службе за правну помоћ и питања притвора Себастијан ван дер Влит 19. новембра 2004. године уручио писмо с одређеним примедбама, на које се сада изјашњавам.

1. Себастијан ван дер Влит ми се жали да Секретаријат није у могућности да оконча разматрање моје изјаве о имовинском стању, јер је моја породица одбила да сарађује. Не постоји ниједан пропис који би могао натерати чланове моје породице да по било ком питању сарађују с овим нелегалним судом. Извесна добра воља да пристану на разговор са вашим чиновницима код њих је постојала све док ми на потпуно противправан начин нисте ускратили било какву комуникацију са спољашњим светом. После тог седмочесечног периода неподношљивог психичког мучења моје деце и унука, моје супруге, мајке и сестре, чланови моје породице све вас, запослене у Међународном суду, сматрају одвратним злочинцима и говнима у људском облику. Мојој супруги Јадранки Шешељ је најодвратнији био ваш чиновник Љубомир Јовановић, одвратан већ као појава, поготово кад је чула да је Србин са словеначким држављанством, па га је буквално најурила са дворичне капије. Став чланова моје породице да никада и ни под каквим условима не прихвате разговоре са службеницима Хашког трибунала је дефинитиван и ја, баш кад бих то и желео, не бих по том питању могао ништа да променим.

2. Чињеница да власти Србије и Црне Горе још нису у потпуности одговориле на ваша питања у вези са мојим slabим имовним стањем мене се уопште не тиче, јер не само што на

њихово понашање ничим не могу утицати, него те власти систематски ометају моју одбрану. Полтронски одмах трче да Тужилаштву доставе сву могућу документацију, а на изричит захтев избегавају да те исте документе доставе мојим правним саветницима и члановима Стручног тима који ми помажу у припреми одбране. Уосталом, те власти су избегле и да ми издају гаранцију поводом захтева да се браним са слободе јер не желе моје присуство у Београду, из истих оних разлога који су мотивисали ваше Тужилаштво да ме лажном оптужницом и хапшењем као и пролонгирањем суђења у недоглед, елиминише из српског политичког живота. Исте западњачке глобалистичке газде управљају, као својим инструментима, и српским државним званичницима и хашким судијама, тужиоцима и чиновницима, па ви тај проблем сарадње или несарадње разрешите у вашем породичном кругу. Имате исте системе вредности и идентичне политичке циљеве у оквиру изразито антисрпске политике коју водите.

3. Колика су то одговарајућа средства за моју одбрану може се утврдити само поређењем с подацима колико је Хашки трибунал имао трошкова за одбрану у свим другим случајевима, као и поређењем мог имовинског стања са стањем осталих оптужених. Поред тога, неопходни су подаци колико је Тужилаштво укупно новца потрошило радећи на мом предмету, колико је службеника и истражитеља ангажовало исто. На мој директни захтев да ми се доставе подаци о трошковима других оптужених или већ осуђених лица пред Хашким трибуналом, Секретаријат ми је писмено одговорио да су ти подаци поверљиве природе па их не могу добити. Ти подаци ни по каквом основу не могу бити поверљиве природе и са њима се детаљно мора упознати светска јавност јер је реч о новцу Уједињених нација. На поверљивости инсистира искључиво секретар овог суда Ханс Холцијус да би успешније прикрио своје финансијске махинације и малверзације. Ја

никада нећу одустати од захтева да ми се достави детаљан адвокатски трошковник у свим хашким предметима јер се без тога не може на егзактан начин проценити шта значи статутарни израз „одговарајућа средства за припрему одбране” у мом случају, који је, иначе, по неподељеном мишљењу хашких судија и тужиоца „веома деликатан, тежак, компликован и од великог историјског значаја”.

4. Моја мајка Даница, као власник куће у којој живе моја супруга Јадранка, синови Никола, Александар, Михајло и Владимир, снаха Милица и унуци Војислав и Љубомир, никада вам неће доставити катастарски власнички лист, купопродајни уговор, процену тренутне тржишне вредности објекта од стране локалног суда задуженог за вештачење по грађевинским питањима или било какав други документ који тражите. Не пада јој ни на крај памети да ту кућу прода и тако учествује у финансирању моје одбране. Одлучила је да је тестаментом остави у наслеђе својим унуцима и праунуцима, а што се мене тиче, с обзиром да сам већ прешао педесету годину живота и практично се најживео, штета је да се за моју одбрану улажу средства што значи да би ми деца и унуци остали без крова над главом. Моја мајка даље сматра да, с обзиром да ни у једном мом ратном злочину није учествовала, нема никаквог разлога да солидарно учествује у финансирању моје одбране. Истина, не замера она мени што сам, можда, учествовао у неким ратним злочинима, него ми не може опростити што те евентуалне злочине нисам боље прикривао, како их нико никада не би могао истражити и доказати. Узгред, морам овде да се осврнем и на чињеницу да сте испали невероватно смешни оперишући податком да односна кућа вреди 909 долара по квадратном метру. По тој цени никада нико у београдском најдаљем предграђу Батајници, није успео да прода стамбени простор нити ће у блиској будућности успети, па макар му кућа била позлаћених кровова. Смешни су и припадници досман-

Хашка тиранија

лијског београдског режима који су вам из чисте злобе такве податке доставили.

5. Ни моја супруга Јадранка Шешел никада вам неће доставити катастарски власнички лист, купопродајни уговор и процену тренутне тржишне вредности куће коју је купила новцем свога оца Вучка Павловића, уз учешће моје сестре Драгице, а у којој живе моја мајка Даница, сестра Драгица, тетке Мара и Вида. Живела је ту и моја тетка Стана, која је умрла у јуну ове године. Јадранка Шешел неће да вам достави ни потврду из матичне књиге венчаних, нити пристаје на било какав други контакт или сарадњу. Она није спремна да било који део своје личне имовине жртвује ради финансирања моје одбране. Једноставније би јој било да се поново уда, него овако као незапослена и без икаквог социјалног и здравственог осигурања да прода нешто без чега би она и деца остали да гладују и смрзавају се на ветру, киши и снегу. При томе има у виду да је Хашки трибунал нелегални антисрпски суд који пресуде доноси кршењем свих релевантних правних принципа, на основу лажних сведока, измишљених кривица и фалсификованих доказа, па је по њеном мишљењу свака одбрана пред таквим судом бесмислена. Иначе, у тим кућама никада није било никаквих уметничких збирки, стилског намештаја, породичног накита, збирки оружја или нумизматичких збирки. Постоје само моја два регистрована пиштоља.

6. И даље сам власник моторног возила „Тојота-корола 1300 Л Лифтбек”, произведеног 1990. године, као и возила „Волво 850 ГТЛ” из 1995. године. По процени главне београдске филијале осигуравајућег друштва ДЦОР Нови Сад Тојотино возило вреди 65.401,80 динара, што је мање од хиљаду долара, док Волво вреди 417.905,70 динара, што износи пет хиљада евра. У прилогу овог поднеска достављам вам оригиналне процене вредности.

7. Моја супруга Јадранка Шешел категорички одбија да вам достави податке о својим банковним рачунима као и било каква други документ. Што се тиче мојих рачуна, ситуација се делимично променила у односу на прошлогодишњу, и сада је следећа:

- а) Штедни улог од 42.000 канадских долара сам повукао са депозита у „Ројал бенк оф Канада” и тим новцем сам издржавао своју бројну породицу током 2004. године и вратио све дугове из 2003.
- б) Пријавио сам вам да у београдској „Комерцијалној банци” имам штедни улог од апроксимативно 25.000 евра. Међутим, морао сам да исплатим око 20.000 евра истражитељица које сам ангажовао да испитају финансијске малверзације Ханса Холцијуса и групе београдских адвоката, предвођених Томом Филом, што је укључивало и путовања у Македонију, прикупљање информација о тамошњем боравку Санди Грубић, њеним сусретима са Томом Филом, као и прикупљање компромитујућих података везаних за личност адвоката Александра Лазаревића и чланова његове породице, како бих га што ефикасније компромитовао као наметнутог браниоца у приправности. У томе сам потпуно успео, али, као што видите, тај велики посао прилично скупо ме је коштао. На мом девизном рачуну у „Комерцијалној банци” сада имам нешто више од две хиљаде канадских, две хиљаде америчких долара и три хиљаде евра, о чему прилажем потврду банке. О томе вам достављам детаљну банковну документацију. Скрећем вам пажњу да је пристигли

износ од 42.729,59 канадских долара од 1. јула 2004. године пренос са затвореног канадског рачуна.

- в) У „Националној штедионици” имам стару девизну штедњу од око двестот хиљада аустралијских, две хиљаде канадских и двадесет три хиљаде америчких долара, али тим новцем сада не могу да располажем јер је држава прописала да се он у годишњим ратама исплаћује до 2016. године. И о томе вам достављам одговарајућу потврду.
- г) На банковном рачуну „Сити корп” у Њујорку поседујем седамдесет хиљада долара. Поднео сам захтев да се тај новац пребаци на мој рачун у Београду, али је поступак веома спор.

И даље остајем при ставу да сам спреман тридесет посто свог новца уложити у сопствену одбрану, а остатак ми је неопходан за издржавање малолетне деце. У износ издвојен за трошкове одбране убрајам и новац који сам потрошио прикупљајући информације за морално дискредитовање Александра Лазаревића.

8. Нисам имао икаквог разлога да вам не дам тачне податке о регистровању и оснивачком улогу приватног предузећа „Велика Србија А.Д.” Мој удео је заиста био пет хиљада долара, а у тренутку попуњавања упитника, немајући при руци адекватна документа, мислио сам да је реч о пет хиљада марака. Разлика није нарочито велика, бар судећи по садашњем курсу долара. Достављам вам комплетан регистрациони материјал и детаљне податке о приходима и расходима овог предузећа за 2003. и 2004. годину, из којих се може уверити да он буквално животари како му се фирма не би угасила. Приватно предузеће „Велика Србија А.Д.” нема никакве непокретне или покретне имовине осим мале количине новца која се тренутно налази на његовом рачуну.

9. Нико од чланова мог домаћинства нема никакве приходе, осим снахе Милице која је, са вишом стручном спремом,

запослена у Српској радикалној странци, а одбија да ми достави податке о својој плати јер с гнушањем гледа на Хашки трибунал и презире све људе који за њега раде. Од Савета министара Србије и Црне Горе примам месечно двеста евра, што се нередовно исплаћује. Од затворске управе добијам недељно петнаест евра, што износи мало више од два евра дневно, мада портпарол канцеларије Хашког трибунала у Београду Александра Миланов лаже српску јавност да притвореници у Шевенингену добијају по пет евра дневно. Уз то треба имати у виду да нас затворска кантина напросто пљачка. Намирнице које у њој купујемо често су три до четири пута скупље од истоветних које се продају у хашким продавницама. Тако једна зелена паприка (само један комад) кошта један еврo и четрдесет центи. Плаћамо и холандски порез на промет, мада би затвор Уједињених нација морао да ужива екстериторијални статус. Тог пореза су иначе ослобођени судије, тужиоци и чиновници Хашког трибунала за све набавке које се обављају преко суда. Само се робијашима дере кожа.

10. Комитет за одбрану др Војислава Шешеља је код државних власти уредно регистровано удружење грађана, у облику такозване невладине организације, које прикупља добровољне прилоге ради финансирања својих програмских циљева. Основни програмски циљеви Комитета за одбрану др Војислава Шешеља су следећи:

- а) да пред српском и међународном јавношћу раскрива не легалност и нелегитимност, односно тоталну противправност оснивања и деловања Међународног суда за бившу Југославију;
- б) да правно аргументовано и по свим правилима политичке пропаганде докажује да је овај такозвани суд изразито антисрпског карактера, што се види из националне структуре оптужених и садржаја досадашњих пресуда, поготово оних њихових делова у којима се на крајње тенденциозан и лажан начин интерпретирају опште политичке и историјске околности оружаних сукоба;
- в) да пропагандним средствима докажује јавности да је оснивање овог изразито антисрпског трибунала, између осталог, саставни део злочиначке ционистичке завере, у коју су најактивније укључени њени водећи експоненти Медлин Олбрајт, Ели Визел, Џорџ Сорош и Теодор Мерон, као и отворено ционистички инспирисани водећи светски медији, попут „Њујорк тајмса” и телевизијске мреже CNN. Ционистички заверници суђењем Србима за махом измишљене кривице и проглашавањем српског народа као најодговорнијег за недавно вођене балканске ратове покушавају пажњу јавности преусмерити са полувековне израелске геноцидне политике против палестинског народа. Ционисти имају и своје београдске доушнике, као што су прљави агенти Мосада Филип Давид и Аврам Израел.
- г) да се бори за стриктно поштовање мојих људских права као оптуженог и ухапшеног, које ми бирократски апарат Хашког трибунала уз прећутну подршку његових судских инстанци, систематски крши и ускраћује, као и да се у том смислу обраћам релевантним међународним правним и хуманитарним институцијама.
- д) да организује научне и стручне правничке симпозијуме на којима ће се расправљати о свим аспектима процеса који се против мене воде као и правним слабостима, нелегалностима, неутемељености и неодрживости Хашког трибунала као облика угрожавања основних начела међународног

Проф. др Војислав Шешељ је 7. фебруара 2005. године доставио поднесак Секретаријату Хашког трибунала

Криминалци забрањују Вучићеву посету

Обавештавам вас да сам поново заказао посету мог правног саветника Александра Вучића, овог пута за 8, 9, 10. и 11. март 2005, а ви можете опет да забраните да ме посети, па поново да покажете колики сте криминалци и говна у људском облику.

Ипак, кад - тад мораћете да ми омогућите посету Александра Вучића јер ја без њега не могу припремити уводни део своје одбране, с обзиром да ће Вучић, по мојим инструкцијама, монтирати трочасовни документарни филм на основу видео-материјала којим располажем.

Александар Вучић не долази да ме посети у својству члана Српске радикалне странке него као мој прихваћени правни саветник. Ја сам га прихватио као свог правног саветника, а ви, сви припадници Секретаријата Хашког трибунала, можете само да прихватите да ми попустите курац.

Моји правни саветници нису моји браниоци и зато не морају да испуњавају правилничке услове који су предвиђени за браниоце. Они само морају да испуне оне услове које им ја пропишем, а ви само даље ометајте припрему моје одбране, па ћете на крају морати да поједете сва говна која сте исрали.

Јебем вам мајку свима, почевши од Ханса Холцијуса па надаље, укључујући и ону битангу Тјарда ван дер Спула.

- права уопште. Први такав симпозијум одржан је 21. децембра 2003. године, а следећи се планира за 23. јануар 2005. и за учешће на том симпозијуму већ се пријављују истакнути научници, професори, адвокати, итд.;
- б) да финансира специјална издања листа „Велика Србија” којима ће се пропагирати одбијање било какве сарадње српских државних органа са нелегалним и антисрпским Хашким трибуналом;
- в) да финансира штампање књига судских и медијских докумената које се тичу мога суђења, како би стручној правничкој јавности били доступнији докази да је против мене подигнута лажна оптужница, мотивисана искључиво антисрпским политичким циљевима. До сада су штампане четири књиге тог типа, свака од по хиљаду страна текста. Њихови наслови су: „Четнички војвода пред Хашким трибуналом”, „Суочавање са хашким инквизиторима”, „Хашки досије набеђеног ратног злочинца”, „Поцепана хашка инквизиторска одежда.” Већ су у припреми књиге: „У чељустима Курве дел Понте”, „Геноцидни израелски дипломата Теодор Мерон”, и „Хашко бајрамско прасе”.
- г) да јавно раскринкава финансијске махинације и крађу новца Уједињених нација коју систематски врше секретар Хашког трибунала Ханс Холцијус, његов донедавни заменик Давид Толберт, њихова „света крвава” Санди Грубић, као и многе судије, тужиоци и адвокати;
- д) да адекватно парира систематској производњи лажних и клевета коју продукује хашко Тужилаштво и преко своје телевизијске агенције „Сенс”, у светској јавности, посебно јавности подручја која су била у саставу некадашње југословенске државе;
- е) да сваке недеље држи редовне конференције за штампу на којима ће домаћу и светску јавност информисати о свим збивањима која се тичу мог случаја као и делатности Хашког трибунала уопште, посебно детаљно парирајући саопштењима и изјавама портпарола Хашког суда и Тужилаштва, издајничким ставовима српских политичара, па и ширењу медијских лажних прича којима прибегавају новине, радио и телевизијске станице чију делатност финансирају западњачке владе и невладине агенције;
- ж) да благовремено српску јавност упозорава на све антисрпске потезе и подвале влада западних земаља, Северноатлантског пакта и Европске уније, као и других српских непријатеља, чији је циљ да се уништи српска држава и разбије српска нација.
- з) да сарађује са свим антиглобалистичким партијама, организацијама и покретима широм света, размењује искуства, информације, као и да учествује у масовним политичким акцијама против глобализма као модерне и најопасније варијанте тоталитаризма;
- и) да јавно раскринкава перфидну и подмуклу праксу хашких судија и тужилаца који праве нагодбе са ноторним ратним злочинцима, попут Мирослава Дероњића и Милана Бабића, изричући им мале казне како би се они, за узврат, појављивали као лажни сведоци на процесима монтираним против најистакнутијих српских политичких и војних лидера;
- ј) да производи и дистрибуише мајице са мојим ликом, заставе и постере, као и штампа плакате са натписом „Пркос, слобода, Шешел” и другим антихашким паролама;
- к) да јавно раскринкава ратне злочине Зорана Ђинђића, извршене посредством његовог потпредседника, односно председника Ђинђићеве Демократске странке за Републику Српску, Љубише Савића Маузера. Маузер је био командант паравојне формације која је оперисала под називом „Гарда Пантери” а на убијања и пљачку цивила лично га је Ђинђић подстицао, учествујући и у подели ратног плеца;
- л) да јавно раскринкава ратне злочине Вука Драшковића који је 1991. године лично основао паравојну формацију под називом „Српска гарда”, чије је припаднике регрутовао из реда најозлоглашенијих београдских криминалаца. Драшковићевим гардистима су чинили злочине на многим ратиштима, а команданти „Српске гарде” су били Ђорђе Божовић Гишка, Бранислав Лаиновић Дути, Звонко Осмајлић и Боривоје Антељ. Тим поводом посебно ће се раскринкавати начин на који Карла дел Понте учествује у прикривању ратних злочина свог „београдског пријатеља и савезника” Вука Драшковића, како се недавно лично изразила о Драшковићу.
- Као што можете из овога видети, ниједним својим програмским циљем, невладине организације Комитет за одбрану др Војислава Шешела није оријентисан на финансирање моје одбране у судском процесу пред Хашким трибуналом. Ја нисам члан тог Комитета и не могу битно утицати на његове одлуке али се у потпуности слажем са циљевима његовог оснивања па сам зато дао сагласност да Комитет у свом званичном називу користи моје име.
10. Као документарни прилог овог поднеска достављам вам следеће званичне акте, потврде и банковне изводе:
- а) уверење Службе катастар непокретности Републичког геодетског завода Србије из ког се види да у катастарском апарату на моје име нема уписаних непокретности;
- б) уверење Пореске управе Министарства финансија и економије којим се потврђује да немам никаквих прихода на основу личних примања, од пољопривреде и шумарства, од самосталне делатности, од ауторских права, патената и техничких унапређења, од капитала, од непокретности, од капиталних добитака или по било ком другом основу. У напомени се наводи да сам задужен порезом на оружје и да сам тај порез измирио за 2004. годину;
- в) процену вредности возила „Волво”, произведеног 1995. године;
- г) процену вредности возила „Тојота”, произведеног 1990. године;
- д) потврду „Националне штедионице - банке а.д.” о стању моје старе девизне штедне;
- ђ) потврду „Комерцијалне банке а.д. Београд” о стању на мом девизном рачуну и свим променама од 15. априла 2002. године.
- е) копије свих докумената о регистровању и пословању Акционарског друштва за производњу, издавачку делатност, трговину и услуге „Велика Србија” – укупно 31 лист, неки с једностраним а неких са двостраним текстом;
- ж) решење Министарства за људска и мањинска права Србије и Црне Горе о регистровању Комитета за одбрану Војислава Шешела као удружења грађана, као и преглед комплетног пословања те невладине организације, свим уплатама и исплатама са њеног динарског и девизног рачуна – укупно 96 страна, распоређених у пет кошуљица.

На стипендијској конференцији одржаној 31. јануара 2005. године, проф. др Војислав Шешељ обелоданио главни концепти своје одбране:

Папа је главни кривац за све ратне злочине који ми се лажно приписују

Судија Агиус: Добро јутро, молим да се најави предмет.

Представник Секретаријата: Добро јутро часни суде, предмет ИТ-0367'-ПТ тужилац против Војислава Шешеља.

Судија Агиус: Хвала. Др Шешељ, добро јутро. Да ли можете да пратите поступак на властитом језику?

Проф. др Шешељ: Да, за сада је у реду.

Судија: Хвала вам. Молим тужилаштво да се представи.

Тужилаштво: Добро јутро, часни суде. Тужилаштво је у саставу: Данијел Саксон, а ја сам Хилдегард Уер-Рецлаф и са нама је референт за предмет Ана Врљић.

Судија Агиус: Хвала. За записник, оптужени се сам брани. Поздрављам сада адвоката по потреби.

Адвокат по потреби: Тјарда Едвард ван дер Спул.

Судија Агиус: Хвала. Претресно веће у претпретресној фази мора у складу са правилом 65 бис на сваких 120 дана да сазове статусну конференцију како би се размениле информације између страна и како би се осигурала брза припрема за суђење, а такође како би се видело докле се стигло у поступку и како би се пружила могућност оптуженом да изнесе сва питања у вези са његовим предметом а такође и у вези са условима у притворској јединици. Прошла статусна конференција одржана је 4. октобра 2004. године, тако да се ова статусна конференција одржава у оном временском року који је предвиђен правилима.

Као и у претходним приликама, хтео бих само да ставим до знања и једној и другој страни, на самом почетку ове статусне конференције, да ја као претпретресни судија намеравам да се строго држим правила статусне конференције тако да нећу дозволити ни једној ни другој страни да излази изван оквира који су постављени правилом 65 бис. Уколико прекорачите границе, онда ћу ја одлучити које ће бити неопходне мере које би требало предузети у складу са тим околностима.

Почећу сада са првом тачком дневног реда. Хтео бих да се осврнемо на разна питања која се тичу тренутног стања поступка сада у претпретресној фази. Од 4. октобра 2004. године поднешени су бројни поднесци и то од стране оптуженог. По некима је већ донета одлука, а неки још увек нису решени. Нерешени поднесци који се налазе пред Већем, уствари на њих ћу се осврнути, а у вези са решеним поднесцима то је објављено и на конференцијама за штампу, а такође су издате и одлуке, дакле, говорим о одлукама које су већ донешене.

Пре свега, то је можда и најважнији поднесак који се за сада налази пред нама, то је поднесак Тужилаштва поднет 22. октобра 2004. године, ради се о молби да се измени оптужница, коме је приложен екс парте и поверљив материјал. Претресно веће је 2. децембра 2004. године је наложило Тужилаштву да изнесе ваљане разлоге због чега се тај материјал није доставио оптуженом. Тужилаштво је изнело ваљане разлоге, а онда је оптуженом дат рок од две недеље, од 12. децембра 2004. године да одговори на поднесак Тужилаштва. Оптужени је то делимично учинио у поднеску под бројем 65, а тај поднесак је поднесен 5. јануара 2005. године. Овим поднеском мора да се бави Претресно веће у целокупном саставу, дакле, не само ја као претпретресни судија, већ Веће у целини разматра тај поднесак и доста се поодмакло у разматрању. Уколико се сви сагласимо, ускоро ћемо бити у могућности да саопштимо нашу одлуку.

Затим, имамо захтев оптуженог да му се омогући улагање жалбе и то у вези са Одлуком Претресног већа по поднеску тужиоца за издавања заштитних мера за сведоке у току претпретресне фазе. Оптужени бројем означава своје поднеске и то веома прецизно, ја ћу спомињати овај број под истим бројем као што то чини оптужени, то је веома корисно. Дакле, то је поднесак број 70. Претресно веће је своју Одлуку о заштитним мерама донело 21. децембра 2004. године. У свом поднеску под бројем 70 оптужени је затражио дозволу да уложи жалбу на Одлуку и Претресно веће је омогућило Тужилаштву да у међувремену не обелодањује материјал оптуженом. Дакле, ради се о још једној одлуци о којој не могу да одлучим само ја као претпретресни судија, већ о томе треба да одлучи Претресно веће у пуном саставу. Претресно веће ускоро треба да крене са разматрањем тог питања и надамо се да ћемо ускоро моћи да донесемо одлуку о томе.

Имамо још један поднесак. Опет се ради о веома важном поднеску који још увек није решен, а тиче се обело-

дањивања докумената у електронској форми и преводу докумената. Ово питање прво је покренуто у поднеску број 30, који је у марту прошле године оптужени поднео преко Секретаријата. У поднеску број 30 оптужени је затражио да му се изјаве свих сведока које спомињу његово име доставе и њихово сведочење пред Већем где се спомиње име. Тужилаштво је одговорило на захтев оптуженог под бројем 30, то је тај поднесак о коме сада говоримо, и затражило да се изда налог по коме би оптужени морао да прихвати материјал који му се обелодањује у електронском формату. Тужилаштво се у поднеску од 19. априла 2004. године сложило са захтевом оптуженог да му се материјал доставља у неким случајевима и на неком другом језику, дакле, не само на његовом. Током статусне конференције 4. октобра 2004. године ја сам приметно да, изволите...

Проф. др Шешелј: Ово што сам сада чуо нема смисла. Преводаца је рекао да се Тужилаштво сложило са мојим захтевом а онда износи контра од онога што сам ја захтевао. То је по мени бесмислен превод. Тужилаштво се није сложило ни са једним мојим захтевом.

Судија Агиус: Господине Шешелј, то сам управо ја и рекао. Превод је био тачан, уколико желите да дате коментаре то ћете учинити касније, када вам дозволим.

Дакле, на прошлој статусној конференцији ја сам приметио да су електронски формат обелодањивања и превод проблеми са којима се стално суочавамо. Дао сам могућност оптуженом да даље разради ово питање у писаном облику. Он је то и учинио када је поднео свој захтев у вези са обелодањивањем материјала у писаном облику и на српском језику. Тај захтев оптужени је поднео 9. новембра 2004. године. Тужилаштво је одговорило на захтев оптуженог 29. новембра, а 14. децембра ја сам, у својству претпретресног судије, онемогућио оптуженог да одговори. То је у вези са поднеском број 60. Дакле, пред нама имамо првобитни поднесак и оно што је касније поднешено, чули смо аргументе једне и друге стране и питање је приведено крају мојом одлуком од 14. децембра 2004. године, дакле, нема даљих расправа о томе. Ради се о једном веома озбиљном питању са којим је ово Веће суочено од самог почетка, да-

кле од првог дана овог поступка. Ради се о питању на који начин ће се документи обелодањивати оптуженом. Претресно веће у целокупном саставу посвећује дужну пажњу том питању. Ово је поднесак који је Веће најдуже разматрало и ми ћемо ускоро донети нашу одлуку по том питању.

Оптужени је поднео још један поднесак и то 9. новембра 2004. године. Ради се о његовом захтеву који је упутио Претресном већу да се преиспита Одлука којом је додељен бранилац по потреби или бранилац у приправности. Тужилаштво је одговорило 30. новембра. Морам такође рећи да је оптужени поднео и поднесак број 57, који се такође бавио овим питањем, а тај поднесак је заведен 8. децембра 2004. године. Осим тога, он је такође поднео захтев да реплицира на одговор Тужилаштва. То је поднесак број 61. Овај последњи поднесак, дакле, захтев да се одобри реплика на одговор Тужилаштва, одбијен је 14. децембра.

Пети нерешени поднесак јесте поднесак да се нормализују услови како би се припремила одбрана. Овај поднесак је поднесен 5. децембра 2004. године, а Тужилаштво је одговорило 25. децембра. Оптужени је затражио да му се омогући да реплицира на одговор. То је поднесак 59, а ја сам својом одлуком од 6. децембра одобрио тај захтев и том одлуком сам дао оптуженом недељу дана на располагање да поднесе свој одговор. Он је уложио приговор у вези са датумом, односно довео је у питање датум од када почиње да тече та седмица, поднео је свој поднесак број 63, тражио је да му се дозволи улагање жалбе како би му се омогућило додатно време за подношење одговора. Поднесак под бројем 63 је поднесен 30. децембра. Ја морам да се посаветујем са својим колегама да ли ће и њих двојица бити укључени у доношење одлуке или се ради о нечему о чему ја сам могу да одлучим, будући да постоји и једна претходна одлука коју сам ја донео у својству претпретресног судије.

Оптужени је својим поднеском број 69 затражио да му се одобри да уложи жалбу на Одлуку коју је Претресно ве-

ће донело по захтеву оптуженог да се придобије мишљење Међународног суда правде. То је било поднешено 16. новембра 2004. године, оптужени је тражио дозволу за улагање жалбе, онда је Тужилаштво на то одговорило 13. јануара 2005. године, а о томе треба да одлучи Претресно веће у пуном саставу. Веће разматра овај захтев и донеће одлуку у наредних неколико дана.

На крају имамо још једно питање које је такође веома важно и које је повезано са она друга два питања која сам раније споменуо. Ради се о подношењу претпретресног поднеска Тужилаштва 14. децембра 2004. године у коме се, између осталог, наводи да ће доставити списак сведока у списак доказних предмета. Оптужени је на то одговорио 15. децембра својим поднеском број 67. Тужилаштво је реплицирало 18. јануара 2005. године. Ради се о питању о коме би требало да одлучи Претресно веће у пуном саставу, мада, наравно, то није нужно али је боље да се тако уради. Веће разматра то питање, но тек смо у почетној фази разматрања. Такође, постоје нека питања из поднеска оптуженог број 67 која се односе на то да ли је он у стању да одговори на претпретресни поднесак онако како је то предвиђено Статутом. Дакле, у вези са тим, уколико будемо морали да се обратимо оптуженом да добијемо додатне информације, то ћемо сигурно и учинити. То је у вези са поднесцима који још увек нису решени.

Од октобра месеца поднешени су још неки поднесци, а ово Претресно веће у претпретресном поступку је донело одлуке по њима, у том периоду од октобра па до данашњег дана. Постоје такође још неки поднесци који су поднешени и председнику и Жалбеном већу. По некима је већ донета одлука, а неки још увек нису решени. То је ситуација што се тиче поднесака који су до сада поднешени. Обраћам се Тужилаштво: да ли ви имате неке коментаре у вези са овим делом?

Тужилаштво: Резиме нерешених поднесака је тачан. Ја бих само хтела нешто да кажем у вези са поднеском број 67, који се тиче претпретресног поднеска. Тужилаштво је у међувремену доставило разне документе који се спомињу у поднеску број 67, како би се олакшао посао оптуженог у вези са претпретресним поднеском.

Ми смо доставили документе које смо идентификовали као потенцијалне доказне предмете. Сав тај материјал смо доставили и као документе на оба језика, дакле, на папиру. Будући да се ради о малом броју докумената могли смо то да учинимо тако, но будући да је ово изузетак ми и даље у складу са правилом 68. достављамо материјал у електронској форми, међутим, господин Шешел то сваки пут одбија, а последњи пут то се десило прошлог петка. То би било све што сам хтела да кажем.

Трибунал онемогућава Шешелу припремање одбране

Судија Агнус: Хвала вам. Господине Шешел, имате ли ви каквих коментара у овом делу који се тиче нереше-

них поднесака, односно, конкретно у вези са овим што је сада изнела тужитељица?

Проф. др Шешел: Да. Ја остајем при ставу да ми се сви документи морају у писаној форми на папиру доставити. Друго, један од основних проблема је што Секретаријат Трибунала константно избегава да ме упозна са судском праксом. Ја сам вама поднео, можда, већ и десетак поднесака у којима сам наводио документа из судске праксе на које се позива или суд у својим одлукама или Тужилаштво у својим поднесцима, а којима ја не располажем. Један од највећих докумената, најобимнији те врсте је и ова пресуда Међународног суда за Руанду, чији правни преседан служи као главно упориште Тужилаштва у процесу који се против мене води. Ја морам бити упознат са комплетном досадашњом правном праксом Трибунала. Чињеница да је то сувише много докумената, чињеница да то заузима много простора, уопште није релевантна у овом случају. Документа ми се сва морају доставити. Морам бити упознат у свим поступцима са поднесцима и једне и друге стране и са судским одлукама и то све мора бити на српском језику. Моја одбрана је немогућа без упознавања са досадашњом судском праксом због правног система који се примењује у овом Трибуналу. Ја на томе инсистирам већ пуне две године, на то се нико не обазире. Мени су покушали да уруче пресуду Међународног суда за Руанду на енглеском језику, та пресуда има неколико стотина страна, можда и 500, не знам тачно, ја сам то одбио.

Даље, ја нећу ништа да примим у електронској форми, инсистирам да све буде на папиру. Основни документ с којим сваки суд манипулише у свету је папир. Електронска форма је помоћно средство ономе коме то помаже. Мени не помаже. Ја не рукујем тим средством, нисам у то упућен и нећу да будем упућен. Хоћу све на папиру. А ви ми морате дати на папиру. И овим двогодишњим исцрпљивањем ви нисте ништа постигли да се промени мој став. И у наредних десет година ви тај мој став не можете променити. И зашто да се уопште бавимо тим питањем на овако исцрпљујући начин, када има и важнијих послова.

Мој је утисак да Тужилаштво није спремно за процес па једва чека било какав повод да се процес пролонгира. Сада ће проблем мог неприхватања испоруке докумената у електронској форми бити довољан разлог да овај процес не почне ни за пет година. Мој је интерес да овај процес почне што пре. Ја хоћу сва документа одмах да ми се дају, никада нисам одбио ниједан документ на папиру и на српском језику. Је ли то чињеница која је неспорна? Претпостављам да јесте. Према томе, ја нисам тај који омета про-

цес. Процес омета онај ко мени покушава да наметне нешто што ја не морам да прихватим.

Електронску форму не морам да прихватим и остајем дефинитивно на томе. Али, ако ми се не доставе комплети досадашње правне праксе, сви поднесци Тужилаштва у свим случајевима, у свим предметима, сви поднесци одбране у свим предметима, све пресуде и све судске одлуке у свим предметима, како ја могу да руководим својом одбраном. Мени то мора бити на располагању. Мени кажу, када ми треба појединачно неки документ да затражим. Ја сам и то тражио у овим својим поднесцима, нисам ни то добијао. Једино сам од Тужилаштва добио документа која се помињу у претпретресном поступку али не сва документа. Тужилаштво и тамо наводи у свом поднеску да ће ми нека документа касније бити достављена. Ово остало ништа не добијам. Два три пута сам добио у спорадичним случајевима, на вашу личну интервенцију. Зашто је сваки пут потребна интервенција код Секретаријата да би ми се доставио неки документ?

Ја морам бити у позицији да трагам по судској пракси па да налазим оно што би било погодно да се искористи у процесу који се против мене води. То ми се, такође, не омогућава. Како ја могу да трагам по судској пракси када ми документа досадашње судске праксе нису доступна, где да их тражим? Не могу ја унапред да тражим тај и тај документ знајући да ћу тамо наћи нешто што је мени корисно. Ја морам имати сва документа, сва документа прелистати па онда евентуално негде наићи на нешто што ми је корисно. Не могу унапред знати – у том и том документу биће ми то и то корисно. Ко то може да зна.

То је што се тиче ових питања, господине судијо, пошто сте ви дужни да ме саслушате и поводом захтева Тужилаштва за измену оптужнице, да ли ћете то сада учинити или касније. Ја могу и сада да се изјасним о томе, да ме саслушате, заправо, ако желите. Хоћете да наставим?

Судија Агнус: Не. Желео бих само коментирати оно што сте управо рекли по овом питању, да завршимо то питање, па ћу вам дати реч када будемо говорили о изменама оптужнице. Мислим да бих требао јасно дати до знања да постоје одређени документи које је Тужилаштво обавезно, према нашем Правилнику о поступку, вама доставити. Међутим, та обавеза је у Правилнику ограничена на одређена питања и не иде ван тог досега. Стога ће, можда, бити случајева у којима ћете ви тражити да вам Тужилаштво достави нека документа која вам није обавезно, по Правилнику, доставити.

Постоје још неки други случајеви који су се десили, у ко-

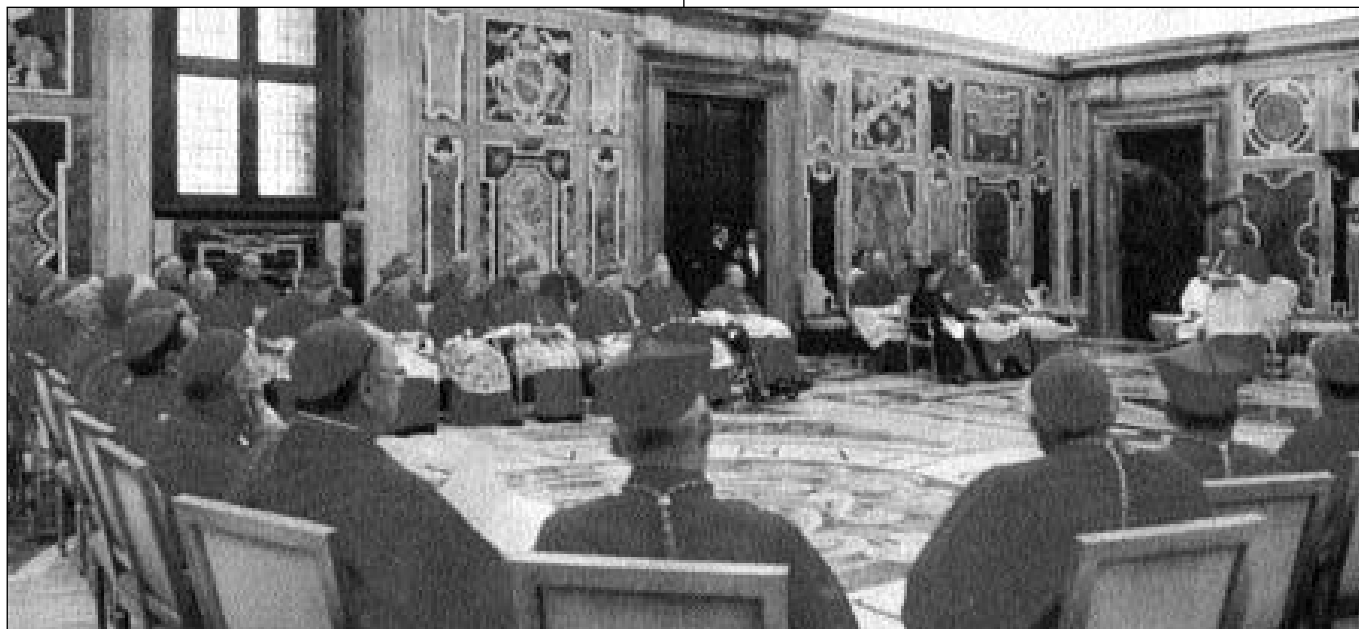

јима сте ви затражили неколико докумената од Расправног већа. Међутим, Расправно веће није у позицији, нити би се када требало ставити, нити допустити позицију, да вам доставља документа. Наиме, ви се морате обратити Секретаријату и колико сам ја схватио, ви сте се до сада и обраћали секретару. Ви се обраћате Судском већу само када наилазите на потешкоће са секретаром, а то се доиста код вас и десило. И у том случају, тек ако спада у нашу надлежност да дамо упут секретару да вам доставља одређена документа, онда то и чинимо. Уколико то није у нашој надлежности, онда је још увек на секретару да одлучи да ли ће вам нешто дати или неће. А ви, дакако, имате правни лек да се обратите нама и да утврдимо да ли је на било који начин угрожено ваше право на правично суђење. Ја вас уверавам да сваки пут када будете наилазили на потешкоће са секретаром, да ћемо ми учинити све што је у нашој моћи како бисмо се осигурали да се тиме не нарушавају ваша права на правично суђење.

могу да се побринем да добијете све што вам је потребно за припрему ваше одбране.

Ви сте успут споменули ону Одлуку руанданског суда. Ја знам да сте ви сачинили попис и да се на том попису налази барем једна или две одлуке донесене пред руанданским судом, а што вам је потребно за адекватну припрему ваше одбране. Ако ми дате назив те Одлуке, ја ћу се с тиме обратити Секретаријату или овде током ове расправе или након статусне конференције.

Проф. др Шешељ: Ја сада не знам тачан назив те пресуде, ја имам у мојим папирима, ту је реч о човеку који је оптужен за кривично дело подстицања на злочине. Та пресуда мени треба у целости, јер ја на основу садржаја те пресуде морам побити ставове тужилаштва да мој случај с тим случајем нема никаквих додирних тачака. Реч је о човеку који је преко радио станице позивао да се убијају припадници племена Тутси. То је суштина. Ја сада немам тачан назив те пресуде. Али она је толико мени неопходна

Са друге стране, мислим да је неправедно рећи да вам ништа није достављено или да вам је достављено веома мало тога, јер ја сам мање-више пратио шта се догађа. Ви сте тражили од секретара велики број докумената, не кажем да вам је сваки од тих и дат, међутим, знам, премда вам није дато све, да сте добили много тога. Секретаријат је, осим тога, преузео на себе да вам се одређени већ број докумената преведе на ваш језик.

Проф. др Шешељ: Не чујем ништа.

Судија Агиус: Оптужени не чује превод. Чујете ли ме, да ли чујете превод?

Проф. др Шешељ: У тренутку се потпуно изгубио глас.

Судија Агиус: У реду. Ја сам, дакле, говорио да, колико ја знам, Секретаријат се потрудио да вам велики број докумената преведе на ваш језик. Не кажем да су они чинили све оно што сте ви тражили и не знам у коликој мери то вас задовољава, али ја ћу интервенирати колико год

да ја једноставно без тога не могу да радим и она ми треба у целости, а не да ми Тужилаштво изабере делове који, по њиховом мишљењу, мене могу интересовати. Треба ми у целости да бих конкретне историјске околности могао да сагледам и конкретне чињенице да упоредим са чињеницама из процеса који се против мене води.

Судија Агиус: Представник Секретаријата ме је обавестио да нису примили ваш захтев за достављање ове конкретне Одлуке руанданског суда. Сугерирам вам следеће, ја знам да нисте у позицији да нам дате назив и број пресуде, међутим, ако бисте након статусне конференције могли поднети конкретан захтев Секретаријату, а копију тог захтева пошаљите мени као предрасправном судији и ја ћу се побринети да секретар томе даде пуну пажњу.

Проф. др Шешељ: Господине Агиус, покушали су да ми уруче ту пресуду на енглеском језику, скоро 500 страна је имала. То је мој поднесак одмах након пријема захтева Ту-

жилаштва за проширење оптужнице. Покушали су да ми уруче на енглеском, не дају ми на српском, јер неће да преводе. Секретаријат то има, сада вас обмањују поводом тога. Имају то сигурно јер су покушали да ми уруче. Фрејзер се зове службеник затвора који је дошао код мене и донео ми то на енглеском језику. Тада ми је уручена и Блашкићева пресуда, ја сам тражио Блашкићеву пресуду, једну одлуку из случаја Дероњић и ову пресуду суда за Руанду у поднеску који сам поднео поводом тога. Донели су ми Блашкићеву пресуду накнадно, донели су ми одлуку из случаја Дероњић, а покушали су да ми уруче на енглеском језику пресуду суда из Руанде. Није тачно што вам говоре.

Тужилаштво пролонгира почетак суђења јер нема доказа

Судија Агиус: У реду. Сада вам дајем реч у вези са захтевом Тужилаштва да се измени оптужница. Ми се нећемо сада бавити меритумом самог поднеска. Да ли разумете што желим рећи? Желео бих само чути коментаре који ви нужно морате изнети по чињеници да је овај поднесак поднесен, али не по меритуму захтева, тиме ћете се бавити у вашем одговору на поднесак. Изволите, господине Шешел.

Проф. др Шешел: Ја ћу неколико речи рећи о мотивима Тужилаштва за подношење захтева за проширење оптужнице. Тужилаштво за ове две године није било спремно за почетак процеса против мене, јер нема доказа. Оно нема релевантних доказа којима би поткрепило стару оптужницу и зато, да би добило у времену, проширује оптужницу.

Ја сам на прошлој статусној конференцији захтевао да ми се доставе документа о ратним злочинима Зорана Ђинђића и Вука Драшковића, односно, „Српске гарде”, паравојне организације Вука Драшковића и „Гарде Пантери”, паравојне организације Зорана Ђинђића, којом је командовао његов потпредседник Љубиша Савић Маузер. Тужилаштво је то тада одбило. Ја сам имао информацију да они покушавају мени да подметну те злочине и ево, у захтеву за проширење оптужнице, управо се то десило. На пример, у Бијељини никада није било добровољаца Српске радикалне странке, никада их тамо нисмо слали. Тамо је оперисао Ђинђићев потпредседник. У Невесињу и у Коњицу никада није било добровољаца Српске радикалне странке, тамо је оперисала Драшковићева „Српска гарда”. Ја зато захтевам да ми се доставе сва документа која говоре о ратним злочинима Вука Драшковића, ма колики он био пријатељ Карле дел Понте, и злочинима Зорана Ђинђића.

Што се тиче самог основа на коме Тужилаштво покушава да заснује нешто што је неодрживо и што ће се показати као такво, ма колико дуго трајало, можда и десет година, али ће се на крају показати, то су лажни сведоци.

Тужилаштво у првој оптужници оперише изјавом лажног сведока да сам на митингу у Суботици тражио да се побегну деца из мешовитих бракова. Тамо је било 5000 људи, знате. Толико је то драстично и гротескно да је и тужилаштво јасно да је неодрживо. Ја немам ништа против да прошире оптужницу и да обухвате сва кривична дела која су се уопште десила у овом рату, све нека ми припишу. Ја сам у стању да с тим изађем на крај, али што пре да почне суђење. Ја не избегавам о било чему овде да се расправља и да ми се доставе одговарајући материјали.

Основни концепт моје одбране базираће се на чињеници да је за све ратне злочине који се лажно мени приписују главни кривац римокатолички папа Јован Павле Други. Ја ћу на томе заснивати своју одбрану. А ви можете да урадите шта год хоћете, само желим што пре да почне процес. Проширите оптужницу, додајте још хиљаде страна, хиљаде злочина ми припишите али што пре да почнемо, да видимо који су то ваши аргументи, који су ваши докази, који су ваши сведоци а да видимо с каквим ја аргументима располажем. То је оно што је у овом случају битно. Дакле, уопште се не супротстављам проширењу оптужнице, само инсистирам да ниједан потез, ни Тужилаштва нити Претресног већа у претпретресној фази, не буде срачунат за пролонгирање дана почетка суђења. Ја сам овде већ две године и постао сам нестрпљив. Стрпљиво сам чекао две године, е сада сам стрпљење изгубио, сада желим суђење одмах. То је све што сам имао да кажем поводом захтева Тужилаштва за проширење оптужнице господине Агиус.

Судија Агиус: У реду, хвала вам. Претпостављам да желите одговорити.

Тужилаштво: Часни суде, само бих кратко желела коментирати. Наиме, не бих желела ући ни у какве полемике по том питању, међутим, желела бих рећи нешто у вези са оперативном оптужницом, то је она коју тренутно

имамо. Ми јесмо дали предрасправни поднесак у којем се бавимо доказним материјалом који имамо у опћенитим знакама, дакле, сви могу видети којим доказима ми барамо. Ако би часни суд желео чути више детаља у вези с тиме зашто желимо изменити оптужницу у овом тренутку, онда то господин Саксон може сада изнети.

Судија: Не, не у овом тренутку. Сада ћемо се бавити питањима обелодањивања, то је друга тачка односно други део дневног реда. Као што знате и као што сам већ јасно дао до знања раније, током ранијих статусних конференција, постоје различити облици обелодањивања које Правилник предвиђа. Ја ћу сада ићи редом. Прво ћу се позабавити обелодањивањем по правилу 66 А2.

Расправно веће је 11. фебруара 2004. године донело налог којим се одређује да се јавности неће обелоданити одређене изјаве сведока на основу правила 53А, а то су изјаве сведока које спадају у досег правила 66 А2. Ово сада говорим највише како бих информирао јавност. Правило 66 А2 каже следеће: „У року које је одредило Претресно веће или претпретресни судија именован у складу са правилом 65Р, копије изјава свих сведока које тужилац намерава да позове да сведоче на суђењу и копије свих писмених изјава узетих у складу с правилом 92 бис, копије изјава додатних сведока оптужбе, ставиће се на располагање одбрани чим буде донесена одлука да се ти сведоци позову”. Ја позивам све да погледају нашу одлуку од 11. фебруара у којој наређујемо да се одређене изјаве сведока обелодањују јавности.

Судско веће је 21. децембра 2004. године донело поверљиву одлуку о поднеску Тужилаштва за изрицање заштитне мере сведоцима у предрасправној фази. Одлука је поверљива и садржи један део који је екс парте, у њему се износе разлози за изрицање заштитних мера потенцијалним сведоцима, односно образложење мера заштите која се тражи за потенцијалне сведоке. Наиме, заштитне мере обухватају закаснило обелодањивање идентитета одређених сведока оптуженом, а свакако то обелодањивање, не би до њега дошло касније од 30 дана од заказаног почетка суђења. Расправно веће је тражило да Тужилаштво поднесе по-

верљиво и екс парте, попис у којем се износе имена сведока, њихови псеудоними и заштитне мере које су одобрене. Пре свега желео бих питати Тужилаштво – јесте ли то већ учинили, а ако нисте да објасните зашто, односно када очекујете да ћете извршити овај налог.

Тужилац Саксон: До данашњег дана тужилаштво још није испунило захтев Судског већа да доставимо попис имена и псеудонима. Међутим, очекујемо да ћемо моћи испунити захтев Судског већа до краја овог тједна, када ћемо поднети додатни поднесак, којим тражимо неке додатне заштитне мере за поједине сведоке.

Судија Агиус: А зашто нисте били у стању до сада испунити ту одлуку?

Тужилац Саксон: Ми смо из разлога ефикасности и јасности све желели подвести под један поднесак, часни суде.

Судија Агиус: У реду. Када је реч о остатку ових питања, да ли постоји још нешто што бисте желели додати у вези са обелодањивањем по правилу 66 А2?

Тужилац Саксон: Не, часни суде.

Судија Агиус: Господине Шешел, јесте ли ви прочитали садржај правила 66 А2 како бисте знали о чему говоримо, односно имате ли каквих коментара у вези са овим подручјем обелодањивања?

Проф. др Шешел: Ја веома добро знам о чему говорите, проучио сам цели Правилник, мада ми пречишћена, коначна верзија још није достављена. Било је измена Правилника у прошлој години са којима нисам упознат. Што се мене тиче, ја се уопште у то питање нисам много до сада ни упуштао. Ви можете колико год желите држати заштићено име некога сведока, с моје стране ниједном сведоку који сведочи о чињеницама, било којим, не прети опасност, нити прети опасност било којој жртви.

Мени је неопходно да имам бар две - три недеље пред почетак саслушања сведока на располагању, да могу да знам о коме се ради и да могу да оповргавам његов кредибилитет ако сматрам да он лажно сведочи, пошто ће таквих сведока по свој прилици највише бити у току овога

попушта. Ја у то нећу да се упуштам, ја нећу да вас ометам у томе. Ви сами од тога правите проблеме. Процените колико је то дана довољно, али да нико други не добија то, па чак ни Ван дер Спул, јер нема никакве потребе да он пре мене добије податке о неком заштићеном сведоку. Апсолутно нема никакве потребе, јер ја никада с њим нећу имати никаквог контакта, ја га с моралног аспекта дубоко презирем као човека и нећу да знам за њега.

Одредите у ком року ми се мора обелоданити име сведока да бих могао да се спремим да оповргавам кредибилитет тог сведока, ако сматрам да лажно сведочи. Је ли то пет дана, реците пет дана, недеља, две недеље, три недеље, али нема разлога да толико времена на томе губимо. Ја сам вас пустио целу годину дана, ја се не

упуштам у то питање. Тужилаштво подноси поднеске, Судско веће или делимично одговори или не одговори уопште, ја се не изјашњавам да не бих губио време на томе. Не сметрам то толико суштинским питањем, а све у жељи да процес почне што пре.

Судија Агиус: У реду. Следеће на дневном реду је обелодањивање по правилу 66 Б и поново ћу прочитати тај део правила. „Тужилац мора када се то од њега захтева, дозволити одбрани да прегледа све књиге, документе, фотографије и предмете који се налазе у поседу или под надзором тужиоца, а који су битни за припрему одбране или које тужилац намерава користити као доказе на суђењу, или су прибављени од оптуженог или су му припадали”.

Током статусне конференције одржане 14. јуна 2004. године, а на основу ад хок захтева који је поднео оптужени на основу правила 66 Б Расправно веће је наложило Тужилашству да обелодани примерке свих сведока оптужбе који су у својој изјави спомињали име оптуженог и да се пре обелодањивања изјава сведока у редирираној форми, та изјава преда Судском већу како би оно одобрило редирираних верзија. На основу тога Тужилаштво је поднело поверљив поднесак екс парте за необелодањивање имена сведока и других поверљивих материјала и њему у прилог је поднесено 19 изјава сведока, и то у целини изјава и предложених редирираних верзија.

Поред тога, 13. августа 2004. године тужилаштво је поднело свој поднесак у којем обавештава Судско веће да ће са закашњењем обелоданити, и то на основу правила 66Б, све изјаве сведока у којима се спомињао оптужени, тек након што Расправно веће донесе одлуку по том поднеску. Ми желимо јасно дати до знања да ћемо донети одлуку по поднеску од 27. јула 2004, и то ускоро. Да ли по том питању желите нешто рећи, у вези са обелодањивањем по правилу 66 Б? Сада вам јасно желим дати до знања да је ово последња прилика коју ви имате да изнесете своју аргументацију по том поднеску пре него што ми донесемо своју одлуку, а морам рећи да смо већ сада у поодмаклој фази доношења те одлуке, премда смо још увек потпуно отворени за све аргументације које имате.

Тужилац: Само кратко бих желео коментарисати. То је нешто што сте ви, вероватно, већ узели у обзир, а то је поштовање од стране Тужилаштва сваке одлуке и налога који је донесен на основу поднесака поднесених прошлог лета по правилу 66Б. На све одлуке које ће бити донесене по том поднеску утицаће одлука Судског већа у вези са питањима примерености обелодањивања у електронској форми и на језику који је матерњи језик оптуженог. Дакле, ми желимо Судско веће упутити на наш одговор који смо пре-

дали 23. новембра 2004. године и на захтев оптуженог да му се обелодањују материјали у писаном облику и на српском.

Судија Агиус: Да. Господине Шешел, изволите.

Проф. др Шешел: Ја не знам колико пута морам да понављам да никада у животу нећу примити било какав папир који није на српском језику. Искључиво на српском језику примам и документа и поднеске и сав остали материјал. И друго, искључиво примам на папиру и видео касете, пошто је то облик документовања који ја признајем као адекватан, одговарајући, који се може користити у судском поступку.

Судија Агиус: Хвала, господине Шешел. Као што сам рекао, одлуку Судског већа можете очекивати веома брзо и она ће бити донесена искључиво по поднеску од 27. јула 2004. године. Затим имамо материјал по правилу 65ТР и питања везана за тај материјал. Ради се о прилично подугачкој одредби, али претпостављам да могу, без да читам цело правило, поделити тематику на два дела. У првом делу бих вам скренуо пажњу на предрасправни подне-

сак који је Тужилаштво поднело 14. децембра 2004. године, на који имамо један иницијални одговор оптуженог. О том смо питању овде већ разговарали, ја могу са сигурношћу изјавити да још ни изблиза нисмо у фази у којој би се могли позабавити тим предрасправним поднеском и то управо због неких поднесака које је поднео оптужени, и због тога више нећемо о томе за сада дискутирати.

Затим, правило 65ТРЕ 2 и питање које се тиче те одредбе. Од Тужилаштва се по овој одредби очекује да поднесе попис имена и псеудонима сваког појединог сведока, резиме чињеница о којима ће сваки сведок сведочити итд. Упућујем вас на ранију статусну конферен-

цију, на којој је то питање већ поменуто. На тим ранијим статусним конференцијама ви сте изјавили да ћете доставити попис сведока тек када буду изречене заштитне мере. Ми смо одлуку о заштитним мерама донели 21. децембра 2004. године. Ја сам у потпуности свестан тога да сте назначили да ћете, можда, подносити даље захтеве за изрицање заштитних мера, и свестан сам тога да сте поднели поднесак за измену оптужнице, који дакако може имати утицаја на попис сведока које намеравате позвати, међутим, какав је ваш садашњи став?

Скандалозно – Тужилаштво касни због болести

Тужилаштво: Ви сте, часни суде, управо споменули два разлога због којих смо тренутно у фази чекања, а то је ваша одлука по нашем поднеску којим тражимо дозволу за измену оптужнице, а свакако да то има утицаја јер ће се по-

већати попис сведока. И друга ствар је оно што је господин Саксон већ споменуо, овај тједан ћемо поднети додатни поднесак за изрицање заштитних мера и односи се на ваш налог и директиве у вашој одлуци од 16. децембра 2004. године. Тражићемо веома мали број сведока да се у односу на њих изрекну заштитне мере.

Желела бих такође рећи да је наш посао мало каснио јер се наш тим бави и другим предметима а један од наших кључних чланова тима је неко време био болестан. Дошло је до закашњења од месец дана у односу на нашу предвиђену динамику рада. Али можемо све доставити, и попис сведока и попис доказних докумената до априла. Могли бисмо доставити привремену листу сведока, можемо је дати сада док још не знамо да ли ћете дозволити да се измени оптужница, али мислим да то није практично.

Судија Агиус: Ја се не слажем са вама, мислим да би то било изузетно корисно, не само за оптуженог већ и за Судско веће, да знамо мање - више где стојимо када је реч о том подручју. Због тога бих желео знати колико вам је времена потребно за подношење привремене индикативне листе сведока имајући у виду да Одлуку о заштитним мерама већ имате и то већ дуже време, она је донесена 21. децембра 2004. године. За сада заборавите да ви намераваате поднети још један поднесак по том питању, заборавите да је у процесу онај поднесак за дозволу измене оптужни-

це, молим вас да нам доставите привремени попис јер то морамо имати.

Тужилаштво: Часни суде, ми привремени попис сведока можемо поднети у фебруару.

Судија Агиус: То је тек за месец дана. Средином фебруара?

Тужилаштво: Да, средином фебруара.

Судија Агиус: Ви сте, такође, рекли да ћете касније бити у могућности да доставите списак доказних предмета. Сећам се да сте рекли да мислите да ће то бити изводљиво када се приближимо самом датуму почетка суђења. Но, у међувремену, мислим да не би требало да оставимо то пуно по страни до тада, тако да све информације за које сте сигурни, мислим да би требало то да поделите са оптуженим и са Претресним већем будући да и ми морамо унапред да знамо о чему се све ради, без обзира на чињеницу што је поднет захтев за измену оптужнице. За сада је императивно да ми планирамо онако како треба то да радимо и да знамо који је опсег.

Тужилаштво: Часни суде, ми можемо до средине фебруара да поднесемо привремени списак сведока, а и доказних предмета који је веома дуг. Ми још увек чекамо на превод одређених докумената. Но привремени списак сведока ћемо моћи да обелоданимо будући да то треба да обелоданимо заједно са списком доказних предмета. Можда ће-

Хашка тиранија

мо само моћи на једном језику будући да имамо тај проблем превода, још није све преведено. Но, у сваком случају ми смо спремни да до средине фебруара обелоданимо и списак сведока и списак доказних предмета.

Судија Агиус: Хвала вам. Господине Шешел не знам да ли желите да прокоментаришете овај део. Изволите.

Проф. др Шешел: Мене запрепашћује чињеница да је један од аргумената Тужилаштва зашто касни са извршавањем неких својих обавеза чињеница да је члан тима Тужилаштва био болестан. То је стварно нешто невиђено, запрепашћујуће и недостојно. Шта мене брига што је неко био болестан, можда ће неко од вас и умрети, али то не сме да се тиче поступка који се против мене води. То су ваше приватне ствари – неко болестан, неко умро, неко ово, неко оно. Ви сте према мени Тужилаштво као институција, ако вам један отпадне мора други да седне. Ви имате цели тим а ја сам овде сам, мени не дају да имам тим. И ви опет касните, ја никада не касним.

Господине Агиус, надам се да ћете се сложити са мном да ја нисам поднео ниједан поднесак који одуговлачи почетак овога процеса. Ниједан мој поднесак није сметња да процес сутра почне, а Тужилаштво стално нешто измишља што пролонгира почетак процеса. Можда ће нека епидемија међу вама завладати, птичија грозница, ко зна шта вас чека, али то не сме бити разлог за одуговлачење почетка поступка.

Судија Агиус: Нећу коментарисати ово што сте рекли, но има доста ваљаних аргумената у овоме што је рекао господин Шешел, јер, релативно говорећи, Тужилаштво има далеко више средстава на располагању од одбране, чак и када се ради о оптуженом који има и главног браниоца, и ко-браниоца, и правне саветнике, итд. Убудуће када неко од чланова вашег тима није у стању да обавља свој посао, молим вас да то не изнесете као разлог што се касни у обелодањивању доказног материјала или нечег другог. Мислим да то треба да изнесете својим претпостављенима како би онда они покушали да реше тај проблем и да се поштују рокови.

Тужилаштво: Часни суде, ја бих само да споменем следеће, ми нисмо прекршили никакве рокове.

Судија Агиус: То нисам ни рекао.

Тужилаштво: Да смо имали фиксни рок, ми бисмо то испунили и тражили бисмо додатно особље. Но, будући да није постојао неки фиксни рок, ми смо имали наш интерни рок, није било потребе да то урадимо.

Судија Агиус: У реду, хвала. Сада прелазимо на правило 68. односно на тзв. ослобађајући материјал. Знам да смо се раније већ бавили овим питањем. Ради се о поступку који траје. Оптужени понекад улаже приговор да се то не одвија на задовољавајући начин, но ја знам да се то углавном односи на електронску форму и превод докумената о коме смо раније већ говорили, а о том питању још увек није донета одлука. Да ли желите да додате било шта у вези са правилом 68, господине Саксон?

Тужилаштво: За сада не.

Судија Агиус: Господине Шешел?

Проф. др Шешел: Ја желим поново да потенцирам питање обелодањивања ослобађајућег материјала пошто ми је Тужилаштво пре, отприлике, два месеца доставило ве-

лику количину тог материјала али само изводе. Многа од тих докумената су драгоцене за моју одбрану. На пример изјава генерала Животе Панића, првог команданта Београдске армијске области после начелника Генералштаба, који изјављује да су сви добровољци Српске радикалне странке били у саставу ЈНА. Мени такве изјаве требају у целости, треба ми комплетно саслушање генерала Животе Панића, поготово што он, нажалост, више није жив и не може да се појави као сведок у процесу. И сви други материјали требају ми у целости. Немојте да Тужилаштво сада бира у изјавама шта би мене могло интересовати, шта ме не интересује. Треба ми то у целости па да ја процењем онда шта ми одговара, а шта не.

И друго, зашто ви избегавате видео снимке ако имате саслушање сведока? Све ово што су покушали пре два три дана да ми уруче у електронском облику, све они то могу да испоруче и на видео снимцима, јер су то изјаве разних сведока које за мене могу служити као ослобађајући материјал, него они неће. Они намерно то одбијају како би ми отежали одбрану или ме присилили да прихватим елек-

тронску форму. Ја знам колика се опасност крије иза евентуалног прихватања електронске форме, шта све онда подмећу и како то изгледа у пракси и због тога то нећу да прихватим, али видео материјал хоћу. Све ове документе које сте покушали да ми доставите пре неколико дана у електронској форми, доставите ми као видео материјал, као видео записе. То су све била саслушања сведока, јер сам летимично погледао пратећи документ када сам одбијао да прихватим ове дискете.

Тужилаштво: Да ли можемо да реплицирамо?

Судија Агиус: Да, да изволите. То је и сврха статусне конференције да се међусобно сучаваате и ако је потребно да разјасните нека питања, ако је то могуће.

Тужилаштво: Хвала, часни суде. Као што би оптужени требао да зна будући да се упознао са јуреспонденцијом овога суда, да су претресна већа овога суда конзистентно изјављивала да је на Тужилаштву да донесе првобитну одлуку који материјал може или не мора бити ослобађајуће природе и да самим тим потпада под правило 68. Уколико оптужени сматра да Тужилаштво у овом предмету није ис-

пунило своје обавезе у складу са правилом 68., онда треба изнети јасне доказе који то потврђују.

Тужилаштво је у разним својим извештајима у вези са обелодањивањем, показало да стално претражује колекцију материјала Тужилаштва како би утврдило евентуални ослобађајући материјал за овог оптуженог. А што се тиче достављања материјала у електронској форми, супротно ономе што је оптужени управо сада рекао, то није било да би се било шта сакрило од овог оптуженог, чак супротно, Тужилаштво покушава да олакша оптуженом припрему његове одбране с тим што му доставља потенцијално ослобађајући материјал у електронској форми.

Судија Агиус: Хвала. Да ли желите да одговорите на ово, господине Шешел, или да ту станемо?

Проф. др Шешел: Ја бих само једну чињеницу изнео. Поуздано знам да су сва саслушања од стране Тужилаштва обављана уз прављење видео записа, бар у протеклих десетак година. Можда су нека прва саслушања била само уз аудио записе, а сва остала су била уз видео записе. Зашто ми се не дају онда ти комплети видео записа? То је сада кључно питање. Зашто су они видео записе претварали у електронску форму, комбинујући са многим другим стварима, а не дају ми изворне оригиналне видео записе? Ја знам каква се подвала иза тога крије. Давали су ми у неким случајевима, ја сам добио гомилу видео записа, никада није било проблема око прихватања с моје стране, а онда су одједном стали, хоће све у електронском облику. Е, не може у електронском облику. Дајте ми видео записе.

Судија Агиус: Без прејудуцирања треба ли или не треба да урадите нешто, реците нам да ли је тачно оно што је господин Шешел рекао?

Хтео бих да чујем да ли господин Шешел сада добија превод. Да ли би послужитељ могао да помогне или техничари, не знам у чему је проблем. Господине Шешел, постоји ту једно дугме којим можете да појачате глас. У реду, хвала вам.

Поновићу оно што сам рекао, дакле без прејудуцирања да ли ви треба или не треба да обелодањујете оно о чему је говорио господин Шешел реците ми да ли је тачно оно што је он рекао. Другим речима, да ли ви имате на располагању видео записе онога што се обелодањује у електронском облику?

Тужилаштво: Само за неке разговоре са сведоцима.

Судија Агиус: Да ли има неких проблема да то доставите у том облику, дакле да доставите видео траке ако је могуће, зашто стварати непотребне проблеме.

Тужилаштво: Часни суде, ваше питање покреће неколико ствари. Пре свега, Тужилаштво је до дана данашњег покушавало да испуни све своје обавезе везано за правило 68.

Судија Агиус: Зауоставите се, господине Саксон, не питам вас у вези са тим, не разговарамо о томе и не желим да ви о томе сада говорите. Ради се о једном једноставном питању које је покренуо оптужени, он каже да ви поседујете ослобађајуће информације у видео формату. Такође је рекао да нема никаквих приговора да прихвати видео снимке, али да не прихвата електронски формат. Моје питање вама је следеће – оно што је он рекао, да ли је то тачно, другим речима, да ли ви имате тај материјал на видео

тракама? А ако имате, не морате ми сада одговорити, али ако имате ја вас позивам да нам након консултација са вашим претпостављенима, уколико је то уопште потребно, кажете да ли је могуће да тај материјал доставите у облику видео снимака оптуженом. То би онда стварало мање проблема оптуженом, а то ни на који начин не би прејудуцирало ваш став, односно испуњавање обавеза наметнутих по Правилнику.

Тужилаштво: Часни суде, ви ме питате да ли је то могуће. Одговор на то питање је – да, у техничком смислу могуће је да Тужилаштво доставља материјал у облику видео снимака. Технички – да. Но, за то би било потребно ужасно много времена и не би било ефикасно за Тужилаштво да обелодањује материјал у облику видео снимака будући да се видео снимак мора преснимавати у стварном времену, дакле сат за сат, трака за траку.

Судија Агиус: Али не радите ви то лично, то ради техничко особље.

Тужилаштво: Не само техничко особље, ради се о нашем особљу, о нашим референтима за предмет, дакле ко год нам стоји на располагању да нам помогне са тим видео материјалом, али наше особље се стално смањује. Тамо где постоји видео материјал који подлеже обелодањивању по било ком правилу Тужилаштво у сваком предмету, сем у овом предмету, направи копију читавог видео снимка или дела видео снимка, направи копију на ЦД-у, будући да је то једноставније, јефтиније, а и лакше за рад за све стране.

Судија Агиус: Господине Шешел, ако добијете овај материјал у видео снимцима, да ли ћете захтевати да се наведу сви минути, секунде, све, или је довољно да имате само видео снимак самог интервјуа?

Проф. др Шешел: Довољно је да имам видео снимак самог интервјуа, минути ми нису битни. Битна ми је садржина и прихватам све видео снимке. А то што имају техничких проблема, жао ми је. Можда могу да им помогнем пошто ја имам времена на располагању на претек, па могу и да им мало помогнем око тога.

Судија Агиус: Чули сте шта је рекао господин Шешел,

не појављује се тај технички проблем који сте ви споменули, већ ради се само о преснимавању видео траке на другу траку. Наравно, то ће одузети доста времена техничарима али не и вама.

Тужилаштво: Часни суде, време је, као што знате, новац, а када особље Тужилаштва мора да троши време на нечему што је старомодна технологија онда пати читава институција.

Судија Агиус: Господине Саксон, немојмо се сада правити да смо превише савремени. Ја бих вам сугерисао, пре него што завршим са разговором о овом питању, да озбиљно размислите о ономе што сам вам ја препоручио. Ја не

знам који је обим, о колико видео снимака се ради, али ја вам сугеришем да ангажујете некога из Тужилаштва, неко техничко лице или неког другог како би се тај видео материјал преснимио и доставио оптуженом. Наравно, то ће вас коштати новца, али ћете уштедети аргументе па ћемо моћи брже да напредујемо. Тиме смо завршили разговор о томе. Не желим да вам одузмем реч али мислим да је довољно речено. Ја сам вам изнео једну сугестију, изнесите то својим претпостављенима, размотрите то међусобно, прихватите или не прихватите, но у једном тренутку донећемо одлуку о томе, односно можда ћемо морати да донесемо одлуку па да вас присилимо на то.

Идемо даље. Сада ћу прећи на услове притвора, да се оптужени изјасни о томе, но пре него што то по-

кренем хтео бих да вас питам – да ли постоји неко питање које бисте ви хтели да покренете, а које ја нисам поменуо на овој статусној конференцији? Питам Тужилаштво.

Тужилаштво: Не, нема додатних ствари.

Судија Агиус: Господине Шешел, ви?

Трибунал одбија да испуни своје обавезе

Проф. др Шешел: Ја имам два статусна питања да покренем. Ја сам поднео захтев пре више од годину дана Секретаријату Међународног суда да ми се финансирају трошкови одбране. Ангажовао сам велику екипу правних са-

ветника и истражитеља и они раде по мојој оцени веома добро, а ви сте имали прилике да се упознате са много тога што су резултати њиховог рада. Поднео сам захтев за претпрошлу годину 200.000 долара, за 2004. годину око 790.000 долара. Толики су моји трошкови, ја не могу да их платим, мораће да ми плати, сходно одредбама Статута Међународни суд, али Секретаријат то упорно одбија. Пријавио сам комплетну своју имовину, апсолутно ништа нисам прећутао, припадници моје породице неће да сарађују са Секретаријатом и то је свршена чињеница, али проблем мора да се реши.

Други проблем је проблем регистравања мојих правних саветника. Секретаријат интензивно и упорно покушава да на моје правне саветнике примени критеријуме који се односе на ангажовање бранилаца. Моји правни саветници нису браниоци и не треба да испуњавају услове који су предвиђени за браниоце. Тужилаштво, подржавајући Секретаријат у ометању моје одбране, каже да није нигде ни предвиђено регистравање правних саветника. Ма јесте, у том смислу да се забележе њихова имена како би Међународни суд знао да су то људи којима ја достављам и поверљиви материјал, дакле, нешто што није за обелодањивање у јавности, а да су то поуздани људи који неће мимо моје воље или воље суда да изађу у јавност са тим материјалом. То је једини разлог.

И друго, мени се мора омогућити несметана комуникација са тим правним саветницима и истражитељима путем заштићеног телефона, то право имају сви оптужени осим мене и... па, нешто је проблем овде, ја не знам...

Судија Агиус: Да, постоји проблем, не да говорите тише, већ да успорите, будући да преводиоци не могу да прате ту брзину, а будући да ја мало разумем ваш језик понекад нешто и недостаје. Дакле, молим вас да успорите, спорије говорите. Хвала.

Проф. др Шешел: Ево какав сам проблем имао недавно. Знате, ја се интензивно спремам и за подношење претпретресног поднеска и припремам своју одбрану за почетак процеса. Намеравам своју одбрану изнети одмах након што Тужилаштво изнесе своју уводну реч. Планирао сам да у склопу излагања моје одбране прикажем овде и видео

филм у трајању од три сата који садржи разни материјал који смо ми снимали на разним фронтovima, у разним ситуацијама у току рата итд. којим се документују основне тезе моје одбране.

Ја имам правног саветника који је прави експерт за те послове, то је Александар Вучић. Тражио сам да ми се омогући његова посета како бих му рекао где се налази тај видео материјал, где га може пронаћи и како бих му дао упутства како да врши монтирање тог видео материјала, јер то су огромне количине видео материјала које морамо сажети у свега три сата. Мени је Секретаријат забранио посету Александра Вучића. Ево, ја се са таквим проблемима овде сусрећем.

Ја без њега не могу да склопим тај видео материјал. Ја не знам лично то да радим. У затвору немам услова да то радим. Не смем неком другом да поверим јер немам поверења, у њега имам поверења.

То је видео материјал који би и Тужилаштво веома радо у целисти имало у својим рукама, а ја то Тужилаштву не дам док га ја овде не обелоданим ексклузивно, па ће онда Тужилаштво имати могућности да се с тим упозна. Наравно, када буде завршен тај филм, ја ћу им дати и пре пројекције у судници да се упознају са садржајем тог видео записа. Али ја тај проблем морам да решим.

Ја морам имати право да ме посећују моји правни саветници, да им дајем упут-

ства шта и како да раде, морам имати право на неприслушкиване телефонске разговоре са мојим правним саветницима. А ја, до сада, са њима могу да разговарам само преко телефона који се службено прислушкује, и о чему нас обавештавају када то редовно и ажурно прислушкују. Па, чак, некада када зовемо телефоном чујемо снимак разговора неког другог осуђеника са члановима његове породице, пријатељима итд., јер им нешто тамо компјутер изгледа зарипа, па се деси нека грешка. Ја сам недавно тако слушао разговор између господина Милошевића и њему веома блиске особе сасвим случајно. Ушао сам у кабину, узео слушалицу и чујем он разговара, а тај разговор обавио је у току тог дана, неколико сати раније. Зато инсистирам да ми се омогући да сарађујем са својим правним саветницима, да ме уредно посећују, и да им могу давати на-

логе за њихов рад, а наравно, да могу и поверљиво са њима саобраћати без прислушкивања, како тужилаштво не би могло сваки мој потез унапред да открије па да му парира њему добро знаним методама. Имао сам та два питања, господине Агиус, да покренем као статусна.

Судија Агиус: Хвала, господине Шешел. Ја као претпретресни судија налажем да се транскрипт овог дела поступка достави секретару суда, дакле, део који се тиче правних саветника оптуженог и, такође, онај део који се тиче финансирања. Од секретара се тражи да Претресном већу у року од седам дана, од данашњег дана, поднесе ажуриране информације о било каквим преговорима или разговорима између Секретаријата или одређене јединице унутар Секретаријата и оптуженог.

Што се тиче питања да ли ваше разговоре треба прислушкивати или не, нажалост, господине Шешел, ја не могу да се бавим тим питањем будући да о томе одлучује управник притворске јединице. Ја могу да претпоставим шта ви мислите о томе и како се осећате у вези са тим, будући, како сте рекли, да се то односи и на разговоре са правним саветницима, са људима у које ви имате поверење и са којима разговарате о поверљивим питањима, то наравно да вас брине, и нас, но ради се о томе да су правила таква а то не потпада под надлежност Претресног већа. Дакле, не може Претресно веће да наложи управнику притворске јединице када да не надзире телефонске разговоре. Доста тога зависи од решења које ће се евентуално наћи у вези са правним заступањем, а то је у вези са чињеницом да сте ви одлучили да се сами браните. Ја вам сугеришем да наставите о томе да разговарате са представницима Секретаријата. Веће не може да именује правне саветнике, то чини Секретаријат односно секретар и за то такође постоје одређена правила. Но, ја сам наложио да се овај део транскрипта достави секретару како бих добио ажуриране информације и како бих знао шта се дешава између вас и Секретаријата у вези са правним заступницима и да ли имате било каквих притужби.

Истовремено бих хтео да вам скренем пажњу на чињеницу да постоје правила о притворској јединици и да такође постоје правила која обезбеђују могућност улагања жал-

би, приговора руководиоцима у притворској јединици. Но уколико ви желите нешто да изнесете, сада, овде на статусној конференцији, слободно изволите. А такође... да ли опет нема превода?

Проф. др Шешел: Ја сам мислио да сте ви завршили па сам почео да одговарам.

Судија Агиус: Не, нисам. Такође можете да покренете било које питање у вези са здравственим стањем ако има било каквих проблема. И уколико желите да покренете било шта у вези са здрављем на приватној или затвореној седници, молим вас да ми то одмах кажете, па ћемо онда прећи на приватну седницу уколико о томе будемо разговарали. Изволите, господине Шешел.

Муслиманима за Бајрам испоручено печено прасе

Проф. др Шешел: Немам ништа за приватну седницу господине Агиус, али морам да потенцирам два проблема која се тичу општих услова притвора. Вама је познато да се у притвору заједно налазе Срби и Хрвати и муслимани и Албанци и да по том питању никада никаквих проблема није било. Дешавају се некада проблеми друге врсте, али по овом питању проблема није било. Међутим, сви заједно смо у ситуацији да нас поткрадају Холанђани преко којих набављамо, преко кантине, најосновније животне намирнице – воће, поврће, месо итд. Цене су пет до шест пута више него у слободној продаји. Ја сам писао посебан поднесак Секретаријату поводом тога. Секретаријат се оглушио и ја то морам да вам кажем на овој статусној конференцији.

Као човек који је доказано верски толерантан, који поштује сва верска осећања, морам да вам скренем пажњу на још једну чињеницу с обзиром да се притворени муслимани изгледа нису усудили да то кажу. Ја морам то да кажем јер је то и мене, као човека који поштује свачија верска осећања, тешко погодило. За рамазански Бајрам, који је био негде у новембру месецу, притворени муслимани су наручили печено јагње од холандских трговаца, а испоручено им је печено прасе. То је био велики скандал у затвору, а вероватно све у склопу кампање која се у Холандији спроводи против странаца, припадника других вероисповести итд. То је толико страшно било да, ја мислим, може бити и довољан разлог да се тражи премештање овог суда и премештање притворске јединице из Холандије у неку верски толерантну земљу.

Судија Агиус: Да ли имате било каквих проблема у вези са здравственим стањем, било шта што желите да покренете?

Проф. др Шешел: Немам никаквих здравствених проблема.

Судија Агиус: Хвала вам. Замолићу представника Секретаријата да овај део транскрипта достави управнику притворске јединице и тражим да у року од недељу дана управник притворске јединице достави било какве примедбе у вези са овим питањем. Мислим да нема других питања којима би требало да се позабавимо, што значи да можемо да закључимо ову статусну конференцију. Следећа статусна конференција ће се одржати у року од 120 дана у складу са правилом, а уколико буде било потребе и раније. Захваљујем се свима. Молим устаните.

Маја Гојковић, градоначелник Новог Сада

Држим до својих обећања

Без обзира што је мало времена протекло од вашег избора на функцију градоначелника, ипак како би оценили свој досадашњи рад и рад својих сарадника?

Све што смо до сада урадили добра је основа да у наредном периоду испунимо сва обећања дата у предизборној кампањи. За сто дана, колико смо оквирно на власти, за град је учињено више него за претходне четири године. Искорен је криминал из органа градске управе, успостављена добра сарадња са иностранством, црквом, културним, здравственим и другим институцијама, које нису на директан начин упућене на нас, односно не финансирају се директно из градског буџета. Одмах по доласку на власт одобрила сам пребацивање 6,5 милиона динара новосадском Клиничком центру, за куповину апарата за детектовање рака дојке у раном стадијуму. Поред тога, град ће заједно са Извршним већем Војводине финансирати завршетак радова на згради

Нови Сад, по први пут у својој историји, након прошлогодишњих локалних избора, добио је за градоначелника једну жену, Мају Гојковић, која је одмах по избору на поменућу функцију прионула на посао. За „Велику Србију” тврди да је за сто дана њеног мандата урађено више него за претходне четири године. Рад градске власти је јаван и нема места корупцији. Онима који су у предизборној кампањи тврдили да радикал и добар градоначелник не иду заједно, поручује да је сада на њих ред да покажу да ли ће поштоваћи вољу већине, „или ће и даље, у духу превраћача, показиваћи своје шовалистичке амбиције”

МАЈИ ГОЈКОВИЋ ПРЕТЕ УБИСТВОМ

Претње да ће бити убијена Маја Гојковић почела је да добија месец дана након именовања на функцију градоначелника Новог Сада. Стање је постало алармантно после последње претње која је садржала и датум извршења злочина, а која је дојављена одређеним службама које су о томе обавестиле Министарство унутрашњих послова Србије и Државну безбедност.

„У почетку нисам желела да на то обраћам пажњу јер су то углавном била писма претеће садржине, која су стизала на моју адресу, градску кућу, и адресе чланова моје породице, али након последње телефонске дојаве, са скривеног броја, која је прослеђена на професионалан и добро организован начин, код мене су дошли људи из МУП-а Србије и Државне безбедности, са одређеним информацијама за које су рекли да садрже конкретне претње, споминило се и датум када ћу бити убијена. Ситуација је постала драматична и додељено ми је обезбеђење. Ја се полицији нисам никада обраћала, нисам сигурна ни да ли бих то урадила, већ су обе службе након поменутог сазнања дошле код мене”.

Писма која су стизала пре тога садржала су свакојаке претње. У њима није било ничег ултимативног, нико од градоначелника Новог Сада ништа није тражио. „Нека писма сам и бацала јер нисам мислила да је то озбиљно, сада сам замољена да их предам полицији. Полиција ми је скренула пажњу и на мејлове, доста претњи да ћу бити убијена послато је на годишњицу Ђинђићевог убиства”.

Разлоге претњама градоначелник Новог Сада види у отварању врата градске куће за истрагу криминалних радњи претходне градске гарнитуре. Токови намештања послова су заустављени, истрага се води против многих чланова претходне власти, а један члан бившег Извршног одбора је побегао у иностранство.

Други разлог претњама проналази у њеном политичком деловању и отворености за сарадњу са свима, као и медијској хајци која се води против ње откако је ушла у градску кућу. „Велика хајка се води против мене на сајтовима појединих медијских кућа и политичких странака”, каже Гојковић, не желећи да именује које су то медијске куће.

Каже да је уплашена за свој живот. „Онај ко каже да није уплашен или нешто прикрива, или се лажно прави храбар”. Убеђена је да ће је грађани Новог Сада заштитити.

новосадског породилишта (Покрајина оснивач обе институције) а помогли смо и одржавање овогодишњег „Едита“.

У предизборној кампањи сте изјављивали да ћете око себе окупити стручне и компетентне људе, да ли сте успели у тим својим настојањима?

Изузетно држим до својих обећања, али и до својих сарадника. Нико од људи које сам изабрала у свој тим не бих мењала, а да сам направила добар избор довољно говори и податак да у јавности није било негативних реакција.

Шта Новосађани могу да очекују од Вас у наредном периоду?

И даље ћу радити искључиво у интересу града и грађана, а даћу све од себе да урадим и више него што сам обећала у кампањи. Рад градске власти биће јаван у свим сегментима, неће бити места корупцији и криминалу, а надам се и да ће надлежни органи осветлити све афере које су се догађале у минулом периоду.

Одмах пошто сте изабрани за градоначелника, против Вас је покренута жестока кампања од стране новосадских медија, једна радио станица нон-стоп је емитовала четничке песме, уз образложење да су грађани Новог Сада избором за Вас гласали за примитивни град, а у једној другој акцији споменици у граду били су прекривени белим платном?

Одавно је речено да онај ко губи има право да се љути, али нико нема, односно не би смео да има права да друге блати и сатанизује без разлога. Да сам ја изгубила изборну трку за градоначелника, имала бих толико витешког духа да победнику честитам. Међутим, чини ми се да је за менталну хигијену града много опасније то што су у име политичких губитника (а не знам да ли, што је још погубније, и за нечији рачун) неки млади људи који се баве новинарством извршили политички линч нада мнош. Али, будите уверени, моја политичка каријера ће трајати много дуже од тих кампања.

Још у предизборној кампањи прозивали су Вас и говорили да добар градоначелник и радикал не иду заједно, кампања неких ваших противкандидата је личила на акцију зауставимо радикале, а један Вапш противкандидат је чак изјављивао да ће Нови Сад бити изолован град и да нећете имати кредибилитет пред неким из Европе, пошто сте члан СРС?

Прљава кампања није изум протеклих избора. Сва застрашивања и претеривања нису уплашила грађане да на демократским изборима, што су верификовали и сви независни посматрачи, искажу своју вољу. Сада је на онима који су против мене водили такву кампању да покажу да ли ће поштовати вољу већине или ће и даље, у духу превратника, показивати своје тоталитарне амбиције. Призивање про-

тектората се, као што видите, више не исплати. Европа је, на нашу срећу, много зрелија и има много више осећаја за различитост од мојих опонената. Ја сам Европљанка и по рођењу и по васпитању, на своју и, дубоко сам уверена, на срећу Новосађана који су ми дали мандат да управљам градом наредне четири године.

С друге стране, како сте постали градоначелник били сте у прилици да се сусретнете са великим бројем људи, почев од страних делегација, представника цркве, принцом Александром, а боравили сте и у радној посети Немачкој. Да ли Вам је неко од саговорника замерио што сте радикал?

Бројни сусрети са страним делегацијама и понуде да улажу у Нови Сад говоре сами за себе. Уосталом, да ли мислите да би било пристojно да ја било коме одређујем којој ће страници припадати и обрнуто? Понављам: градоначелника су бирали пунолетни Новосађани и они су јасно рекли кога желе, а кога не.

Како се одвија Вапш сарадња са осталим странкама?

Основно начело, кога као градоначелник желим да се придржавам, јесте да грађане Новог Сада не делим по страначкој припадности. Моја врата су увек отворена за све оне који имају шта да понуде, предложе или учине за добробит свих, без обзира на страначку припадност. За страначка надметања постоји Скупштина, па нека извоље. Подсетићу вас да сам недавно јавно упутила предлог шефу Одборничке групе ДС у Скупштини града Новог Сада, Михајлу Бркићу, да дође код мене са свим примедбама које има на мој досадашњи рад. Што опозиција пре схвати да политика није естрада, да сам ја и њихов градоначелник, јер ме је изабрала већина Новосађана на непосредним изборима, и да они треба да буду опозиција неком другом, а не градоначелнику, биће нам свима боље.

Ових дана Демократска странка Србије је из својих редова искључила Рада Маринкова због сарадње са радикалима, шта мислите о том потезу?

Верујем да је господин Маринков добро промислио пре него што је донео одлуку. Такође мислим да су и он и остали чланови ГО ДСС, који су помогли да се оформи легитимна скупштинска већина у градском парламенту, пре свега, исказали поштовање за вољу бирача тиме што нису стали на страну оних који су Српској радикалној странци хтели да преотму изборну победу. Верујем да су, дугорочно, учинили услугу и себи и Граду. Одлуку ДСС да господин Маринкова „избрише“ из свог чланства не желим да коментаришем, јер се ради о унутрашњим стварима једне партије. Будући догађаји ће показати шта таква одлука са собом носи.

ПРЕТИО ЗАТО ШТО МРЗИ РАДИКАЛЕ

Новосадска полиција привела је Срђана Бајића, члана Лиге социјал-демократа Војводине, због сумње да је претио смрћу градоначелнику Новог Сада Маји Гојковић. Саслушани младић је син Душана Бајића, једног од најближих сарадника Ненада Чанка, који је до промене градске власти био на функцији директора новосадског спортског центра Спенс и који је такође заједно са сином саслушан у полицији.

Млађани Бајић је као разлог претњи упућених Маји Гојковић навео мржњу према радикалима.

„Полиција га је лако пронашла зато што је своју претећу поруку послао електронском поштом, и то када је полиција већ била упозната са свиме и све нагледала, што он очито није знао“, каже Маја Гојковић, додајући да никада није упознала ни Душана Бајића ни његовог сина.

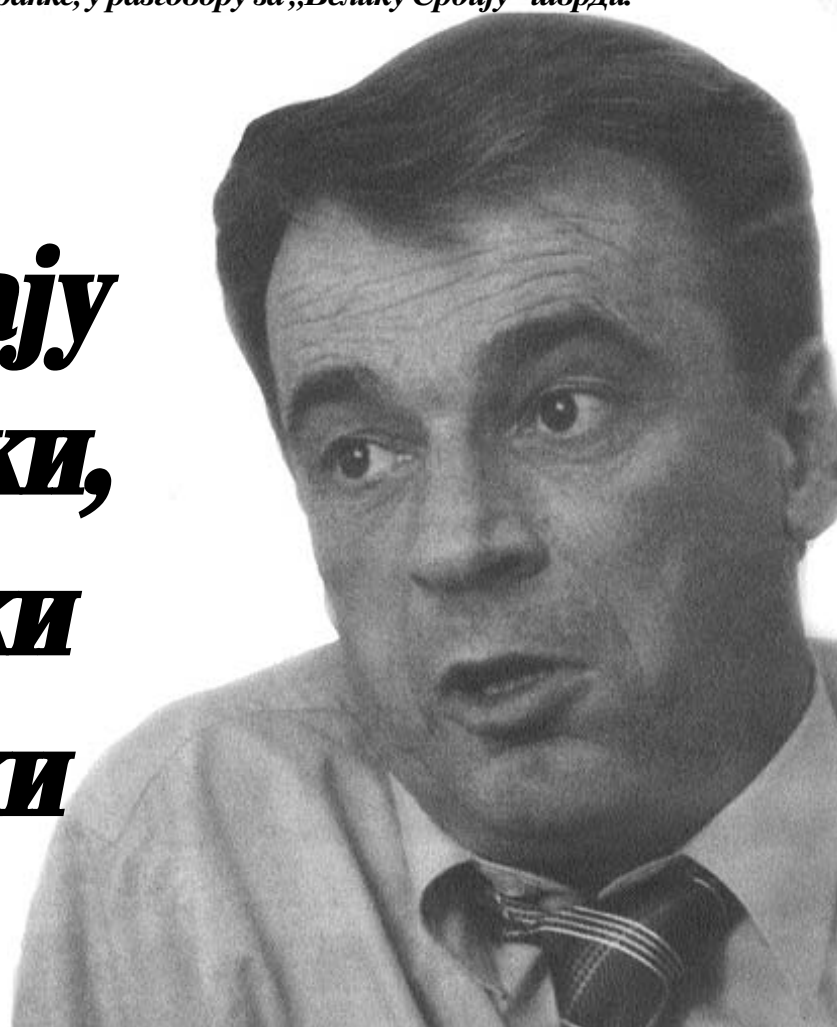
Уједно истиче: „Смета ми што ме полиција није обавестила да је идентификовала младића који ми је упутио претећу поруку са свог кућног рачунара, већ сам то сазнала од новинара“.

Још увек остаје неразјашњено ко стоји иза осталих претњи убиством градоначелнику Новог Сада, поготово оне у којој је прецизиран датум њене ликвидације.

Маја Гојковић верује да иза претећих порука које су јој упућене стоје њени политички противници.

Милорад Мирчић, председник Одбора за безбедности републичког парламента и високи функционер Српске радикалне странке, у разговору за „Велику Србију” тврди:

Србију уништавају шиштарски, економски и медијски терор

Војска је плански и систематски урушавана, а човек који је на челу те кампање против Војске налази се на функцији министра одбране.

После појаве вршњања страних обавештајних служби по Србији једноставно можемо да констатирамо да ова држава, након катарстрофалне досовске власти, нема више ниједну шајну.

Сада је на Косову и Метохији у поку примена једног од два сценарија коначног проширивања преосталих Срба.

Економска ситуација у Србији је веома тешка, и једноставно нема ниједног знака да ће бити боље, барем док имамо ову и овакву Републичку владу.

Медијски терор се огледа у примени једног фашистичког модела пропаганде, који има за циљ да у народу намећне и успали једну појаву као врлину, а што је да су добро вредновани, и да се на друштвеној лествици најбоље коширају они појединци који љују свој народ, који немају патриотска осећања, којима је партијско осећање увек изнад ошацибинског и који немају ни минимум националне одређености и националне самосвести.

Ја сам одавно рекао на шта ме он (Борис Тадић) подсећа као личности – што је амерички сладолед у нашем корнети, ту нема ни доброг сладоледа, ни квалитетног корнета.

Политичка ситуација у Србији је доста нестабилна и то веома утиче на укупну безбедност грађана Србије, посебно у оном смислу како Одбор за безбедност расправља о томе, а то је везано за законитост рада Министарства унутрашњих послова и Безбедносно - информативне агенције”, истиче у разговору за „Велику Србију” Милорад Мирчић, председник Одбора за безбедност Народне скупштине, иначе члан Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке и Председничког колегијума и председник Окружног одбора Српске радикалне странке за Јужну Бачку.

Мирчић објашњава да се процена безбедности утврђује на основу посебних појединачних извештаја и из периодичних извештаја које достављају МУП и БИА. „Из тих извештаја може се видети како постоји реална и латентна опасност којом може бити значајно угрожена безбедност грађана Србије, посебно имајући у виду опасност од тероризма на Косову и Метохији и на југу Србије. Такође се мора рећи да ништа мања опасност не вреба из области Рашке, а опасност по безбедност извире и из нестабилне политичке ситуације у Војводини. Све ово што сам навео представља оне факторе који утичу на укупну безбедносну ситуацију у Србији, и то не само на тренутну ситуацију, већ и на безбедност у наредном периоду,” наглашава Мирчић.

Који су безбедоносни проблеми најизразитији?

Није Србија изложена само утицају овог огољеног терора над српским живљем на Косову и Метохији који спроводе шиптарски сепаратисти, већ је у питању и економски и медијски терор који се спроводи према грађанима Србије. Тај економски терор се огледа у томе што је економска ситуација у Србији све гора и гора, што грађани живе све теже и теже, а јаз између шачице богатих и пребогатих са једне стране и огромне већине сиромашних на другој страни се све више и више продубљује. Једноставно речено – нема ниједног знака да ће у Србији бити боље, барем док је ова садашња републичка влада на сцени!

А што се тиче медијског терора, мора се, нажалост, констатовати постојање и примена једног модела фашистичке пропаганде која у суштини има за циљ да у народу наметне и устали једну појаву као врлину, а то је да су добро вредновани, и да се на друштвеној лествици најбоље котирају они појединци који плују свој народ, који немају патриотска осећања према отаџбини, којима је партијско осећање увек изнад отаџбинског и који немају ни минимум националне опре-

дељености и националне самосвести. С друге стране, проглашава се за позитивно све оно што негира национално, што је мондијалистичко и строго индивидуалистичко. Наравно, има још много фактора који негативно утичу на безбедност у Србији, али за разговор о томе је потребно много више времена.

Тенденциозно се уништавају све српске националне институције

Да ли су, према Вашем мишљењу, угрожене најзначајније националне институције, с обзиром да се већи део јавности њима бави готово свакодневно и то у изразито негативном контексту? Зашто су све чепће на удару Војска, Српска православна црква, САНУ, Универзитет, српске уставне културе?

Све су то темељне институције за функционисање једне државе и за бивствовање једног народа, у овом случају у Србији – већинског српског народа. Очито смо сведоци жестоких напада на те институције, и што су оне историјски старије и важније, то су и напади на њих жешћи и перфиднији.

Чињеница је, коју констатујемо са жаљењем, да је једна институција, која је веома битна за функционисање сваке нормалне државе и која је кроз историју била један од стубова српске државности, а која се зове Војска, данас потпуно разрушена. Учињено је то из више разлога. Прво, из разлога што је њено урушавање био циљ и

метод обрачуна од стране досманлија са политичким неистомишљеницима, а затим, то је учињено и у циљу урушавања Србије као државе, у циљу негације њене државности, њеног постојања и, на крају крајева, не треба заборавити ни лошу намеру према Државној заједници Србија и Црна Гора.

Војска је плански и систематски урушавана, и сад смо сведоци чињенице да је човек који је на челу те кампање против наше војске, управо на функцији министра одбране! Можете ли замислити ту иронију и тај апсурд наше политике?! Тај министар, Првослав Давинић, иначе школован у многобројним службама НАТО, где је провео преко 20 година рада, буквално је личност која је задужена да доврши тај нечасни посао уништења наше војске. Велику помоћ он је имао, као што је и даље има, и у деловању различитих невладиних организација, које су основали и које финансирају, сада чак и без скривања, Сорос и стране обавештајне службе.

Ја сам и раније истицао шта је циљ свих тих институција и организација, у периоду након 5. октобра, а то је да се све српске националне институције уруше и униште. То је био циљ нове власти у Србији, оне која се самозвано про-

глашава за демократску, за анационалну и за мондијалистичку. Њима су на нишану, поред Војске, одмах били и СПЦ, САНУ, Универзитет, као и наша српска култура, наш језик, наше ћирилично писмо, наше традиционалне моралне вредности, наша породица, итд.

Зашто се догодио и зашто се догађа тај напад на најважније српске националне институције? Из простог разлога што су оне фундаменти на којима почивају једно друштво, један народ и једна држава. Када се ти фундаменти уруше, када им се минирају темељи, и када се умањи, па чак и обезвреди њихов значај и њихов углед у народу, онда је лако манипулисати тим народом.

Управо је актуелан и напад на БИА-у, који има за циљ да је сруши и да се рушењем те безбедносне карике изврши нартај на Министарство унутрашњих послова Србије. А када се тај безбедоносни бедем сруши или уруши, онда би се кренуло на САНУ, на СПЦ и на преостале општенационалне институције.

Сада су напади на СПЦ нешто слабији и скривенији од очију јавности, и то је због угледа који, не само у нашем народу, већ и у свету, ужива Његова светост патријарх српски господин Павле, али чим њега не буде, одмах ће уследити жестоки напади на нашу Цркву. Они ће се спровести по моделу који је актуелан у Црној Гори, као и преко медијске кампање против Цркве и црквених великодостојника. Урушавањем наше Цркве урушио би се и најснажнији темељ српске постојаности и наше духовне вертикале, којој је темељ ударио Свети Сава.

Да ли можете да прецизирате ко су ти који раде на уништавању темељних српских институција, да ли можете да наведете конкретна имена?

Поред поменутих чланова тзв. невладиних организација, да им сада имена не помињем јер их сви Срби добро знају, морам истаћи управо погубан утицај и погубну улогу оних појединаца који су у власти од 2000. године. Поред поменутог министра одбране Првослава Давинића, са чијим доласком на то место долази до убрзаног урушавања Војске, ту су такође и његови политички пајташи из његове странке Г-17, а ту су и остали њихови коалициони партнери из СПО-а, Нове Србије, Лиге социјалдемократа Војводине, из целокупног некадашњег ДОС-а, а нарочито из највеће политичке странке међу онима које се одликују антисрпством, из Тадићеве Демократске странке.

У неком глобалном сагледавању ове проблематике, више значаја и катастрофалније последице по безбедност Ср-

бије и њених грађана има утицај таквих појединаца и њихових политичких странака, од било каквог спољног утицаја и притиска. Урушавање Србије као државе, у највећем делу, продукт је деловања унутрашњих термита и домаћих „политичких пацова“.

Каква су Ваша сазнања када је у питању одавање државних тајни, шпијунажа, посебно када је у питању претходна досовска власт?

Сведоци смо да су, рецимо, тајне највишег степена тајности изношене од стране тадашњег потпредседника Владе Србије, генерала Момчила Перишића, који је ухваћен у њиховој испоруци једном страном шпијуну на Ибарској магистралаи, али да због тога он није сносио никакве консеквенце. То је просто невероватно, и то се није догодило ни у једној земљи у транзицији.

Генерал Перишић је остао недодирљив за правосудне органе, остао је на слободи, заштићен својим посланичким имунитетом, али још више заштићен тадашњом влашћу, која је и сама служила истим државама и истим менторима. Међутим, правда стигне кад-тад. Сада је тај исти Перишић истрошен као крпа, спакован као кофер и испоручен у Хаг.

Ако се та шпијунажа догодила на највишем државном нивоу Војне безбедности, онда можете мислити какав је проблем био тим страним шпијунима да дођу до неке друге тајне, рецимо до тајне у производњи било чега. Познато је да су после 5. октобра чланови Владе, па чак и сви политичари досовског режима, веома отворено и веома прилежно достављали поверљиве информације, чак су се у томе међусобно такмичили, било из области безбедности или индустријске шпијунаже, што више није ни важно.

Суштина је да једноставно можемо констатовати да ова држава након катастрофалне досовске власти нема више ниједну тајну! Ништа више није сачувано од сазнања страних обавештајних служби!

Безбедност Срба на Косову и Метохији зависи потпуно од обести и бахатости Шиптара

Косово и Метохија је наша рана непроболна. Према Вашим сазнањима, каква је сада ситуација у односу на најаве понављања „крвавог пролећа“?

Велика је и реална опасност по судбину преосталог српског живља на Косову и Метохији од стране шиптарских фашиста, који ће сигурно покушати да их дефинитивно протерају са тих простора.

Српска радикална странка у свим јавним наступима упозорава на ту опасност, што је у сваком случају допринело да се степен приправности МУП-а повећа, посебно када је реч о могућности ескалације шиптарског сецесионизма на југ централне Србије.

Могућности наше полиције, наше војске и наших државних органа да пруже већу и ефикаснију заштиту Србима на Косову и Метохији су готово никакве. Српска безбедност је, наводно, у рукама КФОР-а, а уствари потпуно зависи од обести и бахатости Шиптара, тако да су косовскометохијски Срби прави правцати глинени голубови! Међутим, неки српски политичари то не виде, неће да виде, а неки као, рецимо, Борис Тадић српску несрећу у јужној српској покрајини користе у рекламно-маркетиншке сврхе, чиме наносе огромну штету интересима тамошњих Срба. У том смислу је протекла и недавна посета Бориса Тадића Косову и Метохији.

Како су на вас деловале оне сузе Бориса Тадића у српским енклавама?

Ја сам одавно рекао на шта ме он подсећа као личност. То је „амерички сладолед у нашем корнету“! Ту нема ни доброг сладоледа, ни квалитетног корнета! Али, небитан је Борис Тадић као личност, битна је функција коју он обавља. Битна је институција председника Србије коју он представља. Тим својим боравком на Косову и Метохији, за који ја тврдим да је имао чисто маркетиншки карактер његове личне и партијске промоције, он је, причајући Србима патриотске приче и, наводно, критикујући политику КФОР-а, само доливао уље на ватру. Тим својим лажним патриотизмом он је само, међу уплашену српску дечицу и унезверене српске старце, уносио забуну и повећавао ионако тешку неизвесност њихове судбине. Тиме је он директно повећавао неспокој тог напаћеног народа, изазивајући њихове најдубље и најискреније емоције, као што је на делу показао сву огољеност своје дволичности и своје неискрености.

У ком контексту треба посматрати предају Рамуша Харадинаја Хашком трибуналу, с обзиром на различита тумачења која износе поједини политичари?

Предајом Рамуша Харадинаја Хашком трибуналу отпочела је реализација једног од два сценарија коначног протеривања преосталих Срба из ове српске покрајине. Први сценарио је да се овом предајом инсценира „спонтана“ побуна Шиптара на Косову и Метохији уз логистичку подршку КФОР-а. Након што би шиптарски терористи очистили Косово и Метохију од Срба, „умешао“ би се КФОР и као некакав „фактор стабилности“ покушао да „смири ситуацију!“ Међутим, све то не би ништа вредело, јер тамо Срба више не би било.

Други сценарио је да се предајом Рамуша Харадинаја, уз потпуну контролу оваквих „спонтаних побуна“, преда још један број Шиптара Хашком трибуналу како би се изазвале симпатије међународне заједнице, а онда та ситуација била искоришћена да се изазову немири на југу централне Србије. А уколико би те немире осудила наша јавност и ако би наше институције деловале у циљу спречавања ескалације тероризма и сепаратизма, онда би та тзв. међународна заједница тамо интервенисала, што је већ виђено више пута и у Републици Српској Крајини и у Републици Српској. Тада би се те међународне снаге поставиле као некакве граничне снаге које наводно раздвајају зараћене стране, а у

ствари, оне би спречавале регуларне и легитимне српске снаге да се обрачунају са терористима и сецесионистима.

Даљи сценарио је потпуно познат и он води самосталности Косова и Метохије, југа централне Србије итд. и њиховом отцепљењу од Србије. Ето, то су два сценарија која су реално изводљива.

Недавно сте помињали да имате сазнања о договору представника наше власти и КФОР-а који се односи на повлачење Војске Србије и Црне Горе из тог подручја?

Па није то никакав званични договор. То је једноставно одлука која је требало да се спроведе од стране наше војске и та одлука је настала на бази самовоље министра Давинића. Такав издајнички чин спречила је Српска радикална странка истовременим обавештавањем наше јавности и покретањем иницијативе за смену дотичне особе са места министра одбране.

У образложењу те иницијативе налази се и овај део који се односи на самоволну одлуку министра Давинића о повлачењу наше војске са југа Србије, односно са линије разграничења.

Шта је коначно са том иницијативом за смену министра Давинића?

Та иницијатива је у току и ми у парламенту Државне заједнице треба да прикупимо довољан број потписа. Значи, треба да добијемо подршку још неке посланичке групе како бисмо испунили одговарајућу скупштинску процедуру.

ДОС „Сабљом“ покушао да изврши политичко убиство Шешеља и да уништи Српску радикалну странку

Господине Мирчићу, реците нам нешто о последњој седници Одбора за безбедност Скупштине Србије која се односи на разматрање извештаја о акцији „Сабља“.

Акција „Сабља“ је, уз ванредно стање, била противуставна и противзаконита акција. Она је искоришћена, не само из разлога откривања починилаца Ђинђићевог убиства, него је главна суштина читаве те акције била да се изврши обрачун са политичким неистомишљеницима досовске власти.

У извештају, у једном сепарату који је доставио МУП, стоји децидирано наведено „да је Војислав Шешељ главни по-

литички подстрекач атентата на Зорана Ђинђића, а да су му у томе помагали генерал Аца Томић, Бора Микелић и други, као и да су се они удружили, не само како би извршили убиство Зорана Ђинђића, него како би се нарушио укупни уставни поредак Србије!”

Ово је потпуно јасно, мислим да се у краћој дефиницији није могла прецизније одредити суштина акције „Сабља”. Иначе ове извештаје МУП-а потписивао је тадашњи министар полиције Душан Михајловић. Досовска власт се обрушила на своје политичке неистомисљенике и посебно на нас радикале и на нашег председника др Војислава Шешеља. Они су сами написали оптужницу против Шешеља на основу које је наш председник отишао да се бори са најмоћнијом немани данашњег света. Овом оптужницом досовци су покушали да изврше политичко убиство др Војислава Шешеља, као што су покушали да униште и нашу странку. Они су упутили медијски позив свима да слободно и без одговорности нападају СРС и да ће бити потпуно заштићени.

Да, сећамо се оних небулозних изјава тадашњег министра културе Бранислава Лечића.

Не инсистирам на именима људи који под ударом хемијских супстанци које се зову опојна средства, односно дроге, вуку различите потезе, јер највећу одговорност имали су они који су, вршећи одговорне функције, доносили противставне одлуке, као што је била одлука о увођењу ванредног стања. Ту су и противзаконите одлуке о хапшењу и привођењу грађана Србије, чиме су драстично била нарушена и повређена сва људска и грађанска права.

Да ли можете да именујете најодговорније појединце који би морали да одговарају за оно што су учинили? Ко су ти који представљају алфу и омегу „Сабље” и ванредног стања?

Осим оне оперативне полицијске хајке на грађане Србије, највећа хајка је била она медијска. Сва она саопштења за јавност, све оне медијске дрилове и брифинге уредницима медија потписивао је и организовао Беба Поповић. Потпуно је чудно и веома несхватљиво да такву и толику власт има

особа која у то време није имала никакву, чак ни најмању, службену функцију у Влади Србије. При том, то је особа која је по образовању и по својој професионалној вокацији угодитељ, односно конобар, а не политичар нити државни чиновник.

Он је права парадигма за читав тај „новодемократски талас” који се обрушио на Србију 5. октобра 2000. Значи, један човек, тај Беба Поповић, у том тренутку је буквално одлучивао о животу и о смрти! Он је одлучивао који ће политичар бити ухапшен, колико ће се држати у притвору, који ће људи из привреде бити ухапшени или који ће, у крајњем случају, бити ускраћени за живот. Он је одлучивао и о судбини новинара, а онај случај са Тапијем је еклатантан пример да је Беба одлучивао и о свету уметности. Углавном, Беба је био алфа и омега „Сабље”.

Али, како је онда могуће да и даље тај исти Беба ведри и облачи нашим медијским простором, његове изјаве дижу велику прапину, о њима се расправља у скупштинским органима?

Могуће је јер и даље медијски простор Србије обликују Сорошевици, као што је Б-92, као што су: „Политика”, „Студио-Б”, „Време”, „Данас”, итд. Исто тако, могуће је јер су у власти Србије многи делови досовског режима за које је Беба Поповић политички ментор и политички учитељ.

Како оцењујете политичко-безбедносну ситуацију у Војводини која је веома динамична и коју карактеришу упадливи експеси? Акције покрета „64 жупаније” забринуо је јавност, а посебно приказивање широм Војводине филма „Трианон” Колтаја Габора, у којем се величају антисемитске и антисрпске идеје, као и појава летака ових дана у Бачкој на којима пише „Велика Мађарска”, „Имај веру - имаћеш и мађарску државу”, итд.

Ситуација у Војводини не разликује се много од ситуације у осталим деловима Србије, с тим што има и неких посебности, које сте и ви већ назначили у питању. Осим те опште нестабилности и те опште нарушености безбедности грађана Војводине, што је последица немара и бахатости и садашње покрајинске власти, као и рада садашњег покрајинског Извршног већа, ситуацију у Војводини погоршавају и међунационални односи, у смислу манипулација питањем положаја националних мањина.

Политичка манипулација се огледа у оном делу где лидери политичких партија које представљају националне мањине злоупотребљавају своје сународнике уносећи међу њих стрепњу, неспокој, али и нерална политичка и национална очекивања. Да то нема одговарајућег одговора у матичним земљама тих националних мањина, најбоље се види по исходу недавног референдума у Мађарској о двојном држављанству. Као што знате, тај референдум је пропао, а то је и потврда да идеје мађарских сепаратиста представљају чисту политичку авантуру, највише упорену управо против самих Мађара.

Државне тајне на тацни

Свуда у свету државне и војне тајне су строго чуване. Они који их одају носе најтеже конвенције. Међутим, то није случај у нашој земљи. Наш министар одбране, уз помоћ начелника Генералштаба, ваљда због боље обавештености јавности, новинаре и фоторепортере уводи у најстроже чуване тајне. Српска радикална странка је због тога поднела Окружном јавном тужилаштву у Београду кривичну пријаву против министра одбране Србије и Црне Горе Првослава Давинића, Драгана Паскаша, генерал-потпуковника, начелника Генералштаба Војске Србије и Црне Горе, генерал-мајора Љубисава Тодоровића, начелника Управе за оперативне послове Генералштаба, и НН лица, референта за објекте посебне намене у Оперативној управи Генералштаба Војске Србије и Црне Горе и команданта објекта посебне намене у Гардијској бригади Војске Србије и Црне Горе.

Кривична пријава против Давинића поднета је због тога што је, након погибије војника у касарни „Топчидер”, предузео више активности којима су ометене и доведене у опасност војне и одбрамбене мере у припреми одбране земље.

Министар одбране је, супротно одредбама Уставне повеље и Закона о кривичном поступку, иницирао, организовао и учествовао у раду невладине комисије која је, паралелно са судском истрагом, истраживала догађаје у касарни „Топчидер” са циљем да се у јавности стекне утисак да је смрт повезана са скривањем хашких оптуженика у објектима посебне намене, што је за последицу имало пад поверења јавности у Војску, слабији одзив регрута, пове-

ћање захтева за цивилно служење војног рока, а све заједно довело је до слабљења борбене готовости војске у целини.

Заменик председника Српске радикалне странке, Томислав Николић, наводи да је, у истом циљу, Давинић јавности објаснио да је по основу командне одговорности, због погибије војника, смењен командант Гардијске бригаде, пуковник Радомир Ђосић, иако претходно није спроведен поступак утврђивања одговорности, који је прописан Законом о Војсци Србије и Црне Горе и Уредбом о стању у служби, иако наведени пуковник није смењен са дужности због неспособности, већ је пензионисан на лични захтев.

Давинић је, такође супротно дужности чувања државне и војне тајне, омогућио улазак групе НН новинара и фоторепортера у објекат посебне намене „Караш” и поред противљења команде и органа за обезбеђивање објекта. Министар одбране је својим активностима извршио кривично дело подривања војне и одбрамбене моћи. Кривичне пријаве против начелника Генералштаба Војске СЦГ Драгана Паскаша, начелника Управе за оперативне послове Генералштаба Љубисава Тодоровића и НН лица, поднете су за кривично дело непредузимања мера за заштиту војне јединице.

Николић је навео да је неовлашћеним уласком у објекат „Караш”, који вреди неколико милијарди долара, он постао потпуно неупотребљив и да је тиме нанета велика материјална штета.

„Тај објекат не може да буде коришћен за другу намену. То је била једна од тајни коју чак нису одали ни официри из бивше ЈНА који су се налазили у другим државама у време кад смо ратовали против НАТО-а. Свима је познато колико је пута гађана касарна у Топчидеру, колико је пута гађана касарна у Раковици и на још неким планинама, где се отприлике знало да ми нешто тамо имамо, али никада нису погодили. Затим се појави Првослав Давинић

на капији, кога нико због страха не може да заустави, и каже – отварај, разваљуј. Е па, ово је још увек држава. Нека донесу закон да тамо где се појаве Давинић, Тадић и одстали не важи ниједан закон”, изјавио је заменик председника Српске радикалне странке.

Преносимо интегралну верзију кривичне пријаве:

1. Осумњичени Првослав Давинић:

Као министар одбране и члан Савета министара Државне заједнице Србија и Црна Гора, у периоду од 5. октобра 2004. године па до краја фебруара 2005. године, супротно својим службеним дужностима, после трагичне погибје војника у касарни „Топчидер”, за време служења војног рока у Гардијској бригади, предузео више активности, којима су ометене и доведене у опасност војне и одбрамбене мере за припрему одбране земље, тако што је:

а) супротно одредбама Уставне повеље и Законика о кривичном поступку, о независности судских органа, иницирао, организовао и учествовао у раду невладине комисије, која је паралелно са судском истрагом истраживала догађај у касарни „Топчидер”, са циљем да се у јавности стекне уверење да је смрт војника повезана са скривањем „хашких оптуженика” у објектима посебне намене, што је за последицу имало пад поверења јавности у Војску, слабији одзив регрута на служење војног рока, повећање захтева за цивилно служење војног рока, а све скупа је довело до слабења борбене готовости Војске у целини;

б) у истом циљу, у јавности објавио да је, по основу командне одговорности, смењен командант Гардијске бригаде пуковник Радомир Ћосић, због погибје војника, иако претходно није спроведен поступак утврђивања одговорности, који је прописан Законом о Војсци Србије и Црне Горе и Уредбом о стању у служби, мада наведени пуковник није смењен са дужности због неспособности, већ је пензионисан на лични захтев;

в) супротно дужности чувања државне и војне тајне, те одредбама члана 2, 6, 11, 17-28 Уредбе о критеријумима за утврђивање података значајних за одбрану земље који се морају чувати као службена и војна тајна... („Службени лист СРЈ” број 54/94) и супротно прописаном режиму за-

штите и маскирања објеката посебне намене у Гардијској бригади у Војсци Србије и Црне Горе које је одредио начелник Генералштаба ДТ бр. 1-1 од 11. јануара 2005. године, организовао и реализовао улазак групе НН новинара и репортера у објекат посебне намене „Караш” у саставу Гардијске бригаде дана 11. фебруара 2005. године, око 13 часова, и поред противљења команде и органа за обезбеђивање објекта, који је степенован као „државна тајна”, на који начин је неовлашћено „државну тајну” учинио доступном непозваним лицима и угрозио даље коришћење објекта за предвиђену намену, што за последицу има и материјалну штету великих размера, због некорисћења објекта и измештаја великог система техничких инсталација везе и информатике, а да би накнадно оправдао наведене активности предузео је мере да се измени прописани степен тајности војног објекта;

– чиме би извршио кривично дело подривање војне и одбрамбене моћи из члана 121 став 1. Основног кривичног закона (ОКЗ) у стицају са кривичним делом Одавање државне тајне из члана 129 став 1. ОКЗ.

2. Осумњичени Драган Паскаш, Љубисав Тодоровић и НН лица:

Драган Паскаш као војни старешина, начелник Генералштаба Војске Србије и Црне Горе, Љубисав Тодоровић, као војни старешина, начелник Управе за оперативне послове Генералштаба Војске Србије и Црне Горе, НН војне старешине, референт за објекте и послове посебне намене у Управи за федеративне послове у Генералштабу Војске и Србије и Црне Горе и командант објекта за посебне намене „Караш”, дана 11. фебруара 2005. године, нису предузели прописане, наређене и друге очигледно потребне мере за осигурање објеката посебне намене па нису спречили да министар одбране Првослав Давинић неовлашћено у објекат посебне намене уведе групу новинара и репортера, са фотоапаратима и другим средствима за снимање, без њихове појединачне идентификације и узимања писаних изјава да су упознати са државном тајном, на који начин су неовлашћеним лицима учинили доступним локацију, намену, уређаје и начин обезбеђења објекта посебне намене „Караш”, а ти подаци представљају тајне податке од значаја за одбрану земље и степеновани су као „државна тајна”;

– чиме би, сваки посебно, извршио кривично дело непредузимање мера за заштиту војне јединице из члана 212 став 2. ОКЗ, у стицају са кривичним делима одавање државне тајне из члана 129 став 1. ОКЗ и одавање војне тајне из члана 224 став 1. ОКЗ и кривично дело повреда стражарске, патролне или друге сличне службе из члана 209 став 2. ОКЗ.

Образложење

Основана сумња да су пријављени извршили описана кривична дела произилази из неспорне чињенице да је објекат посебне намене „Караш” дана 11. фебруара 2005. године и више пута иза тог датума приказан у средствима јавног информисања (телевизијским, информативним емисијама, у штампи) у земљи и иностранству, на који начин су јавности учињена доступним обавештења и информације

Кривичне пријаве

о објекту посебне намене, који је према важећим прописима степенован као „државна тајна”.

Наиме, према Уредби о критеријумима за утврђивање података значајних за одбрану земље („Службени лист СРЈ” број 54/94), коју је донела Савезна влада Савезне Републике Југославије на основу члана 67 став 3. и члана 80 Закона о одбрани, између осталог, тајним подацима за одбрану земље сматрају се подаци о објектима, односно о свим врстама грађевинских објеката (надземних и подземних) од значаја за одбрану земље.

Спорни објекат „Караш,, последњом одлуком начелника Генералштаба од 11. јануара 2005. године проглашен је „државном тајном”.

Према истој Уредби (члан 17) опште мере заштите тајних војних података обухватају забрану неовлашћеним лицима приступа и уласка у објекте од посебног значаја, забрану снимања објеката, као и забрану јавног приказивања таквих објеката у средствима јавног информисања.

Према нашим досадашњим сазнањима, објекат „Караш” изграђен је 1963. године и све до сада, по предвиђеним плановима одбране, то је било седиште Врховне команде у случају рата. У изградњу таквог објекта и у инсталацију потребних средстава веза и информатике утروшена су огромна новчана средства.

После погибје војника Дражена Миловановића и Драгана Јаковљевића, гардиста који су споља обезбеђивали овај објекат, први пут се у јавности сазнало за постојање подземног објекта у касарни „Топчидер”, а важно је истаћи да тај објекат није идентификован нити гађан за време агресије НАТО 1999. године, као што је то био случај са другим објектима сличног значаја.

У настојању да се смрт поменутих војника доведе у везу са нарученом кампањом да је Војска антиреформска, да помаже и скрива „хашке оптуженике”, преко министра одбране и невладине комисије за испитивање догађаја више пута је у јавности подржавана намерно пласирана теза да су војници убијени од НН лица који су наводно скривани у подземном објекту.

Уместо да се цео случај препусти надлежним судским органима, министар одбране је јавно подржавао такву кампању и тиме битно нанео штету угледу Војске, повећењу коју је јавност имала у Војску, што је за последицу имало смањење одзива у Војску, повећање захтева за цивилно служење војног рока и тиме су у целини доведене у питање војне и одбрамбене припреме за одбрану земље, односно борбена готовост у целини.

После преношења надлежности војног правосуђа на цивилне органе Републике Србије и Републике Црне Горе, министар одбране је заједно са замеником министра одбране, начелником Управе за обавештајне и безбедносне послове и другим лицима, у намери да одржи и продуби пољуљано (не)повећење у Војску, супротно наведеним прописима организовао да се објекат „Караш”, дана 11. фебруара 2005. године, у потпуности отвори за јавност, супротно прописаном режиму заштите и да се у објекат уведе већа група новинара и репортера који објекат снимају и јавно приказују.

Како је објекат од стране начелника Генералштаба проглашен „државном тајном”, само је он, у складу са пропи-

сима, био овлашћен да измени и установи другачији режим тајности и да са тим у вези донесе одговарајуће одлуке и пропише даљу намену и заштиту објекта. Међутим, без спровођења одговарајућих поступака министар одбране је само издејствовао усмену сагласност садашњег начелника Генералштаба и писмену сагласност да објекат могу да посете министар и још нека одређена лица. Када се министар појавио са групом новинара, војне старешине су се усмено противиле да дозволе посету неовлашћеним лицима, али су супротно својим дужностима пропустили да предузму све прописане, наређене и очигледно потребне мере да спрече повреду тајности војног објекта.

Због изнетих разлога, у радњама пријављених су се стекла сва законом одређена обележја наведених кривичних дела, па се због тога подноси ова кривична пријава и подносила окружном јавном тужиоцу у Београду да по спроведеном поступку прикупљања потребних обавештења, против одговорних лица покрене кривични поступак у складу са законом.

Радикали зајјражили смену министира финансија Млађана Динкића

УНИШТИО СВЕ ШТО МУ ЈЕ ДОШЛО ПОД РУКУ

Српска радикална странка поднела је Скупштини Србије предлог за изгласавање неповерења министру финансија Млађану Динкићу као носиоцу већине незаконитих и противуставних радњи од 2000. године до данас. Поменути предлогом радикали само настављају континуитет критичког гледања на политику, зачињену низом незаконитих радњи, коју спроводи Млађан Динкић од гувернерских дана до министарске фотеле, предузимајући конкретне акције да се такво погубно деловање усмерено против привреде Србије и њених грађана заустави. Динкић је креирањем и спровођењем лоше монетарне и финансијске политике постао један од главних криваца за катастрофално стање домаће привреде. Динкић би требало да поднесе рачуне за рушење банкарског сектора, увођење иностраних банки на домаће тржиште без ограничења, приватно руковање девизним резервама НБС, Националну штедионицу, нереални курс, енормни спољнотрговински дефицит, уништавање осигуравајућих друштава итд. Као један од главних актера „Демократске пљачке Србије”, о чему овдашња штампа пуни новинске ступце, морао би да одговори на питање како су Милошевићеве милијарде са Кипра добрим делом завршиле у експертским рукама.

Преносимо интегралну верзију Предлога за изгласавање неповерења министру финансија Млађану Динкићу :

Млађан Динкић, министар финансија у Влади Републике Србије, представља једног од носилаца петооктобарске оружане револуције и лидера бројних противуставних и незаконитих радњи које је починио обављањем високих јавних функција у Србији и Србији и Црној Гори. Ипак, најгоре од свега је то што су готово све његове одлуке биле директно уперене против интереса грађана Србије.

Млађан Динкић је 6. октобра 2000. године са групом бандита упао у данашњу зграду Народне банке Србије, заузео је

и самопрогласио се за њеног гувернера. Накнадном одлуком Скупштине СРЈ покушао је да да правни легитимитет бандитском самопроглашењу за гувернера Народне банке. Бахатост и осиноност били су и остали кључна карактеристика Динкићевог односа, не само према политичким противницима, већ и према свим грађанима Србије. Млађан Динкић је био један од носилаца политичке хајке и прогона свих оних који су се некада супротстављали његовој политици.

Истовремено, потпуна окупација финансијског сектора, фискалне и монетарне политике државе Србије, као и злоупотреба, па и пљачка таквих ресурса државе Србије, била је и остала кључна карика у ланцу Динкићевих политичких превара.

У историји наше државе не постоји човек који је, као М. Динкић, на најбескрупулознији начин уништио финансијски систем са два најодговорнија места, места гувернера и места министра финансија.

Кренимо редом, од 5. октобра 2000. године.

1. Затварање четири велике државне банке без анализе о стању тих банака, без иједне компетентне оцене о стању потраживања тих банака на Кипру и у Њујорку, чиме је почело рушење домаћег банкарског финансијског сектора. Нису помагали протести хиљада запослених и вапај оних који су желели да се колико толико сачува банкарски систем Србије, јер Динкић је имао јасан налог и бескрупулозно га је спровео до краја.
2. Увођење иностраних банака на тржиште Србије без икаквих ограничења, тзв. гринфилд пројекти, где је дозвољено да аустријске и немачке банке без икаквих ограничења покупе штедњу у Србији.
3. Омогућавање тим банкама да тако покупућену девизну штедњу изнесу на рачуне у иностранству својих централа и да уз огромне зараде на разлици каматних стопа купују србијанску привреду и пљачкају грађане Србије.

4. Оснивање „Националне штедионице”, банке, уз помоћ девизних резерви НБС код „Еуроаксис” банке, чиме је интересна група његових пријатеља постала власник и „Еуроаксис” банке и „Националне штедионице”, све уз коришћење депозита НБС код те банке. Такође, од тренутка избора Млађана Динкића за министра финансија у Влади Републике Србије Г17+ преузима све кључне позиције у свим финансијским институцијама, али и јавним предузећима и привредним објектима који располажу значајним сумама новца. Његово повезивање са кумом српско-црногорске мафије Војином Лазаревићем потврђено је не само пословима везаним за „Националну штедионицу”, „Еуроаксис” банку и дистрибуцију и продају електричне енергије, већ и за последње постављање директора у фабрици лекова „Галеника”, извесног Стипчића, који је, да не буде забуне, сасвим случајно кум Војина Лазаревића.
5. Приватно руковање девизним резервама Народне банке Србије. Пласмани код „Еуроаксис” банке.
6. Противзаконито располагање државном имовином у случају коришћења пословног простора ЗОП-а.
7. Давање повлашћеног статуса „Националној штедионици” у случају исплате старе девизне штедње. Давање лиценце за трговину обвезницама старе девизне штедње, што је омогућило „Националној штедионици” монопол на тржиште обвезницама старе девизне штедње као и енормне зараде кроз провизије.
8. Установљавање личних критеријума у банкарском сектору у домену контроле банака. Све банке су у позицији да једног дана могу бити затворене и да увек важе Динкићеви критеријуми, што је увело потпуну несигурност у банкарски сектор. Дискреционо право гувернера Динкића да у домену супервизије банака сам, без икаквих критеријума процењује кредитни портфолио пословних банака му је омогућио да на тај начин одређује вредност капитала сваке банке. На тај начин је, уз његову слободну процену, капитал банака могао да се смањи и до 10 милиона долара. Тако је у случају „Комерцијалне банке” један налаз сектора контроле замењен другим кад је на чело те банке доведен представник Г17+. Истовремено, то је био начин да се директори одређених банака путем уцене ставе под његову потпуну контролу и доведу у позицију да бескомпромисно служе његовим интересима. Та врста покривености банкарског сектора од стране господина Динкића је довела до потпуног престанка важења било којих критеријума који би објективно одређивали позицију пословне банке на тржишту, а истовремено су представљали потпуну несигурност у банкарском сектору за

све коминтенте који би на бази тих критеријума извршили избор пословне банке. Несигурност коминтената и банкара је управо оно што даје простор Динкићу да уз маркетинг Г17+ и уз своје личне и партијске везе одређује и развија оне банке за које он има неоспорни лични интерес. Најбољи пример за то је фаворизовање „Делта” банке у ситуацији уништавања „Комерцијалне банке” на пример, као и неких других банака са којима господин Динкић није нашао свој лични интерес.

9. Вођење монетарне политике на начин који директно уништава српску привреду. Увођење у домен контроле банака критеријума које на тржишту могу издржати једино стране банке, које нису у претходној деценији кредитирале српску привреду исцрпљену ратом и санкцијама.
10. Уништавање биланса домаћих банака до потпуне окупације коју врше стране банке. Домаће банке су после 5. октобра имале пласмане у привреди која је била исцрпљена санкцијама и бомбардовањем. Десетогодишњи период санкција је оставио страшне последице по билансе домаћих фирми. Непримерено увођење базелских критеријума на такву српску привреду је довело до тога да су кредитна портфолија домаћих банака била изложена према таквим предузећима. Неадекватно прилагођавање биланса тих банака новим критеријумима које је од њих захтевала нова Народна банка је довело до тога да је практично највећи део биланса домаћих банака жртвован таквом поимању пословног банкарства. Наравно да је резултат тога фаворизовање страних банака, пошто су новопридошле банке на тржишту Србије имале перфектне билансе, јер нису пословале са привредом Србије у деценијском периоду санкција. Нормално је да је и само име страних банака у условима неповерења у домаћи банкарски сектор довело до усмеравања нове девизне штедње управо у те банке. Тако прикупљена девизна штедња је без икакве посебне регулативе од стране Народне банке пребацивана на рачуне у иностранству тих банака одакле је, али уз огромне зараде у разликама каматних стопа, враћена у земљу и пласирана

тим истим грађанима и искоришћена за куповину фирми у Србији, али овај пут од стране повлашћених клијената тих банака. Најмање што је Народна банка требало да уради у тим случајевима, то је законска регулатива којом би, на пример, Народна банка имала контролну функцију код тих и таквих пласмана.

11. Дискреционо право о отварању односно затварању банака је код једног човека. Не важе исти критеријуми за све, његове банке имају потпуно повлашћени третман. Млађан Динкић и његов гувернер Радован Јелашић чак су се дрзнули да банкама којима не могу да замере на солвентности, добром пословању и обавезним резервама, пребацују лош менаџмент, директно се мешајући у избор руководећих људи у приватним банкама.
12. Вођење политике нералног курса динара где он, а не тржиште утврђује дневни курс динара. Господин Динкић је у време свог пословања на месту гувернера Народне банке курс динара утврђивао одокативном методом на бази субјективне процене о маркетиншким ефектима политике стабилног курса динара на даље јачање његове политичке позиције и интересне групе коју он представља. Он при том, наравно, није водио рачуна о ефектима на реални сектор и на стање у привреди, што је резултирало потпуним обесмишљавањем сваке производње у земљи, јер је, наравно, увоз далеко јефтинији од било које домаће производње у земљи. Нико се са позиције Народне банке није позабавио ни структурном проблематиком таквог увоза, тако да је резултат тога највећи спољнотрговински дефицит икада. Чак је два и по пута већи него у најгорој години, када је земља била бомбардована три месеца. Сада су ти показатељи отишли дотле да му и ММФ прави проблем због спољнотрговинског дефицита, а све то заједно, уз политику маркетиншки стабилног курса без икаквих реалних показатеља, води ка угрожавању спољне позиције земље, поготово у години у којој озбиљно предстоји почетак испуњавања обавеза према страним кредиторима. Највећи спољнотрговински дефицит икада.

13. Убијање привреде Србије кроз банкарски сектор, чиме се и најбоље српске фирме због критеријума НБС у домену супервизије проглашавају лошим пласманима. Примена критеријума Народне банке Србије у домену супервизије без икакве претходне анализе је довела до тога да се и најбоље српске фирме проглашавају ризичним пласманима у билансима домаћих банака. Наравно да као такве, те исте фирме губе кредитну способност зато што банке већ у следећој фази престају да дају кредите тим српским фирмама. Чему могу да се надају мала и средња предузећа са искривљеним билансима због нералног курса у условима пословања под санкцијама. Наравно да све то заједно онеспособљава домаћу привреду и прави од ње ризичног дужника. Све то води до потпуног уништења српске привреде. То је у теорији банкарства најперфиднији модел, јер се на софистициран начин, преко пословног банкарства, а због регулативе централне банке, уништава привреда.

14. Затварање домаћих, а сада и страних банака које нису њему по вољи а без јасних и прецизних критеријума, што потпуно руши амбијент за инвестирање. Дискреционо право господина Динкића на позицији гувернера Народне банке му је омогућило да он процењује које домаће банке ће пословати, а које не и да не важе исти критеријуми за све. Затварање неколико домаћих банака без разумевања и јасних критеријума за све је довело до губитка поверења у домаћи банкарски сектор, што је резултирало потпуним окретањем клијената према иностраним банкама због страха да би једнога дана неке њихове банке могле бити преко ноћи затворене. Динкић се, као министар финансија, посредством господина Јелашића, није зауставио само на домаћим банкама, већ је то искуство проширио и на неке стране банке које нису имале зелено светло од стране господина Динкића да постану власници неких банака у земљи. Свежи су примери да се озбиљан инострани капитал нађе пред дилемом шта даље чинити у условима када без икаквих претходних најави дође до затварања банке у ко-

ју су они инвестирали. То потпуно онеспособљава озбиљне нове инвеститоре да размишљају о неким инвестицијама у такву српску привреду. За инвеститоре најважнији критеријум, критеријум стабилности потпуно је немогуће постићи у условима када један човек процењује шта је то добар, а шта је лош капитал. Истовремено, немање поступности у свим тим акцијама доводи стране инвеститоре у позицију да се уздржавају од било каквих озбиљних инвестиција у Србији. Просто речено, он је човек који прихвата само инвеститоре који имају конкретне пропуснице за српску привреду, а које је он издао.

На тај начин, због непостојања критеријума, једноставно не постоји клима за озбиљне инвеститоре, јер они ниједног тренутка не могу да предвиде када ће им господин Динкић, из само њему знаних разлога, отказати гостопримство.

15. Смишљено и организовано уништавање српских осигуравајућих друштава. По плану и програму, друштва морају да се затворе, а само оне стране компаније које њему плате рекет добродошле су на наше тржиште.

16. „Делта” - Динкић - Вук Хамовић, највећи интересни лоби икада. Ако се анализира пословање „Делте” после 5. октобра, јасно је да прво „Делта” банка, а са њом и све компаније које „Делта” представља уживају свесрдну подршку господина Динкића. Да ли да се ради о избегавању екстрапрофита, да ли се ради о државним депозитима код „Делта” банке, да ли се ради о тендерима, у свим случајевима је фаворизован третман те групације. До дана данашњег „Делтини” људи су први сарадници господина

Динкића и преко њих се спроводи формално тај утицај, суштински, Динкић је обогатио Мишковића најмање десет пута од 5. октобра, што је финализирано продајом „Делта” банке и конкретним финансијским ефектима које је он из тога извукао. Јасно је да је биланс те банке, као и њен капитал, у најмању руку проблематичан, као и биланс четири затворене државне банке, али Динкић за то није марио, јер је неспоран његов интерес у том случају. Што се тиче Вука Хамовића, треба рећи да је, захваљујући девизним резервама Народне банке Србије, постао прво један од власника „Еуроаксис” банке, а преко ње и електроенергетског ситета Србије. Монополску позицију у трговини струјом засновану на тим истим депозитима Вук Хамовић је превео и на власништво кроз „Националну штедионицу” на управљање домаћим банкарским финансијским сектором. После четири године од постојања лако је израчунати који су финансијски ефекти такве позиције ако знамо да Народна банка Србије и даље држи девизне резерве код те банке, као и да „Национална штедионица” и даље има монополске позиције у управљању државним ресурсима.

17. Нерешавање афере Кипар – подношење извештаја о томе како и на који начин су нестале те милијарде долара на Кипру.

18. Млађан Динкић понизио је целу Србију својом криминалном одлуком по којој форсира и финансира деунцијантску активност грађана Србије, пријављивањем неиздавања фискалних рачуна и плаћањем денунцијаната са 500 динара. Таква врста активности не само што је противуставна и противзаконита, већ дубоко вређа морал сваког грађанина Србије.

Могли бисмо Вам овако набрајати о злоделима Млађана Динкића још 100 тачака, али ни то не би било довољно. Човек је за пет година на систематски начин успео да уништи финансијски систем Србије, домаће банке, да омогући страним

банкама, чак и оним којих нигде нема у банкарским алманасима да дођу, покупе паре грађана из Србије, а да онда он и његови пријатељи тим истим парама постану власници Србије. Ко је власник „Еуроаксис” банке, или ко је власник „Националне штедионице”? Нека објасни Народна банка Србије зашто држи и даље девизне резерве у тој банци, или како је могуће сачувати лиценцу и пословати у Србији ако сте домаћа банка.

Записници које његови чиновници напишу о банци у току боравка у њој преправљају се под директном контролом Млађана Динкића. Чиновници Народне банке Србије добијају прецизне инструкције за колико и како треба смањити капитал неке домаће банке да би се она потом затворила или продала његовим пријатељима. Или, још горе, на бази којих анализа се прво затварају четири државне банке, а сада скоро, једна приватна је продата по врло високој цени. Ко о томе просуђује, пошто је јасно да без домаћих банака нема ни домаће

привреде. Која су то острва којима се распродаје Србија? На који начин води монетарну политику и политику курса динара, ако за резултат имамо уништење домаће привреде и најгори дефицит у спољнотрговинском промету са иностранством? Ко ће моћи после њега да Србију направи нормалном земљом, ако је 2006. година почетак дужничке кризе којој нема краја у овако уништеној привреди? Како је могуће да се Народна банка Србије бави и осигуравајућим друштвима и свим оним стварима где Г 17+ види интерес? Сви смо ми, а да то не знамо, директни таоци господина Динкића. Цела привреда, банкарство, ми, наша деца као будући грађани земље која ће бити у дужничкој кризи. Постоје озбиљне анализе разних стручњака где све то води.

Не само да домаћи банкарски не знају ниједног дана у земљи Србији шта им он може приредити, него то више не знају ни страни, који нису њему по вољи. Свима нама управља један човек – директно или индиректно он свима нама кроји судбину, да ли са позиције министра финансија или преко гувернера Народне банке Србије. Последњи је тренутак да се саберемо, пре него што то постане немогуће. Финансијска снага господина Динкића је немерљива – ако само узмемо у обзир да он не само да управља са четири највеће државне банке тако што је, затворивши их направио „Националну штедионицу”, са свим својим банкарима, са девизним резервама државе код „Еуроаксис” банке, свим осигуравајућим друштвима преко Народне банке Србије, јавним предузећима преко ММФ, Војском преко Министарства одбране, него управља и животима свих нас. Он је човек који процењује колико ће коштати тај ваш хлеб и колико ћете још бити запослени у вашем предузећу. Он процењује колико ће коштати кредити за изнурену српску привреду и коме све то треба да платимо. Наравно, пошто нису сви грађани Србије банкарски и економски стручњаци, они и не сањају дубину понора у који их је из разлога својих личних интереса гурнуо Млађан Динкић и они које он представља.

Ко је фалсификовао Закон о раду и ко на њо с одобравањем гледа

ПРАВНО- ТЕХНИЧКА РЕДАКЦИЈА ?

Динкић наговорио Марковића да фалсификује Закон о раду који шаље Тадићу, и кад је Закон отишао из Скупштине, јавио Тадићу да му стиже фалсификовани Закон. Иницијативом да се Уставни суд изјасни о спорном Закону, председник Србије заправо показао да се слаже са његовим текстом

Након што је председник Србије Борис Тадић ипак потписао фалсификовани Закон о раду, поставља се питање коме је требала представа коју су он и његова странка неколико дана пре тога приредили јавности, када је он тај исти закон одбио да потпише, тврдећи да није реч о закону који су посланици усвојили у републичком парламенту. Тадић је свој потпис образложио тврђњом да га на то приморава Устав, иако није познато да некога, било где на кугли земаљској, устав или неки закон приморавају да потпише фалсификат. Да апсурд буде већи, све се то дешавало у време када су његове демократе најављивале да ће поднети кривичну пријаву против председника Републичке скупштине Предрага Марковића због фалсификовања. Све се то дешава и након изјашњавања републичког парламента о фалсификованој верзији закона, када су посланици Демократске странке тврдили, исто као и њихове колеге из Српске радикалне странке, да је закон кривотворен, односно да Скупштина није два пута гласала о истом тексту закона. Тадић је након чина потписивања изјавио да је упутио захтев Уставном суду Србије да хитно преиспита уставност тог закона, али и ово мора да се узме са резервом, пошто је дан након ове Тадићеве изјаве председник тог суда Слободан Вучетић изјавио да није примио захтев председника Републике. Тадић је затим обавестио јавност да ће комплетну документацију доставити вршиоцу дужности републичког јавног тужиоца Слободану Јанковићу. Неки су скептични и према овој његовој иницијативи и нагађају није ли она уследила након изјаве заменика пред-

седника Српске радикалне странке Томислава Николића, да је иницијативом да се Уставни суд изјасни о спорном Закону о раду, председник Србије заправо показао да се слаже са његовим текстом.

Николић је изјавио да је због фалсификовања закона Тадићева Демократска странка поднела кривичну пријаву и да му није јасно „на чије наговарање је Тадић потписао фалсификовани закон“. „Преко посланика ДС-а поручио сам Тадићу да не потписује закон зато што има довољно доказа да је фалсификат, и додао да неће бити одговоран за кршење Устава, јер је за то потребна двотрећинска већина у Скупштини Србије, а радикали не би гласали да је прекршио Устав“. Николић је оптужио председника Скупштине Предрага Марковића, министра за рад Слободана Лаловића и финансија Млађана Динкића да су учествовали у фалсификовању закона. „Динкић је наговорио Марковића да фалсификује закон који шаље Тадићу, и кад је закон отишао из Скупштине, јавио Тадићу да му стиже фалсификовани закон. Какав је то човек?“, пита се Николић.

Како се понашају поједини министри и докле иде њихова дрскост, можда сведочи и изјава министра за рад, запошљавање и социјалну политику Слободана Лаловића, који је, објашњавајући да ће након потписивања закона, он ступити на снагу у редовној процедури, још једном „подсетио“ јавност да је његово министарство припремило неколико измена Закона о раду, због тога што су, усвајањем амандмана, неки његови чланови дошли у колизију.

Изгледа да је у својим ставовима доследна једино Српска радикална странка, која намерава да ствари истера на чистац и не одустаје од иницијативе за смену председника Скупштине Предрага Марковића. Изгледа да ће за то своје право морати да воде „рововску“ битку, јер председник Скупштине одбија да иницијативу уврсти у дневни ред скупштинског заседања. Скупштинска већина најпре није изгласала да иницијатива по хитном поступку буде уврштена у дневни ред а затим је Марковић одбио да то уради, иако га на то обавезује Пословник о раду парламента, који прецизира да иницијатива мора да буде стављена на дневни ред најраније три дана а најкасније 15 дана од њеног подношења. Председник Скупштине то није урадио уз једно крајње небулозно објашњење – да је за то крив недостатак пословника. Његово објашњење је крајње нелогично јер би то значило да пословник забрањује било коју иницијативу народних посланика за преиспитивање одговорности и рада чланова Владе. Таква забрана не постоји нигде у свету. Марковић је затим покушао да се извади тврдећи да су се посланици о томе већ изјаснили, што такође није тачно јер се радило о изјашњавању да се иницијатива по хитном поступку уврсти у дневни ред.

Злочиначки амандмани

Да није било Српске радикалне странке, све би могло да се заврши на томе да је за фалсификовање закона крива правно-биротехничка служба Скупштине, која је себи дала за право, где чуда, да редигује Закон о раду, који је усвојила републички парламент, када на то нису желели да пристану поједини подносиоци амандмана, а били су лепо замољени, неки чак и позвани у кабинет председника Скупштине, и то само дан након усвајања Закона. „Сутрадан после гласања и усвајања Закона о раду добио сам телефонски позив из кабинета председника Скупштине. Отишао сам на разговор. Господин Предраг Марковић ми је предложио да дам сагласност да у овом тексту члан 118 не оде на потпис председнику Републике, говорећи ми да члан 120 и члан 118 имају исти текст. Пошто знам да члан 118 обавезује послодавца да исплати минули рад, топли оброк и регрес радницима, а члан 120 говори да послодавац није у обавези, може а не мора, што значи да је у супротности, децидно сам одбио такав предлог и тражио да ми се прочита наслов испред тог члана. То смо урадили, господин Милан Марковић је био присутан. Сачекао сам прилику да појасним и, између осталог, рекао сам председнику Скупштине да, ако бих ја прихватио тако нешто, да то је против рада парламента и противзаконито, да бих на тај начин ја оштетио све запослене у Србији”, каже Бранислав Стевановић, посланик Српске радикалне странке, подносилац амандмана на члан 118, који је усвојен у Скупштини, а онда нехотице или злонамерно избрисан.

Затим следе најразличитија објашњења како је дошло до мале преправке Закона, или, како тврди председник Марковић, до „уклањања колизија”.

По образложењу председника Скупштине, а што би неупућени ваљда требало да знају, Влада припрема неопходне измене закона, који је након усвајања „морао већ сутрадан, пре него што је послат на потписивање председнику, да претрпи правно-биротехничке редакције, због нело-

гичности и колизија спорних чланова и амандмана”. Затим је ревносни председник парламента објаснио да је након „уклањања колизија”, о чему су се подносиоци амандмана усагласили, иако нису, обавестио председника Републике, позивајући на сарадњу његове стручне службе. „Али, како смо и Тадић и ја били одсутни из Београда, уследила је преписка служби у којој је поново забуну унела прес-служба председника Републике, која је већ једном направила збрку обавештавајући да је над Тадићем извршен атентат. Изгледа да је неко злонамерно хтео да испадне да председник Републике потписује законе док је на путу, што он, срећом, није дозволио и поступио је по мом савету – вративши закон на поновно гласање након реакција”.

Томислав Николић, међутим, каже: „Господин Предраг Марковић се усудио да фалсификује Предлог закона који је усвојила Народна скупштина. Намерно кажем да фалсификује. Мислим да су га фалсификовали други, сада се крију и склањају, сада ћуте, преузео је Предраг Марковић на себе, на своја плећа и своју заинтересованост кривицу. Лакше је бранити њега у Скупштини, оставио је утисак човека који воли да брине о демократији и да је помиње, али прави кривци су они који су закон изменили, министар финансија и министар рада, посебно министар финансија који је још имао додатну дозу цинизма, па јавио служби председника Републике да су изменили закон”.

Након што је Тадић вратио непотписан закон, фалсификат је владајућом већином у републичком парламенту усвојен. Посланици Српске радикалне странке и Демократске странке, револтирани, нису присуствовали гласању. Али господу из владајуће већине не интересује шта мисле посланици и народ који они репрезентују. Речи које су изговорили посланици Српске радикалне странке у Скупштини, тврдећи да се ради о грубом кршењу Устава, нису ни допрле до њих. Никога од њих не интересује шта изјављује Зоран Красић када каже да је то „амнестирање, накнадна легализација нечега што Народна скупштина није усвојила” или, Томислав Николић, који поручује одговорнима: „Ви нисте доставили Закон о раду председнику Републике. Ви сте доставили текст

срочен са министрима, министром финансија, рада и ва-шим стручним службама. Немојте да лажете да по члану 161 секретар има право да врши правно-биротехничке редакције закона. Није тачно. Секретар може да врши правно-биротехничке редакције само објављеног закона, његову исправку, на основу онога што је усвојено и само онога што је објављено у „Службеном гласнику”, ако није објављено у тексту у коме је усвојено”, или можда то што изјављује Александар Вучић, обраћајући се посланицима: „Што се тиче те једне ствари о којој се одлучивало или требало да се одлучује овде (мисли на Скупштину) је кључно питање да ли сте ви послали закон који су усвојили народни посланици или нису? Нисте послали тај закон. Фалсификовали сте и починили тешко кривично дело. Ту је сва прича завршена”.

Тако је вишедневна расправа и скупштинска полемика о Закону о раду све заједно са Законом, бачена у воду а бирачима директно плунуто у лице. Да грађани Србије нису по правили сумњивичиви, а неки посланици, „немајући другог посла”, навикнути да штите своја и права својих бирача, при томе трудећи се да поштују закон и Устав, цела прича о фалсификовању Закона о раду би могла да буде завршена на томе да је за све крива правно-биротехничка служба и да се према тврдњама неких министара радило о злочиначким амандманима. Међутим, радикали који су тражили да се поштује закон, почели су да говоре о фалсификовању, и затражили смену Предрага Марковића.

Текст Иницијативе за смену председника Народне скупштине Републике Србије преносимо у целини:

На седници Народне скупштине Републике Србије одржаној 4. марта 2004. године народни посланик Предраг Марковић изабран је за председника Народне скупштине Републике Србије.

Чланом 28. Пословника Народне скупштине Републике Србије прописано је да председник Народне скупштине:

- обавља послове предвиђене Уставом,
- председава седницама Народне скупштине,
- стара се о примени Пословника Народне скупштине,
- стара се о благовременом и усклађеном раду радних тела Народне скупштине,
- обавља и друге послове предвиђене законом и овим Пословником.

Овим предлогом указујемо да је Предраг Марковић, на најгрубљи могући начин, свесно прекршио члан 28 и члан 180 Пословника Народне скупштине Републике Србије достављањем Закона о раду председнику Републике, ради проглашавања указом, са другачијим текстом закона од оног који је усвојен на седници Народне скупштине Републике Србије 17. фебруара 2005. године.

Да је ова тврдња тачна, указују следеће чињенице:

- У члану 105. Закона о раду који је достављен председнику Републике ради проглашавања указом, на који није поднет амандман, у ставу 3. наведеног члана, уместо речи „овог закона” унете су речи „тач. 1) -4”,
- У члану 108 додата је тачка 4) иако није постојао амандман на тај члан који предвиђа такву измену,
- У члану 118 изостављена је тачка 7) из усвојеног амандмана.

Све ове чињенице лако се могу утврдити увидом у поднете амандмане, стенографске белешке са седнице Народне скупштине Републике Србије од 17. фебруара 2005. године и увидом у текст Закона о раду који је достављен председнику Републике ради проглашавања указом.

Достављајући председнику Републике Закон о раду, ради проглашавања указом, у измењеном тексту од оног који је усвојен на седници Народне скупштине Републике Србије Предраг Марковић као председник Народне скупштине Републике Србије свесно је изменио смисао закона, поготово ако се има у виду да измена дела текста члана 105 став 3. и пребацавање усвојених тачака из једног члана у други, из категорије накнаде трошкова у категорију зараде, има за последицу плаћање пореза и доприноса.

Поступак Предрага Марковића не може се правдати ни правно-техничком редакцијом текста закона, јер то амандманом раде надлежни одбори пре усвајања закона.

Овим Предлогом доказујемо да је Предраг Марковић, свесно кршећи Пословник Народне скупштине Републике Србије и фалсификовањем усвојеног текста покушао да превари председника Републике и народне посланике. Први међу једнаким народним посланицима, Предраг Марковић је овим чином омаловажио Народну скупштину као највиши законодавни орган у Републици, чији је углед и достојанство дужан да поштује.

Тражимо да се овај Предлог уврсти у дневни ред Прве седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије, у складу са Пословником Народне скупштине Републике Србије и донесе одлука о разрешењу председника Народне скупштине Предрага Марковића.

СРБИЈА УЗ ШЕШЕЉА!

Београдски Сава центар тог 23. фебруара 2005. године, на дан одржавања великог народног митинга Српске радикалне странке под паролом „Слобода Шешељу”, био је мали да прими све оне који су желели да својим присуством искажу поштовање према др Војиславу Шешељу, који је пре две године добровољно отишао у Хаг, у складу са обећањем које је јавно дао, одмах након формирања такозваног Међународног кривичног суда. Председник Српске радикалне странке је још тада изјављивао да ће оног момента када против њега буде подигнута оптужница, сам отићи у Хаг са намером да одбрани Србију и српске националне интересе. На великом митингу, који је у Београду одржан 23. фебруара 2003. године, проф. др Војислав Шешељ је, оптужујући ДОС-ов режим да је учествовао у писању оптужнице, обећао да ће победити Хашки трибунал. Тога су очигледно свесни и творци Трибунала, па и након две године од његовог добровољног одласка у Хаг, суђење не почиње.

Скупу се прво обратио **Александар Вучић**, генерални секретар Српске радикалне странке и правни саветник др Војислава Шешеља подсећајући присутне да, иако је Србија две године без Војислава Шешеља, он је увек уз њу. „Мислили су да ће две године бити довољно да сломе и Војислава и Срп-

ску радикалну странку. Две године измишљају о сукобима у Српској радикалној странци и о томе како ћемо да нестанемо са политичке сцене. Ми смо свакога дана све јачи и, као што видите, све бројнији. Све нас је више и победићемо их све”.

Вучић је истакао да политички противници и лажни душебрижници неће престати са својим намерама да униште Српску радикалну странку и да је пред српским радикалима велики задатак, који им је Војислав Шешељ оставио у аманет одлазећи у Хаг. „Наш најважнији задатак је да срушимо злочинички ДОС-ов режим, и да не дозволимо повратак старог режима Демократске странке, још горег, најгорег који је у Србији икад постојао”. Вучић је нагласио да за протекле две године никоме није било лако, ни породици Војислава Шешеља – њој је било најтеже, али ни његовим сарадницима и партијским колегама. „Није ни нама осталима било лако, јер је недостајао онај који је доносио одлуке, понекад и у наше име, који је умео да пресече ствари, који је знао како и на који начин да се увек обратимо народу и грађанима. Оно што ми чинимо, данас у Србији, пре свега, јесте спровођење идеја председника српских радикала Војислава Шешеља, све оно чему нас је он научио у претходних петнаестак година. Војислав Шешељ је не само наш председник, он је пријатељ сваког од нас

овде у овој сали, пријатељ највећег броја грађана Србије. Готово сви грађани Србије то осећају према Воји Шешелу”, завршава генерални секретар Српске радикалне странке.

Радислав Кањерић, потпредседник Централне отаџбинске управе, долазећи из Републике Српске подсетио је присутне да уз Војислава Шешелу нису само патриоте из Србије, већ и из Републике Српске, Српске Крајине и Црне Горе. Истиčuћи да су Српска радикална странка и њен председник увек радили на заштити народа и очувању његовог етничког простора, Кањерић је рекао: „Ми српски радикали увек смо безрезервно били уз свој народ, не издајући га у бројним бурним и ломним историјским тренуцима које је време са собом неминовно доносило. Како за време рата, тако и у послератним временима српски радикали су, као ниједна политичка странка, ниједан политички лидер, судбински били везани за сва доживљавања и преживљавања народа и на простору Републике Српске Крајине и на простору Републике Српске, Србије и Црне Горе. Указивали смо на историјску нужност и егзистенцијалну неопходност да се сав овај простор посматра као јединствен а народ као јединствено биће, са једним јединим циљем – да се очувају животи и имовина људи, као и државотворна и национална интеграција народа и на простору Републике Српске Крајине, Републике Српске и Србије и Црне Горе”.

Кањерић такође подсећа да су једино српски радикали имали јасан став према Хашком суду и подржали свог председника у његовој намери да добровољно оде у Хаг. „Исто тако подржавамо његову намеру да покаже и докаже да Хашки суд није суд који своје деловање заснива на правди и праву, на добробити народног права, већ да је то превасходно политички суд, који има за циљ да терет одговорности за рат на простору бивше Југославије, и сву кривицу за евентуалне ратне злочине, припише само једној држави и само једном народу. Та држава је Србија, а народ српски, био он са територије Репу-

блике Српске Крајине, Републике Српске или Србије и Црне Горе”. Своје обраћање Кањерић завршава напоменом да хашки оптуженици данас као никада пре, имају подршку народа са свих простора, јер је свима постало јасно да се у Хагу брани истина целог народа.

Александар Василијевић присутнима је пренео поздраве из братске, српске Црне Горе. „Данас смо овдје да би били део историје која почиње златним словима исписаним именом др Војислава Шешела. Данас смо овдје да посвједочимо да Срби још имају живих хероја и витезова. Наш глас овде је само прашина у буци коју води Војислав Шешел. Он је подигао понос и част српском народу и Србији. Он је наша жртва”.

Васиљевић такође каже: „Нека је за гријех свјету што ми данас тражимо слободу за човјека који је због тога, што се борио за слободу и истину српског народа, изгубио своју. Баш због Војислављеве жртве морамо бити још јачи. Ми морамо опстати, морамо пројектовати своју будућност. Тек онда ће историја схватити да смо ријешили да се сачувамо и једном заувек дићи руке од нас. Слобода за Шешела је слобода за сваког Србина”.

Игор Мировић, председник новосадских радикала своје обраћање започео је евоцирањем успомена на дан када је упознао др Војислава Шешела: „Пре тачно 14 година, 23. фебруара 1991. године упознао сам Војислава Шешела на улазу у крагујевачки, тада, Дом самоуправљача. После 14 година није ми баш лако да говорим на једном оваквом скупу док он утамничен у хашком казамату, у име свих нас који смо се борили за своју отаџбину, своје сународнике, води нашу и његову битку за истину”. Мировић каже да после 14 година даје себи за право да каже да је Шешел један од највећих српских родољуба које је изнедрила ова земља. „Његови мотиви су увек били кристално јасни – да се сачува наш народ, да се сачувају и обједине наше земље, да на унутрашњем плану влада де-

мократија и слобода, да економски просперитет и социјална правда буду водила и Српске радикалне странке и државне политике у свако доба. Како се другачије него највећим српским родољубом може назвати човек који је успео да то постигне кроз организацију највеће странке у нашој земљи и кроз своје целокупно дело”, истиче Мировић. Уверен је да ће се др Војислав Шешељ за неколико месеци вратити у земљу као победник и наставити заједно са својим српским радикалима, говорећи истину, борбу за српске националне идеје. На крају, Мировић подсећа присутне да не забораве: „Војислав Шешељ, то су две речи, идеја и легенда. Ко има тако снажну идеју као он и ко је већ ушао у легенду као он, не треба да се брине низашта”.

Зоран Красић, члан Председничког колегијума и тима за одбрану др Војислава Шешеља сматра да је дошло време да Србија и цео свет чују и ону другу страну истине која се тиче Хашког трибунала. „Истина је да је Војислав Шешељ једини човек на земаљској кутли коме се не признају људска права. Не признаје му се право на брзо и ефикасно суђење, јер већ две године чека на то суђење, а тужилац нема да понуди ниједан озбиљан доказ. Њему се онемогућава да се сам брани, већ му се намеће адвокат у приправности. Тако нешто није било ни у Јужноафричкој Републици када се судило Нелсону Мендели. Он је имао права да се сам брани и да даје политичку одбрану. Политичка одбрана Војислава Шешеља јесте одбрана идеологије српског национализма”.

Красић подсећа да се они који су писали оптужницу налазе у Београду. Према његовим речима, то је читав склоп невладиних организација, које се наводно баве заштитом људских права, а сада хуће јер уживају да се крше основна људска права Војиславу Шешељу. По њему, то је и основна сврха њиховог постојања – да понизе српски народ и да му наметну кривицу лажним оптужбама каква је она која се намеће др Војиславу Шешељу. „Због Србије и Срба, они су из нафталина извадили удружени злочиначки подухват, као преседан сво-

је врсте, који никада није примењен осим у Нирнбергу. Међутим, ни то им неће помоћи. Не знају они с ким су се ухватили у коштац. Ухватили су се са Војиславом Шешељем”.

Красић упозорава све који су прогањали Шешеља да ће завршити на сметлишту историје, јер ће он сигурно да победи, не само због себе већ и због народа, не би ли скинуо љагу која је на њега бачена. „Сајт Хашког трибунала не разликује се

од сајта „Кока-коле”. На њему се рекламирају и хвале. Замишлите, кажу – оптужени има право да се изјасни о кривици, па уколико исту призна, секретар заказује кад ће да се издиктира пресуда. Уколико не призна кривицу, онда председник Претресног већа, размислиће када ће да закаже суђење. Највећа лаж коју су изнели јесте да се финансирају само преко Уједињених нација, а онда у загради кажу да су добили 5 милиона долара од Сороша, истог оног што форсира овдашње невладине организације, и све оне који имају интерес да се Србија и Срби осуде. И на крају морамо мало да се нашалимо. На питање да ли Хашки трибунал накнађује штету лицима које неоправдано и незаконито прогања, Хашки трибунал одговара – пре три године смо поставили то питање нашем оснивачу, Савету безбедности и још нисмо добили одговор. Ето, то је Хашки трибунал”.

Сулејман Спахо, народни посланик, присетио се разговора који је почетком деведесетих година, када је у Лозници оснивана Српска радикална странка, водио са др Војиславом Шешељем: „Питао сам господина Шешеља – Докторе, како се поставља радикал? Он ми је рекао – просто, Спахо. Прво да волиш Србију, свој народ и да заволиш Српску радикалну странку. Ја Србију и свој народ волим, хвала Богу, 16 година сам српски радикал. Шта рећи о таквом човеку, који то каже свом пријатељу, а зна да је друге вероисповести. Таквог човека треба ценити и волети”.

Спахо истиче да је др Војислав Шешељ цео свој живот посветио не само свом народу, већ свим грађанима Србије, без обзира које они националности и вероисповести били. „Зато се ми, Срби муслиманске вероисповести, поносимо што имамо таквог човека за председника, пријатеља који у сваком тренутку може да помогне било ком грађанину Србије”, каже Спахо.

На крају свог обраћања овај народни посланик замолио је Јадранку Шешељ, супругу Војислава Шешеља, да када буде одлазила у Хаг, поздрави председника Српске радикалне странке у име грађана Лознице, а посебно грађана Лознице мусли-

манске вероисповести. „Кажите му да га ми, Срби муслимани, никада нећемо заборавити, и да никада нећемо с његовог пута скренути”.

Ото Киш Мартон, председник Скупштине општине Кикинда у свом обраћању осврнуо се на онај део оптужби против др Војислава Шешеља које се односе на ширење националне нетрпељивости. Тврдње да такве оптужбе немају никаквог смисла документовао је примером из своје општине: „Кикиндски радикали су међу првима формирали локалну власт, где су за председника Скупштине изабрали припадника националне мањине – Мађара. Захваљујући радикалима први пут у историји Кикинде за председника је изабран Мађар. Иако у Кикинди има велики број Мађара, то досадашње власти никада нису урадиле. Радикалска власт је довела до демократизације и високог степена толеранције у нашој општини, па је кикиндска општина добила и међународну награду за толеранцију Мауриција Масарија из ОЕБС-а у тој години, баш када су радикали победили. И данас, када су радикали дошли на власт, посећује нас велики број странаца који желе сарадњу са нашим градом. Они долазе са конкретним предлозима, не донацијама. За ово кратко време Кикинду су посетили Мађари, Немци, Италијани, Французи, Аустријанци, Финци, Норвежани, Јапанци и неке арапске земље. Право националних мањина у Кикинди нико и не помиње, нити поставља питање о правима мањина, јер у нашем граду нико се не осећа као национална мањина. У мом граду сви смо ми једнаки, са истим правима. Не делимо се по језику, нацији и вери него по томе ко је добар, а ко лош човек. Довољно смо паметни да наше јединство очувамо, за то је гарант политика др Војислава Шешеља, наша садашња радикалска власт и сваки паметни грађанин”.

Брана Црнчевић, један од наших најпознатијих књижевника и публициста, истакао је: „Кад данас мислимо о др Војиславу Шешељу, непримерена је реч да се предао Хашком трибуналу и ви је тачно изговарате – он је тамо отишао. Овде су

остали они који су се, заправо, највише предали Хашком трибуналу, који му служе или који пуне ту тамницу новим српским жртвама. Кад критикују Српску радикалну странку, где год победите, увек кажу да сте замало победили, а кад где случајно збиром других странака изгубите, славе то као највећу победу. То је ваша позиција, која вам даје за право да идете даље и коначно освојите проклету власт, другачију од оне која вас сада сатанизује. Знам, ви се нећете светити људима као што се они свете, нећете пунити затворе њима, али Бога ми, биће међу њима људи који ће заслужити да сазнају шта је правда, шта је истина”.

Зажелавши боље услове Војиславу Шешелу у Хашком трибуналу и већи успех Српској радикалној странци, Црнчевић је на крају свог обраћања прочитао песму коју је написао још давне 1960. године и коју је тада посветио Србији, а сада је посвећује Војиславу Шешелу и другим хашким затвореницима. Песма има наслов „Србија”:

„Последња си моја синагога,
мој последњи Петроград и Рим,
с тобом, можда, могу и без Бога,
а без тебе не могу ни с њим.”

Драган Марковић Палма, председник општине Јагодина обраћајући се скупу као дугогодишњи пријатељ Војислава Шешела, предложио је да се међу грађанима Србије изврши потписивање петиције да се Војислав Шешел брани са слободе. „Тврдим да ће најмање пет пута бити више потписника да се Војислав Шешел брани са слободе, него оних који су гласали за оне који су га послали у Хаг. Врло добро знам шта мисли народ Србије, не само Срби. Ја се надам да ће петицију потписати преко 5 милиона људи у Србији, јер Србија треба да зна да се тамо не суди Војиславу Шешелу, већ се тамо суди целом српском народу. Имамо право да у то сумњам јер тамо се не налазе они који су убијали Србе: Ругова, Тачи...” На крају, Марковић је рекао да ће он лично да узме учешће у прикупљању потписа.

Скандалозно политиканство

Немања Шаровић, народни посланик и члан тима за одбрану др Војислава Шешела осврнуо се на онемогућавање председнику Српске радикалне странке да се сам брани. „У дугој правној историји само је један суд усвојио праксу наметања адвоката окривљеном противно његовој вољи. Тај суд функционисао је крајем 16. и почетком 17. века у Енглеској. Био је специјализован за политичка суђења и звао се Звездано веће. Звездано веће је вековима, све до појаве Међународног суда у Хагу, представљало наказни симбол кршења основних људских права”. Шаровић је додељивање Шешелу браниоца у приправности окарактерисао као скандалозно политиканство. „На овај начин Међународни суд је направио још један велики корак у неправу, толико да је превазишао свако јужно-афричко судство шездесетих година, када на чувеним озлоглашеним суђењима Нелсону Мендели није било ускраћено право да се сам брани. Чак и на чувеном монтираном суђењу Георги Димитрову због оптужби за паљење зграде Рајхстага, судијама који су учествовали у Лајпцишком процесу није пало на памет да макар одрже привид непристрасности и објективности и они су оптуженом, макар формално, обезбедили основно међународно признато право на личну одбрану”.

Значајан допринос Хашког трибунала тамној страни историје правне науке, Шаровић види и у одлуци донетој децембра 2003. године, да се забрани телефонска комуникаци-

ја оптуженог са другим особама, нарочито оним везаним за средства информисања, као и да се забране посете оптуженом.

Шаровић каже: „Проф. др Војислав Шешел никада није подлегао притисцима. Што су притисци били већи, он је био јачи. Знам да је проф. др Војислав Шешел из многих политичких битака изашао као победник и сигуран сам да ће, уколико и наша подршка буде величанствена као што је и ваша данас, из ове битке, зарад добра свих нас, изаћи као победник и победити Хашки трибунал”.

Проф. др Иван Чукаловић је своје присуство скупу образложио следећим речима: „Овде сам јер знам да са Српском радикалном странком нема погађања око Косова. Они неће да се утркују у томе да ли ће дати 85 или 90 посто Косова Албанцима да би били задовољни. Знају веома добро да, ако им се да и метар земље Косова и Метохије, онда су и Војводина и Шумадија много јефтиније. Радикали схватају оно што каже Слободан Јовановић, наш најпознатији историчар – Држава много бурније реагује на губитак територије, него на губитак становништва. Становништво можеш да раселиш и населиш, али је једном изгубљена територија вероватно изгубљена заувек. Знају радикали и за речи проте Ненадовића, који каже – Слобода се плаћа крвљу и људским животима и зато је скупа и није на продају.

Овде сам зато јер знам да Српска радикална странка неће на силу да ме гура у уједињену Европу под понижавајућим околностима, у Европску унију која јуче није трепнула да каже да нема повратка статуса Косова на период од пре 1999. године, али зато није рекла да нема независности Косова. Прошле године кад сам водио студенте у Хашки трибунал да виде ту највећу превару и највећи затвор за Србе и кад их је аустријски цариник питао – одакле сте, и кад су они рекли – из Србије, он је рекао – чекајте да ставим рукавице да вам погледам пасоше”.

На крају, проф. др Чукаловић истиче да је ипак најважнији разлог његовог присуства на митингу др Војислав Шешел, који није ухапшен, није се добровољно предао, већ је отишао на лични захтев у Хаг. „Пошто често одлазим у Хаг, знам да се они кају што су га примили, зато што знају да је он детонатор који ће да разнесе ту институцију”, завршава проф. др Чукаловић.

Проф. др Марко Атлагић сматра да је одвајати политику од науке а говорити о проф. др Војиславу Шешељу просто немогуће. „Већ у најранијој младости, напосто гутајући литературу и дјела из социологије, филозофије, историје и економије у изразито тоталитарном друштву, проф. др Војислав Шешељ градио је свој сопствени идентитет, идентитет човека, политичара, научника, родољуба, патриоте, националисте, па је тако изградио свој посебан поглед на свет и живот. У том сопственом идентитету др Шешељ има, поред осталог, нешто посебно, што по мени нема нити један од наших савремених политичара ни научника. Усудио бих се рећи да то није имао нико код нас у задњих 60 година, а то је активни, практични патриотизам као најлепши украс човечије душе, као најлепша врлина Србина и грађанина са којом др Војислав Шешељ настоји унапредити добро и културу своје отаџбине и свог народа, за коју је спреман положити и свој живот”, истиче проф. др Атлагић.

Проф. Атлагић подсећа: „Холанђани и данас још са пијететом спомињу име адмирала Трупа који се, побеђен од Енглеза, да не би народна застава доспјела у руке непријатеља, умотао њоме и бадио у море. А честити војвода Жишка толико је волио свој народ да је тестаментарно оставио да се од коже његова тијела направи добош, па да се њиме соколе Чеси у витештву. Тако ће се вјековима спомињати проф. др Војислав Шешељ који је добровољно отишао у Хаг да чами у хашким казаматима са жељом и опоменом свима нама да буде последњи Србин испраћен у Хашки трибунал”.

Мр Дејан Мировић подсећа да је Војислав Шешељ, за разлику од многих других политичара, умео да гледа напред у будућност. „Године 1997. др Војислав Шешељ је изјавио – Морамо имати стрпљења, морамо сачекати да се Русија усправи, да се подигне на ноге, да опет буде велика и моћна. Доћи ће до нових мешања карата у међународним односима, а нама је Русија једина узданица, ми немамо никог

другог. Ко је то могао да претпостави 1997. године. Мислило се тада да је Русија у стању клиничке смрти и да се само чека тренутак проглашења њене неповратне пропасти. Али Војислав Шешељ је знао да је Русија и пре била у тако тешким ситуацијама и да се увек опорављала, увек. Знао је Војислав Шешељ да, када је у Русији лоше стање, и овде је лоше. Предвидео је 1997. године оно што данас види цео свет, од Кине, Ирана и Венецуеле, до Француске и Немачке. Нажалост, само несрећници у нашој земљи понављају фразу о Русима који су нас одувек искоришћавали. Успут шаљу отпораше да се боре против руских националних интереса у Украјини и Грузији, радосни и поносни јер се паметан стиди онога чиме се глуп поноси. Они тако секу грану на којој седе. Данас је износ руских девизних резерви стабилizacionoг фонда достигао око 150 милијарди долара. Суфицит у спољнотрговинској размени достигао је 80 милијарди долара, буџетски суфицит 25 милијарди долара, пету годину за редом, војни буџет је порастао за преко 100 посто. Ови подаци показују да је др Војислав Шешељ био у праву још пре осам година. Зато сам оптимиста”, истиче мр Мировић.

Мировић такође тврди да аналогија и здрав разум указују да ће се остварити још једна тврдња Војислава Шешеља: „Она је изречена 23. фебруара 2003. године. Тада је др Војислав Шешељ рекао – Идем да победим Хашки трибунал. Чврсто сам уверен да ће тако и бити”.

Присутнима се затим обратила **Наташа Јовановић**, члан Председничког колегијума Српске радикалне странке, која је, говорећи о односу Србије и Хага, истакла да, као што Шешељ у Хагу брани интерес свих нас, тако и у Србији српски радикали и грађани који их подржавају, морају да се окупе око јединственог националног фронта и да заједно крену у одлучну борбу за спас Србије, јер је слобода Шешељу заправо слобода целокупном српском народу.

„Томислав Николић му је на дан одласка обећао да Српска радикална странка неће бити ни проценат слабија, биће само јача. И био је у праву, за десетине процената смо јачи. Данас смо најјача политичка странка у земљи, странка која води рачуна о државном и националном интересу, странка која зна како тешко живе и они који су данас подржали слободу за проф. др Војислава Шешеља и који су са нама, а то су Срби који су 70 дана без струје, Срби из Граца, Прилужја, Липља итд”, каже Наташа Јовановић.

Своје обраћање завршила је поруком из књиге др Војислава Шешеља „Идеологија српског национализма”: „Идеја рађа вечност, даје могућност сваком искреном српском патриоти да се бори за ту идеју, да ослободи српски народ и српске државе, и ми ћемо то учинити. Ове године биће нас још много више него када је преко 100.000 људи испратило нашег председника у Хаг. Војвода Шешељ ће се вратити, дочекаће га слободарска Србија и ослобођени Нови Сад. Дотле ћемо ослободити и Београд и целу Србију и са њим ћемо владати Србијом дуго у интересу српског народа и свих грађана Србије”.

Проф. др Сретен Сокић позвао је све оне који имају савест, појединце и одговорне институције, да спрече силе које теже квалификацији материјалних и процесних злоупотреба и заторских самовоља, не би ли се у Хагу обезбедила владавина права, правде и легалних и легитимних начина борбе за доказивање истине. „Проф. др Војислав Шешељ се сврстао у угледне личности новије српске историје. Својим образовањем, научним стваралаштвом али и смелим акцијама, афирмисао

се као борац за слободу од времена комунизма до данас. Војислав Шешељ је личност која ће, својим истинским људским вредностима, имати још доста тога да пружи политици, нашој и светској друштвеној пракси. Проф. др Војислав Шешељ је председник Српске радикалне странке, идеолог, пун разумевања за свестране потребе и будућност људи, народа и државе”.

Проф. др Сокић се уједно пита: „Зар Трибунал у Хагу треба да оцењује идеје и мишљења проф. др Војислава Шешеља? Најблаже речено, чудно и неправедно је оформљена кривица, без могућности да се сагледају и оцене праве визије. Србија и Срби у свим српским земљама, у расејању и у такозваним енклавама, питају се да ли је то прави разлог за Шешељево дуготрајно држање у хашком казамату. Зашто се одуговлачи са суђењем? Зашто му се намећу разна ограничења? Зашто се шиканира и уводе му се забране разних врста? Зашто постоји вулгарно иживљавање затворских власти у непосредној сарадњи са Тужилаштвом? Зашто се крше цивилизацијска права, која све светске и европске повеље гарантују, као што је, на пример, право детета? Не мисле они тамо, ваљда, да оваква вулгарна имитација средњевековних метода у савременој примени, може да поколеба или уништи дух и вољу за борбу и истину нашег Воје”.

Сокић позива све који су заслужни за његово хашко тамничење да проуче капитално научно дело проф. др Војислава Шешеља „Идеологија српског национализма”, не би ли схватили исконску снагу опстајања, свест о припадности српској нацији и незадрживо развијање тежње да волећи друге народе, највише волимо свој, српски. „Српски народ је прихватио друштвена расуђивања проф. др Војислава Шешеља, његов опус и актус за лепшу, бољу и напреднију Србију, посебно сада, када је наша земља и даље у почетном стадијуму тзв. транзиције, са колебањима и девијацијама. Потребне су дубље мисли, схватање акције у народу, расветљавање правих путева њеног цивилизацијског кода, привредних и културних реформи, упоришта за прогресивну демократију. Проф. др Војислав Шешељ је управо због тога данас веома потребан Србији, њеним просперитетним напорима. Управо сада се јавно мњење окреће његовим разложним погледима у корист грађења модерне српске државе и савремених људских и грађанских стремљења, његовим просуђивањима на подручју друштвених реформи у политици а особито у привреди”, каже проф. др Сокић и наглашава да су то само неке од околности због којих је важно да се проф. др Војислав Шешељ ослободи из Хага, макар и привремено, док не дође на ред његова тзв. кривица.

„Овде лежи одговор на питање зашто Трибунал и његови моћници из света, па и из Србије, покушавају да удаље проф. др Војислава Шешеља од политичких прилика у Србији. Часнима и моралнима у свету, онима којима је етика тежња, јасно је да Трибунал није дорастао улози због које је он основан. Тешка судбина задесила је највећи део Срба који су се нашли у хашком казамату. Нама остаје да их стално охрабрујемо и да будемо са њима и уз њих”, завршава проф. др Сокић.

Свака битка завршава се тријумфом Војислава Шешеља

Присећајући се добровољног одласка др Шешеља у Хаг, **Мирко Благојевић**, председник Извршног одбора Српске радикалне странке за Републику Српску каже: „Пре две годи-

не, др Војислав Шешељ је отишао у Хаг, а данас, након две године, можемо да кажемо да смо поносни на њега, на његово јуначко држање, и на све оно што у овом моменту чини за свој српски народ. За две године др Војислав Шешељ је успео да докаже да је Хашки трибунал суд заснован на неправу, суд намјењен само за један народ, српски народ, да је суд који служи искључиво да замагли истину о страдању и прогону српског народа из Републике Српске Крајине, Муслиманско-хрватске Федерације и Косова”. Благојевић подсећа да Шешељ у Хагу заправо бије битку за цео српски народ. „Са зегњом посматрамо све оно што у овом моменту Хашки трибунал чини у истрази према нашем председнику, све санкције којима располаже у истрази су исцрпљене и измишљају се нове и нове. Али то говори да је Хашки трибунал изгубио главу и да су и они сигурни да ће изгубити битку са нашим председником др Војиславом Шешељем”.

Др Бранислав Блажић, народни посланик и градоначелник Кикинде је рекао да се упркос намерама многих да сломи др Шешеља и растури Српску радикалну странку, десило супротно. „А шта су добили? Само су га очврснули, и уместо стене од човека направили су челик који никад неће сломи. А не да нису растурили Српску радикалну странку, него смо још јачи, још хомогенији и бићемо још јачи, јер у нашој борби сад имамо још један циљ, а то је борба за слободу нашег председника”. Блажић је поручио Шешељу: „Председниче, твоји људи, твоји радикали узели су власт, владају, управљају северним Банатом, а то значи да је на тим просторима поштовање људских права, и поштовање националних мањина, борба против корупције и криминала, завођење реда и дисциплине, и стварање услова за развој тог простора. Како смо то тамо урадили, ускоро ће српски радикали владати и Србијом, јер и Србија мора постати земља демократије, поштовања људских права, развоја и то ће бити. А онима који не знају шта то значи веровати, којима ништа није свето, који су у стању да суде против истине и правде, који су у стању децу да убијају, а то називају демократијом, ми поручујемо: могу све да нам узму, могу животе да нам узму, али да знају – за истину и правду и гробови наши бориће се с њима”.

Милорад Мирчић, председник јужнобачког окружног одбора Српске радикалне странке, подсећа да се једним делом

лажне оптужнице Војислав Шешелј терети и за дешавања на подручју Војводине. Колико је оптужница лажна он указује на примеру резултата локалних избора у овој покрајини. „Српска радикална странка је победила у Новом Саду, Старој Пазови, Шиду, Беоцини, Бачкој Паланци, Врбасу, Темерину, Жабљу, у Кули, Оџацима, Кикинди, Новом Кнежевцу, Новој Црњи. Оптужују др Војислава Шешелја да је прогонио припаднике националних мањина, а као најеклатантнији пример у тој лажној оптужници наводе општину Рума, а српски радикали су убедљиво победили у општини Рума. Оптужују га да је као оснивач Српске радикалне странке и њен лидер прогонио припаднике националних мањина у Војводини, а српски радикали чине коалициону власт у општини Бечеј са партијом представником мађарске националне мањине, Демократском заједницом војвођанских Мађара. Па зар то није најбољи доказ да је и те како дубоко лажна оптужница против Војислава Шешелја”.

Мирчић, додуше, не крије да у тој лажној оптужници постоји и једна истина, „Тачно је да је као оснивач Српске радикалне странке и њен председник у новије доба утемељивач идеје стварања јединствене српске државе која ће се звати Велика Србија. Тачно је да је обновио у новијој историји идеју српског национализма, на то смо и др Војислав Шешелј и ми поносни. Идеју и идеологију не могу да спрече. Не могу да је униште тако што ће му одузети право на дневну светлост у хашком казамату. Идеја и идеологија живе овде међу нама. Има нас много, многи људи су и данас остали испред сале. Дубоко је утемељена идеја и идеологија српског национализма и стварања јединствене српске државе. Та идеја и идеологија прерасиће и надживети и Хаг и његове творце”.

Проф. др Оливер Антић, наш највећи цивилиста нагласио је да је др Војислав Шешелј отишао у Хаг да би испунио три ци-

ља. Као први циљ, проф. др Антић је навео доказивање да то није прави суд, у чему је, по њему, успео и пре него што му је суђење започело. Јер, како каже проф. Антић, то што га терете за вербални деликт представља срамоту цивилизације.

„С друге стране, отишао је тамо да покаже да нико не може да уцењује Српску радикалну странку и њеног председника, а што је био један од циљева ове оптужнице, зато је она и писана у Београду. Ти јадници који су то радили нису свесни да је у Србији увек било, има, и биће људи који се не боје ничег, јер онај који је спреман да да свој живот за свој народ, он се заиста не може бојати ничег, а један од њих је свакако др Војислав Шешелј. Трећи циљ је био да убрза долазак слободе у Србију и шире, у српско биће, у српски народ уопште. Зашто? Па да разобличи оне који су остали у Србији, а у ствари су највећи поданици Хашког трибунала. Да разобличи оне који су писали ту оптужницу и оне који су отерали десетине хиљада људи са својих радних места продајући у бесцење њихове фирме, остављајући их без хлеба, пунећи своје рачуне по Кајманима и осталим острвима, оне који су погачу обичаја бацили у каљугу срама. Те и такве који су ухапсили око 13.000 људи, што представља велики проценат Србије, ако се изузму деца, старци и немоћни, не би ли свету дали оно што им још недостаје – легитимитет – па, Срби су злочиначки народ. Шешелј је и због тога отишао – да покаже њихово право лице. Колико ја видим, сва ова три циља се испуњавају”, каже проф. Антић.

Проф. Антић истиче да ће слобода у земљу и међу народ доћи када дочекамо наше хашке сужње, међу њима др Војислава Шешелја, Слободана Милошевића, Лазаревића, Ојданића и многе друге, а пред лице правде испратимо све оне који су их тамо отерали.

Гордана Поп-Лазич, потпредседник Централне отаџбинске управе, потпредседник Народне скупштине и председник општине Земун уверена је да ће многе генерације, после нас, спомињати Шешелја као политичара који је успео да одоли свим искушењима и свим изазовима новог светског поретка и да из тога изађе као победник, а све ради одбране интереса и угледа свог народа и своје државе.

„Отишао је добровољно, јер је желео да државу ослободи одговорности, па чак и да буде осуђен за нешто што није учинио, иако оптужница не може да буде доказана јер не само да нема доказа већ нема ни дела, држава због тога не би имала никакве штетне последице. То није случај, међутим, са онима који се налазе у Хагу или на хашким оптужницама, а који су обављали високе државне или војне функције. Њиховом осудом били би осуђени и наши још нерођени унуци и праунуци”, каже Поп-Лазич и уједно подсећа да Шешелј није по први пут у тамници. „Знао је шта га очекује, спреман је био да се суочи са свим изазовима, сигуран у то да ће се као победник вратити тамо где му је и место, свом народу, својој породици и наравно, својој Српској радикалној странци коју је створио и која је, захваљујући својој доследној политици, али и његовом држању у Хагу, све јача и јача. Српска радикална странка и њена идеологија примила се и запатила у српском народу, али и код свих оних који Србију доживљавају као своју домовину. Војислав Шешелј и у Хагу води политику. За ове две године стављали су га на свакојаке муке. Забрањили су му било какав контакт са породицом и партијским функционерима читавих осам месеци. Оспоравају му право да се сам брани, да му се признају правни саветници као и тим за одбрану, кршећи при том члан 14 Међународног пакта о грађанским и политичким правима, Европску конвенцију за заштиту људ-

ских права и основних слобoda и низ других међународних докумената”, истиче Поп-Лазих.

Она подсећа да је Хашки трибунал заправо само инструмент којим се уцењују власти у Србији. „Уместо да држава направи неки корак пред Генералном скупштином Уједињених нација или да, ако сама нема смелости, предузме дипломатске кораке ка неким моћним државама у свету које ту помоћ желе да нам пруже, власт у Србији и даље подлеже уценама, ризикујући много, чак и свој голи опстанак. У овом тренутку покушавам да замислим онај тренутак који ће сигурно доћи, када ће решетке тамнице српског народа у Шевенингену остати иза њега, када ће као слободан човек кренути пут Београда са сазнањем да га очекују милиони слободољубивих грађана Србије у отаџбини”, каже Гордана Поп-Лазих.

Драган Тодоровић, председник Извршног одбора Српске радикалне странке каже: „Скоро сви пред тешкоћама тражимо путеве како те тешкоће да отклонимо. Војислав Шешел их тражи и хвата се у коштац са њима. На почетку, наизглед, та борба коју започиње нема никаквог изгледа на успех, али се свака битка увек завршава тријумфом Војислава Шешелја, српског јунака. Почео је ту борбу давних осамдесетих, у Сарајеву и наставио у Београду. Када су деведесетих почеле да се оснивају странке и безглаво кренуле да се боре за власт, Војислав Шешел је започео стварање једине националне странке која ће бити у стању да се ухвати у коштац са најтежим проблемима који ће задесити наш народ и државу. У почетку то је изгледало потпуно немогуће, да би данас Српска радикална странка била најјача политичка странка, са јасно профилисаним идеологијом и националним програмом. И баш због тога, Војислав Шешел и Српска радикална странка су непремостива препрека креаторима новог светског поретка и њиховим слугама овде у земљи”. Тодоровић истиче да сви који су сматрали да ће решити своје проблеме тако што ће затворити Шешелја сада се горко кају. „Пустили би они Војислава, али неће он њих, јер није Војислав Шешел отишао у Хаг да би доказао своју невиност, већ њихову кривицу за све оно што су учинили и чине нашем народу и држави”.

Маја Гојковић, потпредседник Централне отаџбинске управе, градоначелник Новог Сада истиче: „Ово је дан поноса, зато што је неко у наше име, за нас и због нас, решио да покаже шта значи бити прави лидер, истински вођа и предводник, зато што су образ, част и понос, разлог једне велике људске националне и политичке жртве. Ово је и дан жртве за отаџбину, зато што је неко због своје земље, због своје Србије, решио да покаже да ниједна жртва није довољно велика, ако се положи у име отаџбине, у име оне која нам је све дала, и ништа од нас не тражи заузврат осим да је волимо и да се за њу жртвујемо, кад год је потребно, кад год дубоко осетимо њен позив. Ово је и дан храбрости, дан истинског јунаштва, зато што је неко одлучио да опасности погледа право у очи уместо свих овде присутних, уместо свих оних који нису доживели да овде буду са нама, уместо свих оних који су данас са својим породицама на слободи, зато што је тај наш витешки заступник одлучио да речи замени за дело, да себи и нама, свим својим пријатељима и свим својим непријатељима и противницима покаже шта значи храброст, шта је то храброст свему и свима упркос. Ово је ништа мање и дан борбе, дан у коме се прославља једна ретка истинска личност, спремност на то да борба буде непрестана, до истраге, до победе, и да је дан борбе зато што је неко решио да покаже да се борба може водити са сваког места, у сваком тренутку, у свим условима, на све начине. Све док трајемо, док нас има, док постојимо, ми и на-

ша вера у смисао ове наслеђене борбе за свој народ и државу, партију, идеју, част и слободу”.

Маја Гојковић подсећа да је ово и дан борбе зато што је неко на данашњи дан, пре две године, решио да покаже да има наде. „Ово је дан несаломљиве наде да постоји наша боља будућност и да је ми можемо и морамо освојити за себе, за све оне које волимо, за све оно што волимо више од себе. И најзад, верни моји сарадници и саборци, драги моји, ово је дан најтежег избора, оног о коме смо више читали, него што смо разумели, дан за бити или не бити, за царство небеско, за част, морал, веру, за чојство као највећу врлину, јер је чојство борба са собом за друге, припрема свих врлина, услов без кога се не улази у историју и у легенду”.

Она истиче да је тешко бити на удару судбине, на историјској ветрометини, и да је због тога важно да се сакупимо и докажемо да онај због кога смо се сабрали није сам и да смо са њим у мислима и заједничкој вери за спас народа и коначно ослобођење наше земље.

„Живот је и борба и жртва, а човек због кога смо данас овде својим примером показао је како се може борити и жртвовати и у миру. Научио нас је да се и са противником може разговарати и борити аргументима, да се може бити велики и онда када то нико не очекује, да не постоји унапред изгубљена битка и заувек изгубљени положај, да и речи могу бити светло оружје, а истина, и ништа осим истине оно најјаче, најмоћније оруђе правде”.

Маја Гојковић се нада да, када глуви савременици буду чули а слепи противници прогледали, видеће у ономе кога нису умели да разумеју, живи пример саборности, праштања и толеранције. „И многи ће се зачудити, посебно они који до сада, изгледа, ништа нису научили из болних историјских лекција искусне учитељице нашег живота. А учили смо да се свака трагедија завршава страдањем главног јунака и касније победом његове мисли. Ја верујем, а мислим да нисам усамљена у томе, да ће победа доћи брже него што се ико нада и да ће прекинути ово јуначко страдање главног јунака овог нашег величанственог скупа”.

„Војиславе, бори се до краја, за нас не брини“

Скупу се последњи обратио **Томислав Николић**, заменик председника Српске радикалне странке, који је нагласио да као што су оптужили Војислава Шешеља, оптужили би и рибу само зато што воли своју српску реку и птицу зато што воли своје српско небо. Николић каже: „Оптужили су најбољег међу нама и мислили – биће мало људи који ће смети после тога да га помињу, да дозволе да их и даље води, да наставе оно што је он започео. Пре две године оптужили су Војислава Шешеља, у време када смо имали око 18 процената гласова и на тај начин, тим чином, огорчили, подигли с колена још двадесетак процената грађана Србије, приближили нас до мере да су оптужили човека иза кога овог часа стоји близу половина Србије.

Да вас не убеђујем колико пута дневно помислим на Војислава Шешеља и сваки пут растрзан између два осећања. Једно је понос, али не само зато што нам је наредио да не тугујемо. Поносан сам што сам у 39. години поново добио брата и што се тај брат зове Војислав Шешељ. Поносан сам што је те године половина Србије добила брата, добила је цела Србија, и видећете то ускоро. Некад ми дође и да га наљутим, да се склоним негде где ме нико не види и да се придружим хиљадама мајки и сестара које понекад заплачу за њим. Али, за јунаком, за херојем, за таквим човеком, за таквим борцем, не смеће никада ниједну сузу да пустите, јер би суза била знак слабости. Које да покажемо своју слабост, ми, припадници антихашког лобија? Ко би то смео да нас види кад дозволимо људскости да провали? Ко би то смео да нас види да заплачемо, а зашто бисмо заплакали? Оптужили су Војислава Шешеља, рекли су да ће да му суде. Хајде, што му не суде? Шта чекају? Али, знате, нису они знали с ким имају посла. Уплашени су бројем књига које је Војислав Шешељ у међувремену наручио по наслову. Чак књигама које се у целој Србији налазе у једном примерку. Прочитао, проучио, при-

премио одбрану и вратио да би добио друге књиге и тај број је, вероватно, премашио хиљаду. Хиљаду хашких трибунала, тужилаца, судија, њихових сарадника, помагача и цео онај део Србије који им је помагао, у животу нису прочитали толико књига.

Како да се усуде да му суде и ко ће ту коме да суди? Ја мислим да је Војислав Шешељ увелико свој задатак обавио, али једва чекам да доврши свој задатак до краја. Јесте, у нашем тиму има правника који су вас подсетили на различите перизоде у развоју владавине права у свету, али све је то застало на примеру Хашког трибунала. Тамо нема ни права, ни правде. Тамо је једна велика ала, моћна. Покушава да суди српском народу и има један одређени број помагача у Србији, професора на Правном факултету који су помагали у писању оптужнице против Војислава Шешеља. Нека знају, оног дана када јавност сазна за њихова имена, биће им потребна промена идентитета. Нека се обрате својим менторима, нека нађу другу земљу у којој ће то моћи да спроводе даље, на улицу, у то сам убеђен, неће смети да изађу.

Пре неки дан, у Скупштини сам чуо да постоје две Србије. И ко нас у то убеђује? Они које победисмо пре годину дана, и они кажу да су они лепша и боља Србија, племенитија и демократскија, а када смо их загребали, када смо их разголитили признадоше да су погрешили што нас нису побили 5. октобра. А још би више погрешили да су нас побили јер ми имамо децу, наша деца су радикалска деца. Нека се нађе мајкин син који може да побије радикале, нема га више, и зато ја имам те две врсте осећања. Заиста бих понекад, искрено, макар на секунду, заплакао, али, верујте ми искрено, не би ми било потребно да чупам длаку из носа као Борис Тадић када га снима камера у разрушеној цркви”, каже Николић.

Уједно заменик председника Српске радикалне странке наглашава: „Зато смо још једном пружили руку осталима, који се тобож баве политиком у Србији, који су преузели функције у Србији, не питајући народ, не договарајући се са грађанима, пружили смо им руку помирења и рекли – два месеца нећемо да вас дирамо, а дошла је вода до грла, али вас упозоравамо отеће нам Косово и Метохију ако не будемо сложни. Пошто сте ви мудри и паметни, ево, ми ћемо да одбранимо Косово. То што сте ви ушли у преговоре, причате о протестима, слушате о стандардима, да бисте добили неки статус пошто не слушате мајку Русију која од Срба тражи да се договоре и да дођу да добију подршку за одбрану Косова и Метохије, ево ми ћемо. Пошто сте се растрчали да пријавите трговца који вам није издао рачун, да зарадите по 500 динара, а за то време уништили сте све фабрике, оставили милионе без посла, затворили банке, затворили осигуравајућа друштва, уништили дипломатију, гађате на цркву и Српску академију наука и уметности, ево, ми ћемо све уместо вас, али се лепо или договарајте са нама, или се мирно склоните, јер Србија још дуго ово не може да трпи.

Ви умете са Западом зато што од њега тражите да вама лично понешто учини. Ми умемо и са Истоком и са Западом, и са Севером и са Југом. Ми тражимо за Србију, нама не треба ништа у џеп, нама не требају никакве западне привилегије, нама треба да нам Запад јасно каже. На власти су људи које је Запад подржавао. Да ли је Запад задовољан тиме како се у Србији живи? Ако је задовољан, онда нама неће требати никаква подршка, ако није, зашто је онда пошаст Српска радикална странка? По чему ми то сметамо другима? Зато што ћемо да растурамо криминалце, зато што ћемо да сарађујемо са

свима, зато што ћемо да дамо ономе ко нема новца за хлеб – даћемо му бесплатно хлеб. Је ли то наша грешка? Да ли зато што немамо своје фабрике? А да имамо, у Србији би људи радили. Да ли зато што немамо богаташа у својим редовима? Немамо. Али вам обећавам, кад победимо, богаташи ће вратити Србији оно што су јој узели, све што није стечено по закону вратиће народу, а и они што су стекли по закону биће позвани да докажу свој патриотизам. Џабе да неко има виле, фабрике, ако му у комшилуку живи сиротиња, његов живот је пропао”.

Николић уједно поручује Војиславу Коштуници: „Ништа горе од владе Војислава Коштунице у животу нисмо доживели. Не спасава га ни државни удар који су извршили у Скупштини Србије и Црне Горе – он, Светозар Маровић и Мило Ђукановић јер нису организовали изборе по Уставу, јер нису смели да организују изборе по Уставу. Више му нема спаса. Или ће Војислав Коштуница да се отргне од криминалаца, или ће да сноси њихову судбину. Није тачно да не зна шта раде, можда у томе не учествује, али јадан је председник владе који гледа како лопови растурају државу, а он пита када ћемо да усвајамо нови устав. Има ли државе у свету која би за себе могла да каже да је демократска, а да није расписала изборе онда када је Устав тражио? Шта каже Светозар Маровић који није расписао изборе? Каже, пошто избори нису одржани ја сам и даље председник Србије и Црне Горе. То каже сваки диктатор, али зашто Србија ћути?”

Чујем да је Мило Ђукановић писао некоме у Србији да се договара како ће две суверене државе да сарађују. Мило Ђукановићу, ако ниси писао Српској радикалној странци, онда у Србији немаш коме да пишеш. Јесте Српска радикална странка Гуливер, али није она крива што се бори у политици са Лилипутанцима. Немојте да нас терате да дођемо на ниво Лилипутанаца. Војислав Шешељ бије тешку битку у Хагу. Ја знам како је то бити у затвору. Ја знам како је то бити у затвору на одређени рок. Војислав Шешељ је у затвору на неодређени рок. Треба му много храбрости, ломи га ово што се са Србијом дешава. Дуже га ово што ради Српска радикална странка. То му је и утеха и спас и мотив за борбу. Отишао је у Хаг када су написали оптужницу којом су желели да га склоне из политике. Као да можете да склоните Војислава Шешеља из политике, као да можете да спречите Војислава Шешеља да предводи српски народ. Овде се више не ради о Српској радикалној странци, Војислав Шешељ предводи српски народ. Оптужен да је формирао политичку странку која је прогањала припаднике мањина, доживео је да у његовој политичкој странци припадници мањина преузимају највише функције. Има ли већег поноса за Војислава Шешеља? Има ли веће слабости за оптужницу против њега?

Војислав Шешељ је отишао добровољно зато што је политичар. Молио сам остале да се не предају. Најпре сам молио Владу Србије, Скупштину Србије и Црне Горе, да усвојимо Закон којим ћемо заиста обезбедити и оне који добровољно оду у Хаг и њихове породице, и њихову децу. Тешко ми је да изнесем пример синова Војислава Шешеља који немају здравствену књижицу. Нису хтели да усвоје Предлог закона. У Скупштини Србије и Црне Горе, делегација из Црне Горе нас је спречила да усвојимо тај закон. Кажу, ви не сарађујете са Хашким трибуналом, а када хоћемо да донесемо закон којим бисмо помогли да се сарађује, онда они

за тај закон неће да гласају. Ми ћемо сада тај закон у Скупштини Србије да усвајамо. Позивам Војислава Коштуницу да ступи у контакт са генералом Павковићем, са генералчином Павковићем, са великим српским официром, са човеком због кога сам и сам лично био миран и знао да ће мој син да буде спасен ако је то икако могуће, јер сам виђао генерала Павковића у рову заједно са својом војском.

Позивам Војислава Коштуницу да заустави ерозију војске, да не бринемо ми родитељи када пошаљемо дете у касарну, јер некад смо тамо ишли код других родитеља. Од водника до генерала војнику је у српској војсци свако родитељ. Код кога сада иду? Ко командује Војском Србије и Црне Горе? Неки Давинић нама је веће зло него Борис Тадић, јер Борис Тадић је лењ, није неке велике памети и није умео да упропасти војску до краја, па су довели школованог из НАТО-а да нам упропасти војску, да нам убијају војнике у касарнама, а да деца служе војни рок у породилишту. У породилишту у Народног фронта 100 војника служи војни рок и перу пелене. Позивам Војислава Коштуницу да се умеша у кадровисање у Војсци. О томе ко ће бити генерал, ко ће у пензију, ко ће да командује одлучују Албанци са Косова, Мило Ђукановић и Борис Тадић. Позивам Војислава Коштуницу да одлучи, или ће да се бави политиком после следећих избора, или неће. Ако је решио да се више не бави, што то одмах не уради, што не прекине ову агонију и своју и своје политичке странке? Да ли види како одбори Демократске странке Србије поступају по свести и по моралу? Да ли види да сами припадници Демократске странке Србије, када склопе коалицију са радикалима, кажу – ослободили смо још један град.

Дочекали смо ми у Србији да ослобађамо српске градове од Срба. Па добро, ослободићемо их све редом, један по један. За неколико месеци све редом. Позивам их да одбране Србију у идућих месец и по дана. Колико им треба српских радикала, имаће на располагању. Одбранили, не одбранили, половином године идемо у нове изборе, то вам гарантујем, то вам обећавам. Волео бих да одбранимо и југ Србије, и Косово и Метохију, и Рашку, Војводину смо ваљда одбранили, то видите. Волео бих, па макар да никад не победимо на изборима, волео бих па макар никад више да се не бавим политиком. Али, ко то може без нас да одбрани, а ко то може нас да победи на следећим изборима? Или свет жели чисту и честиту и поштenu Србију, Србију у којој ће људи да раде и из дана у дан да живе боље, у којој неће бити криминала, мита и корупције, или свет жели да Србија настави са пропадањем и са агонијом. Ми нудимо целом свету сарадњу да би Србија почела да се развија и да би у Србији људи почели да живе боље. Ако хоће да нам помогну нека помогну, ако неће, без њих смо живели и до сада. Њихови пулени више не могу да победе у Србији, ваљда им је то јасно.

Зато на дан када смо пре 14 година наставили рад Српске радикалне странке, саставили два потока у једну велику реку која је расла из дана у дан, на дан када је Војислав Шешељ, пре две године, учинио нешто због чега је морао да нас моли да на Конгресу случајно не донесемо резолуцију којом бисмо га спречили да иде у Хаг, дан када је свима нама показао како у животу треба часно да се живи, ја вам се свима захваљујем. Не зато што сте дошли овде, него зато што ћете отићи да још хиљадама, де-

сетинама хиљада, стотинама хиљада преносите идеје Српске радикалне странке. Свакоме ко се усуди да вас за било шта оптужи покажите градове у којима су на власти српски радикали. Политичари се познају када су на власти. Када су у опозицији најлакше је да нападају власт, да обећавају мед и млеко. Политичари се познају по томе могу ли да испуне своја обећања. Ми ћемо испунити сва обећања, ми то једини и можемо. Наше обећање да људе нећемо изручивати у Хаг, остаје заковано. Наше обећање да ћемо помоћи свима који се у Хагу налазе да се бране, остаје заувек заковано. Наше обећање да ниције дете, сестра, мајка, брат, жена, муж неће страдати зато што се неко налази у Хагу, или зато што није по вољи властима, остаје заковано заувек. Наше обећање да ће у Србији честит и поштен свет почети да ради, а лопови ће престати да раде и биће у затвору, остаје заковано заувек. Наше обећање да у Србији више никад неће бити поновљен 5. октобар, остаје заковано заувек. Наше обећање да ћете под влашћу Српске радикалне странке живети у модерној и демократској Србији, која ће одлучивати да ли јој треба Европа или не, која ће одлучивати с ким ће да сарађује, а сарађиваће само са онима са којима се исплати, а и са Европом ако жели од нас нешто и да купи, а не само да нам продаје, остаће заковано заувек. Наше обећање да нашу душу, савест, нашу земљу, наше финансијско тржиште, нашу воду и ваздух, неће више куповати Словенци и Хрвати остаје заковано заувек. Наше обећање да ћемо у свим светским институцијама спречавати пријем Хрватске у било коју међународну организацију док не престане окупација Крајине остаје заковано заувек. Мој сан да кад одем у Бањалуку, из Београда ћу се кретати Србијом, остаје нешто што ћу да досањам сигурно.

Моја борба против три принципа које су јуче неки усвојили у Европи остаје. Косово неће бити суверена држава. Косово ће бити део територије Србије. Косово се неће ујединити са Албанијом никада, то вам гарантујем, а са политичким представницима албанског народа са Косова и Метохије разговараћемо о статусу, о аутономији у којој желе да уживају, о приходима које желе да остварују и које желе сами да расподељују, о њиховом чланству у разним организацијама, о њиховим правима. Када победимо ниједан грађанин Косова и Метохије неће бити угрожен, ниједан, и то мислим и на Србе и на Албанце. И када победимо позваћемо велике светске силе да 100 дана ођуте, а после сто дана да кажу колико су грешили када су Српску радикалну странку без разлога, у жељи да нас зауставе, оптуживали унапред за нешто што се није десило”, истиче Николић завршавајући своје обраћање следећим речима: „Хвала вам на вечерашњој подршци. Војиславе, ова Србија те подржава, а да је велика као Америка, и таква би те подржавала. Војиславе, бори се до краја, за нас не брини”.

У Београду је, 2. марта 2003. године, основан

КОМИТЕТ ЗА ОДБРАНУ ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА

Регистрован као невладино удружење грађана, непрофитног карактера, Комитет има за циљ организовање подршке др Војиславу Шешељу у његовој борби пред Хашким трибуналом.

Удружење ради на афирмацији идеја др Шешеља: идеја слободе, мира, равноправне међународне сарадње, демократских стандарда, грађанских, политичких, економско-социјалних, националних, културних и других права човека садржаних у највишим међународним правним и политичким документима.

Главни задатак удружења је прикупљање свих врста доказа ради обарања измишљене оптужнице којом се кривица свађује не само на др Шешеља, него на целокупни српски народ. Истовремено, удружење интензивно ради на објективном информисању домаће и светске јавности, преко свих доступних медијских средстава. У свом раду, Комитет је отворен за сарадњу са свим појединцима који могу допринети победи др Војислава Шешеља, као и за сарадњу са сличним организацијама у земљи и иностранству.

Рад удружења финансира се искључиво путем донација, спонзорства и добровољних прилога.

Контакт адреса: Трг победе 3, 11080 Земун

телефон: 011/316-46-21

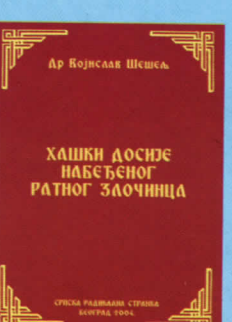
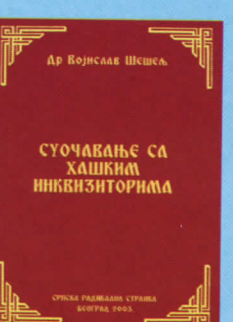
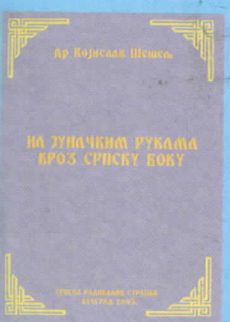
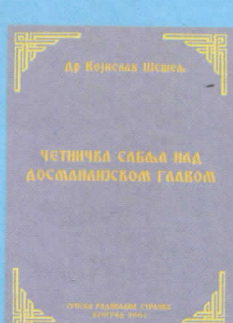
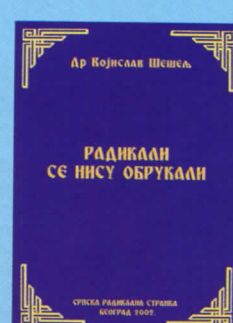
Текући рачун: 160-111003-68, Делта банка

Девизни рачун: 908-20501-70;

54280/1247-77555-1, Комерцијална банка а.д.

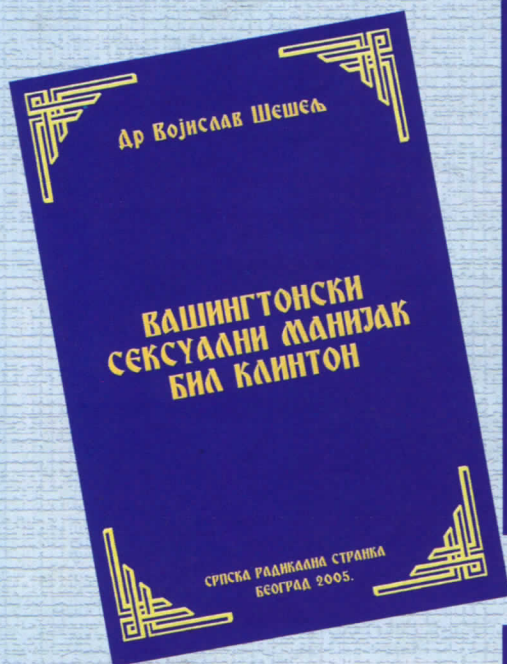

САБРАНА ДЕЛА ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА У ИЗДАЊУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Све информације на телефон: 011/316-46-21

У ПРИПРЕМИ СЕДАМ НАЈНОВИЈИХ КЊИГА ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА РЕЧ ЈЕ О ЗБИРКАМА ХАШКИХ ДОКУМЕНАТА

У ИЗДАЊУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ТВРДИ ПОВЕЗ ЗАДТОТИСАК

